LA PUBLICITAT

ANY LI. — NUM. 17.120. — PREU: 10 CENTIMS

BARCELONA, DIMECRES, 20 DE FEBRER DE 1929

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PLAÇA DE CATALUNYA, 8.—TELEFON 14014

TALLERS D'IMPRENTA: CARRER BARBARÀ, 11 I 13.—TELEFON 19609

Gran cotlet amb el Pet Gran Tímoney

CRÒNICA

El tractat de Latran

No és un publicista catòlic, és un publicista protestant i molt coneixedor de la política internacional, el qui deia suara, tot comentant aquest Tractat entre la Santa Seu i Itàlia, que no s'havia presentat i que difícilment es tornaria a presentar al Vaticà una ocasió, com ara, de fer les paus amb Itàlia, en condicions acceptables per a l'Església. Potser sí. Altrament, seria de mal comprendre que la Santa Seu, que no havia arribat a cap acord amb l'altra potestat romana, mentre aquesta representava tot el poble d'Itàlia, amb tots els seus matisos, i mentre era possible sentir el parer de tots ells, hagués accedit ara a parlamentar i a pactar amb un règim tan diferent d'aquell i instaurat en forma que permetia qualificar-lo, encara no fa potser un any, de simple govern de *facto*. És clar que el caràcter especialíssim del Tractat el posa fora a cobert de possibles velleitats futures de l'Estat Italià, però el Concordat signat juntament amb ell, podria patir davant d'una revisió popular de les seves característiques. Però és del Tractat de Latran que anem a parlar només, i és el Tractat de Latran el qui té un interès directe per a tota l'opinió mundial, especialment la catòlica.

Aquest Tractat, que resulta favorable per a Itàlia i favorabilíssim — el Concordat ho és més encara — per als qui actualment la regeixen, a causa de la màxima generositat que, en estipular-lo, ha demostrat el Pontífex, ens sembla, així mateix, acordat a tot honor-ho a la dignitat i a les conveniències de la Santa Seu. En aquest sentit, la màxima generositat haurà estat la màxima habilitat.

Vet ací el dilema resolt: la Santa Seu necessita, com a base de la seva independència espiritual, un poder temporal sobirà, és a dir, un territori en domini absolut i eminent; la Santa Seu, d'altra banda, ha vist guanyar, en prestigi i en eficàcia evangèlica, la seva autoritat, d'ençà que estava alliberada de preocupacions i de compromisos d'ordre estrictament polític. El Tractat l'ha resolt reconeixent a la Santa Seu una sobirania independent, amb plenitud de domini sobre un territori mínim, tan mínim que sembla gairebé una ficció jurídica.

Podríem dir que és un territori domèstic, sense problemes de govern ni d'administració, ni de relacions internacionals complicades. Gairebé queda reduït a la Càtedra i a la Cúria vaticanes. Les seves fronteres passen justes al voltd de les quatre petges de la Seu Apostòlica. Ni lloc deurà quedar-hi per a estatge dels pelegrins, aportadors de quantiosos ingressos a la Ciutat de Roma. La Ciutat Vaticana serà, en l'ordre religiós, la llar del món, i esdevindrà, en l'ordre natural, llar confortable de Roma i d'Itàlia.

Aquesta pontifical generositat allibera el cor de tots aquells fidels que es migtemien la paradoxa de veure reconstruir l'Estat pontifici, sinó per la sang i el ferro, a la manera bismarkiana, per l'incruent violència dels esperits. Res hi haurà a dir d'això, quant a l'estricta i altíssima serenitat del Tractat de Latran.

En virtut d'ell, l'Església facilita la reconciliació i la consolidació d'Itàlia i recobra ella la independència jurídica i material, sense perdre la fructuosa exempció de maldecaps político-administratius.

¿Servarà, igualment, l'altre avantatge del Papat presoner, ço és la independència moral respecte d'Itàlia, i l'evidència d'aquesta independència als ulls del món? Cal esperar-ho, perquè de la Santa Seu dependrà, més que fins ara, el servar-la. Com? Ella és sobirana dels seus actes i un seny millenari sol presidir-los habitualment, posat que és sumament restringit l'exercici de la infal·libilitat papal. Ella sabrà, doncs, servar i acréixer la seva independència moral, malgrat del veïnatge de l'altra Roma, ara amiga d'ella, ara i sempre plena d'una obsessió de glòria imperial, dura i sàviament assimiladora. ¿Serà, com sospitem molts, donant a la Cúria, al Col·legi Cardenalici, i al Suprem Pontificat, el caràcter, més internacional, d'altre temps? L'exemple de la Societat de les Nacions, amb la seva Assemblea, el seu Consell, i el seu Secretariat, i l'exemple d'altres institucions d'ordre internacional, demostren com cada dia és més possible i més fecunda llur heterogènia composició. Molt més ho seria en l'Església Catòlica, que no és un aplec per a harmonitzar interessos contraris, sinó per a servir ideals comuns. Ella és una Societat perfecta: els seus jerarques són Vicaris del Verb, els seus Cardenals són Prínceps de l'Església, prínceps de la sang i tot, podríem dir en un místic sentit. I durant el captiveri era una precaució elemental oposar als escarcellers llurs mateixos germans de llengua i de pàtria, vinguda a pan i amorosit el veïnatge, sembla també prudent guardar correctament i degudament les distàncies. ¡Tant de bo que tots els fidels ens permetin de creure que així serà!

JAUME BOFILL

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Full de dietari

NO HO ENTENC

Primer en un setmanari, després a LA PUBLICITAT, han aparegut dues violentes entrestides contra Raquel Meller. ¿Em permeten de dir que, sinó pel fons, per la forma, no les trobo gaire oportunes?

Fa sempre de mal mesurar els graus de bluff que hi ha en les reputacions mundials. Es gairebé segur que tot i la nostra mania de passar per vius —"a mi, no!"—més de quatre vegades ens hem empassat glòries internacionals sense gairebé més altres mèrits que una enorme propaganda.

La Meller no serà "la Duse de la cançó", com li deien les ilustracions europees i americanes, però tampoc és just de negar-li bruscament i rodonament totes les qualitats artístiques presents i pretèrites.

Té—o ha tingut, puix que fa un parell d'anys que no l'he sentida — la veu, que, indiscutiblement, és d'un timbre agradabilíssim. Té—o ha tingut—una dicció nítida que hem cercat debades en les seves èmules i successores; té uns ulls expressius; té una figura escènica.

Sense dubte aquestes qualitats no són excelses. Però basten per a imposar un mínimum de respecte.

¿Que l'hem vista per tres rals als Parallel i ara hem de pagar 12 pessetes a la Rambla?.

Retret ben extemporani; retret ben català en el sentit perjudicial del mot. En lloc de queixar-nos d'aquest canvi de tarifes, ens n'hauríem de felicitar. Tots els artistes que han pujat de mèrits o de prestigis, han pujat de preus... ¿Quant vàrem pagar per veure al Tívoli una Sara Bernardt invàlida i gairebé espectral? ¿Quant estem disposats a pagar per veure la mòmia de qualsevol reputació europea que hagi tingut la precaució de no debutar al Parallel?

També veig que, acusen la Meller de fer-se passar per catalana, tot i haver nascut a Aragó. Aquest retret sol m'ha fet agafar la ploma... El trobo d'una inoportunitat tan monstruosa... Però, on som? ¿En quin país ens trobem que hi ha escriptors disposats a renunciar a l'assimilisme més elemental i més incruent?

No tinc el gust de conèixer la senyora Meller i ignoro quins torts pot haver fet als redactors de les dues envestides que comento... Perdoneu-me, doncs, si els meus judicis sols descansen en fets públics i notoris. Es Raquel Meller qui ha cantat en català a Nova York i qui, vestida de catalana, ha aparegut en les millors revistes dels Estats Units...

No sé com us mireu les coses; però, personalment, no trobo que això sigui un pecat mortal. Més aviat, goso considerar-ho com un motiu d'atenció i de reverència.

CARLES SOLDEVILA

Competència deslleial

Un gran comediant escandinau, el seixantè aniversari del qual ha estat molt festejat, s'ha fet una especialitat com a lector a les esglésies protestants. El seu fort és la lectura del llibre de Job. Les esglésies s'omplen de gent que vol sentir les patètiques lamentacions del vell bíblic proferides per l'òrgan meravellós del gran actor, que cada vegada produeix una profunda impressió en l'auditori. Darrerament llegia a Osló, amb un èxit immillorable, però els pastors noruecs no es volen deixar prendre el lloc que els pertoca i han acusat el vell comediant de competència deslleial.

Públics de teatre

Que parli!

Tractàvem, en un dels nostres darrers articles, dels públics de teatre. N'examinàvem dos aspectes: la rialla i l'aplaudiment. Examinem-ne avui un altre: el costum de fer parlar al final de la representació.

L'any passat hi hagué, a la nostra Premsa, un viu debat sobre aquesta qüestió, ja altres vegades debatuda. Un autor, obligat a parlar per les exigències d'un públic entusiasta, va fer-ho en termes de dur anatema contra un tal costum. Tothom hi va dir la seva, i tothom o gairebé tothom s'hi va mostrar contrari.

Vàrem seguir amb molt d'interès el debat; més que res perquè ens trobàvem en mig d'un poble que es complau força sovint a demanar, una vegada finida la representació teatral, algunes paraules de torna. Com que es tracta d'una gran pobla — l'anglès — algunes de les explicacions pejoratives que certs comentaristes volien donar a la dèria del nostre públic i algunes de les conseqüències pessimistes que en volien treure, resultaven completament dislocades. Era evident que damunt del fet que un poble es complagui a coronar una representació amb quatre mots que li siguin adreçats des de l'escenari no es podien bastir gaires conclusions transcendentals.

El públic anglès té el consum, encara ho molt estès a casa nostra, de fer parlar els actors. La representació ha acabat; el públic, satisfet, no cessa d'aplaudir; sols escasses persones abandonen la sala. Els actors que, de vegades, segons les companyies i les obres — especialment en revistes i operetes—, ja han sortit d'un a un o en petits grups a retre els aplaudiments del públic, són ara aplegats damunt l'escena. Davant tant d'insistent entusiasme, després d'un moment de vacil·lació, avança al prosceni el director de la companyia. "Suposo — diu si fa no fa — que tots vosaltres estareu d'acord i que dediquem un aplaudiment a l'actor X, que ha estat l'ànima de la representació." L'actor X és, infaliblement, l'actor còmic que al llarg de la revista o de la "musical comedy" no ha deixat un instant de tenir el públic en un estat d'enriallada satisfacció. No cal dir amb quina amatent unanimitat és acceptada la invitació del director de la companyia. Tothom aplaudeix, així a la sala com a l'escenari. L'actor X, el públic i els companys del qual li dediquen un tan gentil homenatge, avança emocionat. Fet el silenci, exlama: "Gràcies, moltes gràcies." Els aplaudiments es renoven, i tothom se'n va al llit satisfet.

Els fets poden, naturalment, presentar-se en altres formes; heu-vos ací, per exemple, l'actor shakespearià que, després de fer-se pregar molt, avança esveltament, i amb una veu i un aire on posa una mica de displicència o de fatiga somrient, raona: "Vulgueu-me excusar si no parlo gaire: cal que em reservi les forces per a aquesta nit. Representem "La domesticació de la fera", i ja comprendreu que m'espera una tasca més aviat ruda."

Els fets poden, en fi, no produir-se. Cal que una veritable compenetració entre l'escena i el públic s'hagi establert i cal que el públic sigui popular perquè s'arribi a produir. Però amb un tal públic, a Anglaterra, una semblant compenetració no és difícil d'aconseguir amb la barreja còmico-sentimental que els autors populars — escriptors i místics — li serveixen.

Això vol dir que quan el públic anglès obliga els actors a dirigir-li la paraula, ho fa ingènuament i amb tota sinceritat. S'esforça no solament a demostrar al seu actor predilecte l'afecció que li porta, sinó que reclama d'ell alguns mots d'home a homes, sense l'intermediari de l'autor i del joc escènic. En aquesta sinceritat podríem, tal vegada, trobar un aspecte diferencial amb el nostre públic. Quan el nostre públic crida l'autor a les taules, o quan, una vegada l'hi té, l'obliga a parlar, és cosa prou sabuda que no sempre es tracta d'un esplai a l'entusiasme. La curiositat, una certa malícia, de vegades l'esperit barrilaire, contribuixen alguna vegada a la ficció d'un enfervoriment que els que en fan ostentació es troben molt lluny de sentir. Si arribaven fins a l'autor els comentaris que la seva complaença suscita, cuitaria a refugiar-se entre bastidors.

Una altra diferència fóra aquesta: el públic anglès no llança el crit "que parli!" o algun de similar: es limita a aplaudir insistentment, amb una tenaçitat que contrasta amb la desgana amb què, fins en casos d'un èxit real, aplaudeix altres vegades. La raó d'aquest contrast no resulta sempre prou manifesta. La mena de públic hi influeix, sens dubte, però el gènere teatral no ha de deixar d'influir-hi, també. A casa nostra tant d'entusiasme pot produir una opereta, com un drama, com una comèdia. Ens fa l'efecte que a Anglaterra no és així, o que, almenys, la manera com l'entusiasme o la satisfacció es manifesten, canvia segons els gèneres. I en el nostre record destacarien les ovacions a la més tronada revista en un dels més tronats teatres al costat de les ovacions a una de les més altes realitzacions shakespearianes al teatre de Stratford-on-Avon. Entre aquestes dues fites encabiríem totes les altres experiències aplegades. I potser arribaríem a la conclusió que el tipus habitual de comèdia anglesa no reclama, ans més aviat rebutja l'aplaudiment. Sens dubte, l'humor que hi llisca més invita a somriure o a sospirar que no pas a picar de mans.

En fi, la moralitat o la immoralitat de l'obra exerceix també la seva influència, no potser en la manera com és assaborida, però sí en la manera com és rebuda. Que el públic anglès es diverteix com qualsevol altre amb obres escabroses i irrespectuoses com "La muller de Putifar" — la muller d'un noble lord que vol seduir un xofer—, ens sembla indiscutible. Però també ens sembla indiscutible que, un cop s'ha fet divertit, acull l'obra amb una justiciera fredor que no és obstacle perquè l'obra s'aguanti llargament en els cartells. El nostre públic no procediria així, i molt menys — no ca dir-ho — el públic francès, que admet com a cosa corrent, les situacions més difícils i les expressions més directes.

FERRAN SOLDEVILA

Monsieur Dupont s'enyora...

—"Limpio, caballero?..."

Monsieur Dupont es mirà el cirabotes i em preguntà:

—Però ¿on anirem si dic a aquest home que m'enllustri les sabates?

—Aquí mateix. Recolzat en aquest fanal. Mireu aquell senyor d'allà baix en quina elegant posició es manté mentre el cirabotes li deixa un calçat com un diamant... A Barcelona tenim un bé de Déu de salons especials per aquesta funció. Els barcelonins són potser la gent que porta les sabates més lluentes d'Europa. A més dels establiments indicats hi ha els "salons" improvisats sota els pòrtics de les places o a l'entrada d'algunes cases. Després hi ha els bohemis, els artistes isolats, els "routiers", els cirabotes afectes a un cafè que us enllustren les sabates mentre preneu una copa de cognac o mentre espereu l'hora de l'aperitiu... Després...

—No continueu — em digué Monsieur Dupont, interrompent la meva informació de fidel cicerone—. No vulgueu humiliar-me. Ja sé que a París estem molt malament de cirabotes, però això es pot atribuir a què els nostres carrers són més nets que els vostres i a què hi ha molta gent que viuen a l'hotel, on el "garçon" cura de la neteja del calçat. Però, malgrat tot, confesso que els barcelonins porteu les sabates més brillants que nosaltres...

La visita del Parallel no l'entusiasmà pot ni gaire. El bo i millor d'aquell popular barri barceloní està fet a base de còpies aigualides i imperfectes dels espectacles montmartrencs. No hi ha res autòcton, cap originalitat indígena, ni una ombra de tipisme. Monsieur Dupont està tip de veure "boites de nuit", dancings i cabarets superiors als del Parallel...

—¿No hi ha cançoners, a Barcelona? — em preguntà després de sentir una sèrie de coupletistes els noms de les quals acabaven tots en "ita".

Aquesta ingènua pregunta de Monsieur Dupont em deixà parat. Vaig recordar els nombrosos teatres del barri llatí i de Montmartre, on els cançoners mantenen la sàtira política i l'anècdota mundana en delicioses revistes gairebé familiars. Però es tracta d'un gènere essencialment parisenc que no arrelaria enlloc més del món...

—Vull sentir cançons flamenques, vull veure gitanes... ¿On són aquestes castanyoles i aquestes dones brunes, i aquests ulls negres, i aquests cabells lluents amb caragolets al front, i aquests aires andalusos que tant ens vanen d'Espanya?

Vaig portar Monsieur Dupont al recóm més curiós de la nostra ciutat. El temple del flamenquisme a Barcelona. Una barreja de cafè i de sala d'espectacles, amb un empostissat amb reforços metàlics damunt el qual actuen els artistes de la casa...

Del carrer Nou en surt un carreró pudent, ombriu, un clàssic carrer districte cinquè, al mig del qual hi ha un establiment on es cultiva, exclusivament el "cante jondo"... Monsieur Dupont va venir-hi tot illusionat. Sense saber ben bé per què el nostre hoste trobava que la pudor, la fosca i les escombraries del carrer d'En Guàrdia donaven un cert color a l'aventura nocturna. En el moment que anàvem a entrar vàrem deixar pas a una colla de mariners i gent del port que sortien amb els ulls plorosos i un aire fúnebre que feia enternir... Al vestíbul de la sala, davant d'un mostrador ple de barrils de "manzanilla", hi havia dues gitanes que esperaven torn, tot escoltant amb un silenci religiós una cançó planyivola que semblava cantada a Buenos Aires, de tan llunyana. La patrona de l'establiment, asseguda darrera del taulell, ens féu senyal d'aturar-nos un moment, abans d'entrar... Silenci!...

—Què diu la cançó? — em preguntà Monsieur Dupont, a cau d'orella...

M'hauria vist en un compromís si una de les gitanes que teníem al davant no m'hagués fet la gràcia de recitar-me'n la lletra. Ho féu amb un to melangiós, eixugant-se els ulls amb un mocador de quadros.

"Tengo un hermano minero
que echa sangre por la boca.
En los brazos de mi madre, ay...
echó la última gota."

Monsieur Dupont m'obligà a traduir-li la cançó, i s'impressionà de debò. En aquell instant precisament el "cantaor" dilatava l'"ay" d'una manera tan punyent, que se'ns posà la pell de gallina... Monsieur Dupont em preguntà si aquella gent es divertia cantant cançonetes tan alegres com aquella i si aquell ai, que encara durava, s'acabaria aquell mateix vespre...

El decorat de la sala és, potser, el més curiós de la casa. Pintures murals rudimentàries a base de torejadors, gitanes i colorit de festa sevillana. Una graciosa "flamenca" de les que ballen el "zapateado" amb un frenesí que electritza i ataca els nervis, s'asseu a la nostra taula, es beu cinc copetes de "manzanilla" i dèmana una ratció de percebes al venedor ambulant. Monsieur Dupont està esglaiat. Ara la guitarra torna a sentir-se. Un infant vestit d'home, una miniatura de "cantaor", s'asseu a l'escenari. Es fa un silenci emocionant. El nen mira malament, però canta bé i té una veu gangosa i ploricona molt adequada.

"En un hospital la vi
allí fueron mis quebrantos
mujer a quien quiero tanto
que tuviera tan mal fin.

La cançó ens commogué a tots plegats, i una gitana recollí, amb la gorra del nen, dues pessetes en monedes de cinc cèntims...

Ah, Monsieur Dupont, Monsieur Dupont, l'home incorregible, el tasta-olletes empedernit, el cercador d'emocions, l'inventor d'aventures, ¿per què vares obligar-me a la tortura d'una nit d'alegria flamenca?... Davant un altre "cantaor", acompanyat a la guitarra per un artista insuperable en el gènere, vàrem demanar una "copla" torera, quelcom de l'ambient xulesc de les curses de braus o la vida del "mataor"... I mireu quina cançó ens engegaren:

"Er dia que yo me muera
m'enterrais en un "cerrao'
y la hierbecita que nasca
que se la den al ganao...

Monsieur Dupont aquell vespre marxà a plorar el seu desconsol en un hotel de la Rambla!

DOMENEC DE BELLMUNT

COMENTARIS

Cavour-Mussolini

Han hagut de passar gairebé setanta anys perquè madurés la Conciliació italo-vaticana, tan desitjada per Cavour. Mussolini ha collit la bella fruita. L'apassionat piamontès no va poder-la haver. Francesco Salata, al *Corriere della Sera*, s'afanya a exposar el precedent gloriós de 1861. Les línies generals de l'acord que Cavour oferia arreneaven, ve a dir, d'una visió semblant a la de Mussolini. El cap del Feix, que ha volgut l'herència de Maquiavel, podria proclamar-se marmessor de Cavour. I és ben cert que la Itàlia figurada per Maquiavel i realitzada per Cavour ha estat definitivament consolidada, en la seva unitat, per Mussolini.

L'any 1861, Cavour va estar a punt d'arribar a la solució de l'afer. Era l'únic afer que li faltava resoldre. Venècia, "màrtir nacional", aleshores sota el domini d'Austria, podia esperar temps més oportuns. El Tirol seria l'objectiu d'una altra generació. Roma, seu del Catolicisme i capital de la novella Itàlia, heus ací el problema. Cavour el resolia amb una divisa: "Libera Chiesa in libero Stato". Va intentar, però, resoldre'l amb negociacions personals. Encomanades al jesuïta P. Passaglia, van vorejar l'èxit. Nombre de cardenals eren guanyats a la fórmula d'acord. De sobte, però, el 21 de març de 1861, tot se'n va per terra, sense motiu visible. Les esperances de Cavour s'esfondraren, també.

"Potser un dia podré signar—exclamava el polític, en la seva curta època optimista — una pau de religió, un tractat que tindrà en l'esdevenidor de les societats humanes conseqüències força més grans que no va tenir la pau de Westfalia."

"Espero — escrivia al P. Passaglia el febrer de 1861 — que abans de Pasqua em portarà un ram d'olivera, símbol de pau eterna entre l'Església i l'Estat, entre el Papat i els italians. Si això s'esdevé, la joia del món catòlic serà major que la que va produir, fa dinou segles, l'entrada del Senyor a Jerusalem."

Cavour va morir excomunicat. Un frare franciscà, apiadat d'ell, va confessar-lo i absoldre'l. Roma no cedia. Potser calia, indubtablement calia, que passés el temps. El temps ha passat i Mussolini, oportú, audaç i, sobretot italianíssim, ha fet tangible un meravellós somni polític d'Itàlia. Això no vol dir que Pius XI, pel seu cantó, no hagi realitzat un somni del món catòlic. Escriure que Mussolini ha guanyat, clar i net, la partida, només és explicable que ho facin els diaris francesos. Sortosament, però, a Catalunya moltes veus raonables s'han fet escoltar. Entre d'altres la de *Mirador*, que veu en el tractat d'11 de febrer de 1929 un pas indispensable per a la internacionalització personal de l'Església.—T. G.

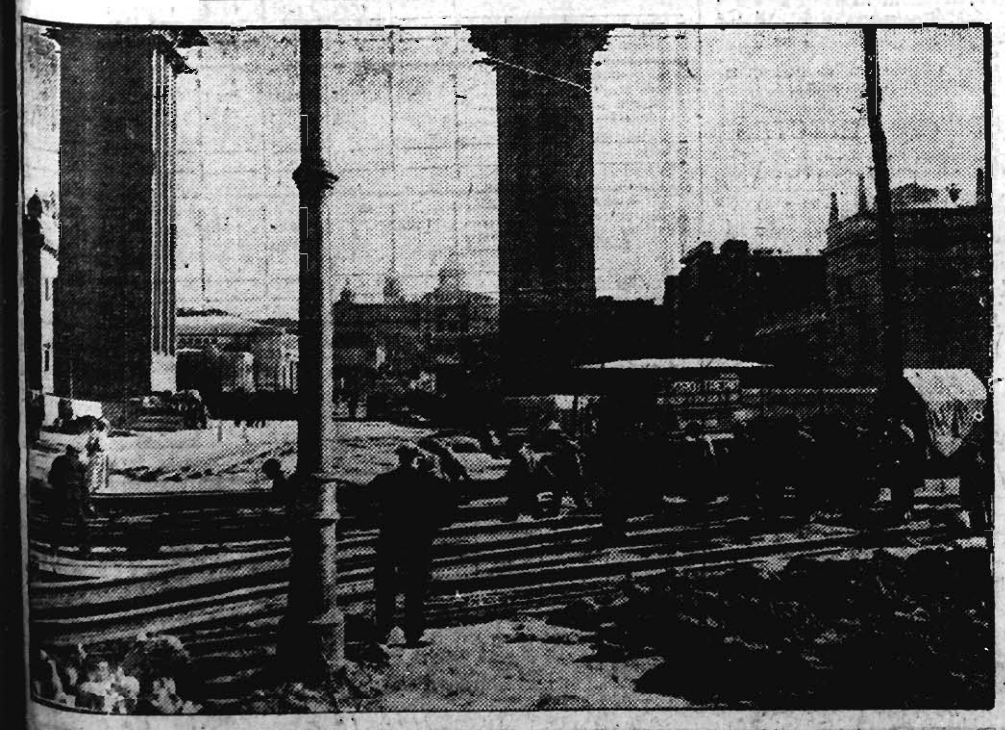

LES OBRES DE LA PLAÇA D'ESPANYA AMB LES TORRES D'ENTRADA A L'EXPOSICIÓ

Un vi supervivent de la urbanització dels carrers de Vallespir i Galileu, davant del camp del Barcelona

BORSA - FINANCES

TOTS VOLEM ESTADÍSTIQUES

per MÉTRIOS

Fa una vintena de dies que ens trobem a Mallorca, i és degut a aquest relatiu allunyament que en escriure el darrer article no havíem llegit encara la nota que amb el títol d'"Estadístiques" publicà En Perpinyà a "La Veu", expressant alguns conceptes semblants als que contenia la darrera part del nostre article. Ens plau aquesta coincidència d'apreciacions i encara més el fet que, en aquests darrers temps, la majoria dels qui escriuen a Barcelona sobre qüestions econòmiques, han clamat unànimement en demanda d'estadístiques. Caurà també aquest clam general en el desert?

En gairebé tots els països civilitzats, la utilitat de les estadístiques no es fa sentir solament entre els estudiosos, sinó que ha esdevingut una necessitat per als productors moderns, els negociants, els banquers i el ciutadà de cultura mitjana. Les estadístiques oficials es multipliquen arreu, però augmenten més encara les elaborades pels serveis d'investigació de les Universitats, entitats patronals, associacions professionals i centres privats d'estudi. Molts són els comerciants i productors en general que se subscriuen als índexs del moviment econòmic que publiquen els laboratoris estadístics oficials o particulars. Moltes revistes de caràcter econòmic, i àdhuc alguns diaris, confeccionen índexs dels preus a l'engròs o del preu de la vida, i tenen muntades oficines d'informació estadística. No fa gaire temps que en un article publicat en aquest mateix lloc, reproduïem l'opinió d'un dels principals capitans d'indústria americans, que atribuïa al desenrotllament dels estudis estadístics una influència preponderant en l'augment constant de la prosperitat nordamericana. Dèiem aleshores que era una vergonya per a Catalunya, que mostra un nivell elevat en moltes branques de la cultura, aquesta ignorància de la utilitat de les estadístiques de què donem prova i que produeix el desconeixement absolut en què ens trobem respecte a la importància real de les nostres activitats productores, als canvis que sofreix la nostra riquesa, les variacions de la nostra demografia, etc. Ni coneixem els presents ni podem conjecturar el futur.

S'ha de treballar en dos sentits: preparant un nucli d'estadístics, que no es podon improvisar, i procurant esvair la por que la nostra gent sent vers els butlletins que han d'omplir, convencent-los al mateix temps de la utilitat que representa per a tothom conèixer exactament els nostres recursos i les nostres possibilitats. Si l'ensenyament oficial fa gairebé cas omís del mètode estadístic hauríem de suplir aquesta deficiència amb la iniciativa privada. Amb un local no gaire gran, un professor de matemàtiques, un altre d'estadística, un parell d'auxiliars i quatre màquines de calcular es tindria aquest desitjat Institut d'Estadística que tanta falta ens fa. Els catalans no hauríem de perdre la iniciativa en tot allò que fa referència a la producció i al benestar col·lectiu. Per a les lluites econòmiques calen armes cada vegada més perfeccionades i ha arribat l'hora de no caminar més a les palpentes. No volem creure que en tot Catalunya no es trobin mitja dotzena de fabricants o comerciants conscients de les dificultats del nostre futur econòmic per a constituir un Patronat i, fent el sacrifici d'uns pocs milers de pessetes, realitzar aquest desig de millorament de la nostra cultura. No hem d'oblidar que sense la prosperitat material no és possible assolir un alt grau de civilització.

Consorci del Port Franc

En la darrera reunió celebrada pel ple del Consorci del Port Franc, sota la presidència del Comissari Regi, es va acordar que constés en acta el sentiment de la corporació per la mort de la Reina donya Maria Cristina.

El senyor Alvarez de la Campa lloà les virtuts de la ilustre dama, i remarcà l'immens agraïment que Espanya li deu. A proposta del vocal senyor Albert Blasco, se suspengué la sessió en senyal de dol.

En ésser represa la sessió, es donà compte de la liquidació anual elevada al Consorci per la Junta d'Arenes, i i es féu constar l'agraïments de tots vers l'esmentada entitat per l'encert amb què havia ordenat tot el que es refereix a l'extracció d'arenes.

Foren llegides expressives comunicacions de les Cambres de Comerç i de la d'Indústria de Barcelona i d'altres entitats les quals s'adhereixen entusiàsticament a la petició que signi construïda una auto-pista directa Barcelona-Bilbao.

En vista de la labor que pesa damunt alguns vocals del Comitè Executiu, pel fet de formar part de diversos organismes consultius i de corporacions, quedaren designats els vocals del ple que han de substituir els del Comitè Executiu en cas que no els sigui possible llur assistència. El comte de Caralt serà substituït pel senyor Puig Marcó; el senyor Joaquim Llansó, per En Ferran Escales, i el senyor Albert Blasco, pel senyor Leocadi d'Olabarría.

Fou elegit per unanimitat representant dels Dipòsits Francs d'Espanya a la Junta del Comerç Espanyol a Ultramar el vocal del Consorci, senyor Baró d'Esponellà. Tots els Dipòsits Francs havien conferit prèviament llur representació al Consorci del Port Franc de Barcelona, i per tant, el seu representant serà el defensor de tots en el si de la Junta.

Es donà compte de la proposta formulada per un dels enginyers que prengueren part en el concurs d'avant-projectes, d'acord amb dues importants cases constructores, de financiar la construcció total del Port Franc per 600.000.000 de pessetes, a canvi de percebre durant un període de temps tots els beneficis de l'explotació.

S'acordà prendre en consideració la proposta, sense perjudici de seguir el Consorci el pla que té traçat.

Fou assabentat el Consorci dels convenis enllestits pel Comitè Executiu per a l'adquisició de les finques de Josep Panyella Durban, Paula Mitjans Rosal, Francesc Rebull Compte, Josep Sarrà, Dolors Dolç Barrera, Concepció Batlle Pinyol, Ricard Grases Riera, Joaquim Capdevila Lanau, Maria Castel, Blanca Manaut, Rossend Mortó, Concepció Bru i germans Reverter, Daniel d'Alòs i Arregui, vescomte de Bellver i Francesc Pérez Rossell.

Foren ratificats tots aquests convenis per unanimitat.

Finalment, es donà compte d'haver estat confirmada pel Ministeri d'Hisenda, previs els informes tècnics corresponents dels caps del Ministeri, les resolucions dictades pel governador civil en diversos expedients d'expropiació, i desestimant, per tant, els recursos d'alçada interposats pels germans Mitjans, Joan Comamala, Ignasi Villavecchia, Antoni i Pere Colomer Massana i Elisi Ferrers.

CENTRO INTERNACIONAL DE INTERCAMBIO · BARCELONA ·

Fundat en 1919

Foment de l'Exportació

Cobrament de Crèdits

Informes Comercials

Demaneu prospecte gratuit
Plaça Urquinaona, 13, primer
Telèfon 19552 :: Barcelona

Vària

A l'Associació de Directors d'Indústries Químiques va donar la seva conferència sobre el tema d'actualitat "El nitrogen i la seva importància en l'agricultura", l'associat D. L. Q. En Francesc Hernández.

Va descriure els diversos mètodes utilitzats per a l'aprofitament del nitrogen atmosfèric i la seva conversió en productes fertilitzants, i comparà els uns i els altres principalment sota el punt de vista econòmic, i demostrà que els mètodes basats en la síntesi de l'amoníac són els de més rendiment i els que van imposant-se en conseqüència als de fixació del nitrogen per oxidació directa o en forma de cianamida.

Finalitzà el seu treball amb algunes estadístiques relacionades amb la producció i consum mundials dels productes estudiats.

Fou felicitat.

Siga Ud.

la nueva serie de anuncios "Bayer" y verá como

para toda la familia, en fin, el mejor amigo que existe son las

Tabletas de

Aspirina

porque alivian todos los dolores y devuelven la alegría y el bienestar

Els Tribunals

DEL CRIM DEL CARRER DE L'ALLADA

Ahir davant del Jutjat de l'Audiència que instrueix el sumari incoat per aquest crim, ocorregut dissabte passat, van declarar alguns veins i testimonis que coneixien la víctima.

Encara que el sumari es porta amb molta reserva, podem avançar que cap de les declaracions d'ahir varen donar una pista segura per a la detenció de l'autor o autors del crim.

UN OFICIAL CRIMINALISTA

Ha estat nomenat oficial criminalista del jutjat de l'Audiència, secretaria del senyor de Miguel, el senyor Ernest Rubio i Riera.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

Audiència Territorial

Sala primera. — Tarragona. — Incident. Llussà i Companyia contra Tomàs Mallol.

Barceloneta. — Major quantia. Josep Carreres contra Jaume Milàn.

Sala segona. — Llotja. — Major quantia. Banc de Terrassa contra Emili Caminal.

Audiència. — Incident. Carme Muntanya contra Pere Manyach.

Audiència Provincial

Secció primera. — Drassana. Un oral per adulteri contra Magdalena Longa.

Secció segona. — Concepció. — Dos orals per tinença d'armes i estafada contra Lorenç Martínez i Vicents Martínez.

Secció tercera. — No té senyalaments.

Secció quarta. — Dos orals per furt i estafada contra Mateu Soler i Josep Lacoma.

anti-EPILEPTICO de Lieja
Combate todas las Afecciones nerviosas
En los casos más graves, está su mayor éxito.
Lab. DALMAU OLIVERES, S.A. - BARCELONA
Venta: TARIN I MARTÍ, Salmerón, 74

BORSA DE BARCELONA

Borsí matí: Interior, 75'25; Amble. 3 %, 73'45; Nord, 122'50, 121'70, 122'20; Alacant, 115'80, 114'90, 115'20; Andalús, 86'00, 86'05; Orenses, 42'00; Colonial, 123; Chades V., 698, 696; Sucres O., 63'50; Felgueras, 78'15; Explosius, 231; Filipines, 374, 373; Aigües, 206'50; Chades E, 132. — **Borsa tarda:** Amble., 73'55; Nord, 123, 122'80, 123'40, 123'25; Alacant, 116, 115'75, 116'35, 116'30; Andalús, 86'20, 86'45; Chades E, 133; Colonial, 123'25; Chades, 698, 697, 698; Tramvies O., 95; Sucres O., 64'50; Gas E., 150; Felgueras, 78'50; Filipines, 376, 378; Explosius, 233, 234; Rif, 124'50; Aigües N., 151'50; Aigües V., 207'75; Banc Catalunya, 117; Montserrat, 24'25; Autòmnibus, 167; Docks, 27'15. — **Borsí nit:** Nord, 123'40; Chades, 699, 698, 699; Autòmnibus, 169; Aigües, 208'15, 208'35; Ordinàries, 64'50; Andalús, 86'50; Banc Catalunya, 117; Felgueras, 78'85; Colonial, 123'50; Montserrat, 24'00.

COMPTAT: Valors encara no compresos en el Butlletí Oficial

Ajuntament de Girona	101'25
Barcelona Tracción 1907	102'00
Bons Unió Salinera	101'50
Industries Aragoneses	97'75
Empréstit Costa Rica	121'15

BANCOMUNITAT, DIPUTACIÓ I AJUNTAMENTS

Bancomunitat 1914	100'00
" 1920	89'00
Obligs. Prov. 6 %	101'00
C. C. Comunal	73'00
Diputacions velles	88'75
Ajunt. Badalona	100'00
Ajunt. Barc. amtre	83'50*
" 1906 B.	84'00
" 1906 C.	83'50
" 1907 D.	87'75
" 1910 D.	89'00
" 1912 B.	81'75
" 1912 E.	[illegible]
" 1912 F.	78'50
" 1913 B.	81'50
" 1916 B.	81'75
" 1917 B	81'75
" 1918 B.	89'00
" 1919 B.	81'75
" 1920 B.	81'50
" 1921 6 %	99'75
" 1922 6 % Exp	101'25*
Eixample 1896	[illegible]
" 1913	90'50*
" 1907	95'50*
Bons Reforma	83'65*
Ajunt. Valencia 6 %	99'75
" Sevilla Expo	100'00
" Málaga	103'05

DIVERSOS

Port Barna 1905	96'00*
" " 1908	96'00*
Melilla	108'50*
Sevilla	97'25
Gijón-Musel	100'00*
Marroc 5 %	94'00*
B. Hipotecari 5 %	101'50
" " 6 %	112'00
Caixa d'Emissions	94'00
Banc. C. Local 6 %	102'00
Cèdules Argentines	2'742

DEUTES DE L'ESTAT

Interior 4 % A.	75'45
" " B.	75'50
" " C.	75'50
" " D.	75'35*
" " E.	75'45
" " F.	75'50*
" " G. II	74'00
Exterior 4 % A.	89'25
" " B.	88'10
" " C.	88'00
" " D.	87'30
" " E.	
" " F.	86'50
" " G. II	92'00
Amor. 1920 5 % A	94'20
" " B	93'75
" " C	93'75
" " D	93'95*
" " E	94'00*
" " F	95'35*
Amor. 1926 5 % A	101'80
" " B	101'75
" " C	101'50*
" " D	102'00*
" " E	104'00*
Amor. 1927 5 % A	101'90
" " B	101'80
" " C	101'70
" " D	101'90*
" " E	101'75*
" " F	102'00*
Deute Ferroviari Amor. 1927 5 % A.	101'60*
" " B	89'60
" " C	80'60
" " D	89'70
" " E	89'95*
" " F.	89'95*
" " G.	89'95*

OBLIGS. INDUSTRIALS

Nord 1.ª hip. 3 %	76'25
" 2.ª " "	74'00
" 3.ª " "	74'50*
Nord 4.ª Sèrie	74'00
Nord 5.ª hip. 3 %	73'85*
Pamplona	75'75
Prioritat	77'35
Lleida a Reus	77'00*
Astúries 1.ª	74'25
" 2.ª	74'00
" 3.ª	74'00
Segovia 3 %	70'50
Almansa 4 %	85'75
" Adherits	75'00
Sant Joan 3 %	76'25
Alsàsua 4 1/2 %	91'00*
Osca 4 %	86'85
Nord 6 %	104'50
Nord 5 1/2 % Val	101'75
Alacant 1.ª 3 %	71'75
" 2.ª 3 %	83'00*
" 3.ª 3 %	82'25
A. S. A. 5 %	98'75
" B 4 1/2 %	90'25*
" C 4 %	82'25*
" D 4 %	83'35*
" E 4 1/2 %	91'00
" F 5 %	99'50*
" G 6 %	103'75
" H	101'50
" L	103'65*
Francès 2 1/4 %	63'00*
" 3 1/4 %	59'75*
Directes 2 1/4 %	56'00
Badajoz 5 %	101'50*
Orense primitiva	48'00*
" Prioritat 3 %	68'50*
Andal. 1.ª fix 3 %	69'25
" 1.ª variable	50'00
" 2.ª fix 3 %	65'75
" 2.ª variable	48'00
" 1907	70'25*
" B 4 1/2 %	86'75
Andalusos 5 %	103'00*
Oreo fix	43'00*
" variable	31'25*
Gris fix	43'25*
Gris variable	31'50*
Secundària 4 %	71'75
Manresa-Berga 5 %	88'50*
Sarrià a Barna. 6 %	101'00*
Fer. Catalunya 5 %	83'35
" " 6 %	95'35
F. C. Catalans vell	50'50*
F. C. Catalans nous	40'75*
Tànger a Fez 6 %	101'75*
Cremallera 6 %	102'25
Urban Metro 6 %	98'00
Transversal 6 %	83'75

OBLIGS. FERROCARRILS

C. de Tram. 4 %	83'75*
" " 5 %	92'15
Tram. B.E.G. 4 %	93'25
" " 5 %	98'00*
" St. Andreu 4 %	87'00*
C. B. d'El. 1913 5 %	94'75*
C. B. d'E. 1920 6 %	102'00
Unió Elèctrica 6 %	101'75
Aigües Barna. 5 %	96'50
" " D 6 %	103'00
" " Valencia 6 %	101'50*
Catalana Gas (E 4 1/2 %	91'00
(F 4 1/2 %	90'50
(G 6 %	103'25*
Elec. Bons 6 %	101'50
Energia 5 %	96'50
" 6 %	102'00
" Bons 6 %	103'00
S. P. F. Mot. 6 %	94'00
" " Bons 7 %	101'25
B. A. Electri. 6 %	104'50*
" " Bons 6 %	117'00*
Transatlàntica 4 %	88'75*
" 6 % 1920 v	100'50*
" 6 % 1929 n	105'00
" 5 1/2 % esp	99'50
" 5 1/2 % cns	99'50
Cooperativa Fl. El	97'25*
S. Coms. Naval. 6 %	102'25*
" Bons 6 %	100'00*
O. Naval Llevant	98'75*
Asland 5 %	89'50*
Asland 7 %	103'25
" 6 %	101'50
Hull. Espan. 6 %	101'50*
F. d'Obres 1 1/2 %	98'00*
" " 5 %	93'00*
" " 6 %	99'75*
" " 1925	103'75
Cons. i Pavim 6 %	96'00
Produt. Pirelli 6 %	98'00*
Colònia Güell 6 %	102'75
Potassa Súria 7 %	104'00
Regants Ebre 5 %	95'00*
" Llevant 6 %	109'25*
" Bons 6 %	104'25*
" S. G. 6 %	[illegible]
Feneria Mod. 7 %	99'00
Alts F. d'And. 6 %	100'00*
Sucrera Esp. 6 %	
Unió Salinera Esp.ª	101'50

ACCIONS

Banc d'Espanya	579'00*
Banc Catalunya	118'25
Canal Ebre	50'00*
Catalana D	135'00
" E	[illegible]
" P. pr. 6 %	109'00
C. Transatlàntica O	55'00*
" " P.	55'00*
Espanya Industrial	300'00*
Hispano Suissa	167'00*
Hulleres	114'00
Indust. Agrícoles	358'00*
M. T. Marítima	107'00
Transmediterrània	180'50
Telefònica 7 % P	102'00
Fun. Montjuic O.	141'00
" " Fun	136'00*
T. Barna. S.A.Ord.	97'00*
T. Barna. S.A.P 7 %	106'50
T. Barna. S.A.P. 6 %	100'50*

NOTA.—Els canvis assenyalats amb un asterisc (*) són canvis anteriors.

BORSA, MADRID

	Com.
Interiors	75'95
Amortitzable 4 %	
Amortitzable 5 %	93'90
Rio Plata	23'00
Nord	380'00
Espanya	240'00
Tabacs	
Sucres P.	025'50
Sucres O.	63'75
Cèdules	684'50
Nord	617'50
Alacant	581'50
Río Tinto	1520

CANVI DE L'OR

Alfons	118'00
Isabel	119'00
Unces i 1/2 unces	118'00
Petites	118'00
Francs	118'00
Lliures	29'75
Dòlars	6'10
Quilo de plata	100'00
Quilo de platí	140'00

DIVISES

Borsa de Barcelona

Francs	25'45
Suïssos	124'90
Belgues cr.	90'35
Lires	34'05
Lliures	31'51
Dòlars	6'49 3/4
Peso argentí	2'71
Marcs	1'54 3/4

BORSA DE PARIS

	Tanca	Despr.
Londres	24'255	124'25
Nova York	256'10	256'05
Bèlgica	355'50	355'50
Espanya	392	391
Italia	134'10	134'10
Suïssa	492'50	492'50
Dinamarca		
Holanda	025'50	025'50
Noruega		
Suècia	684'50	
Praga		
Romania	1520	
Portugal		
Argentina		
Brasil		
Alemanya	608'25	608

BORSA DE LONDRES

Nova York	18521
Holanda	121186
França	12425
Bèlgica	3404
Italia	0268
Alemanya	204375
Suïssa	939385
Espanya	3147
Dinamarca	189035
Suècia	1816
Noruega	181050
Lisboa	10975
Praga	15368
Austria	345400
Argentina	4739
Rio Janeiro	588
Montevideo	8075
Xile	3959
Buenos Aires	4734

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROSA

ARTICLE MERCAT	MESOS	TANCA Precedent	TANCA D'avui	Alça	Baixa
Café Nova York	Març	17'03	16'90		13
	Maig	16'40	16'33		7
	Juliol	15'60	15'57		9
	Setembre	14'84	14'80		4
Sucre Nova York	Març	1'94	1'90		4
	Maig	2'04	2'00		4
	Juliol	2'11	2'08		3
	Setembre	2'15	2'13		2
Sucre Londres	Març	12.0	12.0		
	Maig	11.9 3/4	11.8 1/4		
	Agost	12.0	12.0 3/4	3/4	
Blat Xicago	Març	127 3/4	128	1/4	
	Maig	132 1/4	132 1/4		
	Juliol	134 1/2	134 3/4	1/4	
Moresc Xicago	Març				
	Maig	94 3/8			
	Juliol	98 1/2			
		101			
Blat Liverpool	Març	9.3	9.3 7/8	7/8	
	Maig	9.5 5/8	9.5 3/4	1/8	
	Juliol	9.8 1/4	9.8 5/8	3/8	
Metalls - Londres					
Coure comptat		76.08.9	76.10.0	6.3	
" 3 mesos		76.18.9	77.03.9	5.0	
Estany comptat		221 16.3	223.02.6	36.3	
" 3 mesos		221.19.6	223.17.6	32.0	
Plom comptat		23.02.6	23.03.9	1.3	
" termini		23.03.9	23.03.9		
Quinze comptat		26.03.9	26.01.3		2.6
" termini		26.05.0	26.03.0		1.3

MERCAT DE LLOTJA

CEREALS

BLATS

Aragó i Navarra	" 53
Castella	" 53
Manxa	" 53
Extremadura	52 1/2 " 53
Urgell i comarca	" 53

(Preus en pessetes els 100 quilos, sense sac, damunt vagó origen)

MORESC, ORDI I CIVADA

Moresc Plata	44 1/2 a 45
Moresc Java	
Moresc Calzal	2 1/2 " 43
Ordi Extrem. i Manxa	45 1/2 " 46
Ordi Urgell i comarca	44 1/2 " 45
Ordi estranger	42 3/4 " 43
Civada Extremadura	42 1/2 " 43
Civada Manxa	42 1/2 " 43
Civada estrangera	75 " 80
Escaiola	

ARROS

Bomba Calasparra	120 a 125
Bomba	110 " 120
Selecte	64 " 65
Matiner	62 " 64
Benlloch O.	60 " 61
Trencat	48 " 50
Farina d'arròs	50 " 52

LLEGUMS

Llentles	100 a 120
Faves estrangeres	42 " 42 1/2
Faves Extrem. o And.	44 " 45
Faves Llobregat	42 " 42 1/2
Favons Extrem o And.	45 " 46
Favons estrangers	44 " 45
Veces Sagarra	
Veces Andalusia velles	
Veces Andalusia novet	44 " 44 1/2
Erps	44 " 44 1/2
Titus	43 " 44
Guixes	43 " 44

MONGETES

Castella	130 a 140
Mallorca	119 " 120
Prat	120 " 125
Urgell i comarca	120 " 125
València	120 " 122
Estranger 1.ª classe	

CIGRONS

Sadó	180 a 200
Blanca ar. alf. 44/45	142 " 144
Blanca ar. alf. 48/50	128 " 130
Blanca ar. alf. 52/54	120 " 122
Blanca ar. alf. 58/60	110 " 112
Blanca ar. alf. 60/65	103 " 105
Pelons	105 " 110

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona)

FARINES

Força	75 a 80
Extra local	70 " 72
Corrent local	
Extra Blanca Castella	70 " 71
Intervinguda	" 67
Blanca corrent Castella	67 " 67 1/2
Baixa	50 " 52

(Preus en pessetes, sac de 100 quilos, damunt carro Barcelona)

DESPULLES

Número 3	27 a 28
Número 4	25 1/2 " 26
Segones	22 1/2 " 23 1/2
Terceres	20 " 21
Quartes	20 " 20 1/2

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona)

Menut (prima)	17 a 17 1/2
Segonet	17 " 17 1/2
Segó	13 " 13 1/2

(Preus en rals la quartera de 70 litres, sense sac, damunt carro Barcelona)

ALTRES GENERES

GARROFES

Xipre	
Negra Vinaroç	43 a 43 1/2
Negra Castelló	43 " 43 1/2
Negra Matafera x-8	42 " 42 1/2
Roja	40 " 40 1/2
Eivissa nova	34 1/2 " 35
Mallorca nova	33 1/2 " 34

(Preus en rals els 42 quilos, sense sac, damunt carro Barcelona)

Polpa remolatxa estr.	
Polpa remolatxa país	28 a 30
Turtó de coco	16 " 17
Farina de llinosa	26 " 27

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona)

Alfals	8 a 9 1/2
Palla llargueta	3 " 3 1/2
Palla curta	4 " 5
Fulla d'olivera	8 " 9
Trepadella	

(Preus en pessetes els 40 quilos, damunt carro Barcelona)

OFERTES DIRECTES DE PROCEDENCIA

Ordis Extrem. o Manxa	39 a 40
Erps nous	38 1/2 " 39
Titus i guixes	38 " 39
Veces Malaga	38 " 39
Faves país	38 " 39
Favons país	39 " 41
Ordi Urgell i comarca	
Civada Manxa	36 1/2 " 37
Civada Extremadura	36 1/2 " 37

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt vagó origen)

ARRIBADES

ESTACIO M. S. A

(Vagons)

de blat: 1 de farina.

ESTACIO NORD

(Vagons)

de blat; 5 de farina.

PEL MOLL

Vaixells "Trecarne" i "Trevarrack", amb unes 5.300 i 7.470 tones, respectivament, de blat argentí.

CENTRE COTONER DE BARCELONA

LIVERPOOL	Disp.	G.	M.	M.	J.	O.	D.
Tanca anterior	1047	1019	1022	1034	1036	1022	1020
Obertura		Nom	1022	1034	1035	1022	Nom
Segon telegrama	1047	1021	1023	1035	1037	1024	1022
Tanca		1021	1022	1034	1036	1024	1022
Alça							
Baixa			1				

NOVA YORK	Disp	G.	M.	M.	J.	O	D
Tanca anterior	2025	1995	2000	2008	1976	1963	1957
Obertura		1960	2002	2008	1977	1964	1958
Segon telegrama		1959	2001	2008	1978	1964	1958
Tanca							
Alça							
Baixa							

NOVA ORLEANS		G.	M.	M.	J.	O.	D.
Tanca anterior	1909		1938	1949	1952	1933	1938
Obertura			1934	1949	1953	1931	
Segon telegrama							
Tanca							
Alça							
Baixa							

EGIPTE (Liverpool)	Gener Sakellar	Gener Upper	Març Sakellar	Març Upper
Tanca anterior	1728	1765	1197	
Obertura				
Segon telegrama	1736	1776	1191	
Tanca				
Alça				
Baixa				

Alexandria. Tanques del dia

	F.	G.	A.	G
Ashmouni	2245	2278	2319	2360
	G.	M.	M.	N.
Sakellar	2380	3594	3644	3791

DISPONIBLE EN PLAÇA

Good Middling (Standard Universal)

Arrib. als EE. UU. en un dia		S/a. contra — B/a. l'any ant.
Arrib. als EE. UU. des d'1 d'agost		" " " " " "
Vendes a Liverpool	5.000	" " 0.000 " " "

Transferència:

OC

la gaseta setmanal de la Literatura, de les Arts, de la Ciència en terres occitanes sortirà dintre aquest trimestre. El vostre ajut, catalans i occitans, és sol·licitat

Subscriviu-vos-hi!

Adreça: Via Laietana, 28, 5.è, A

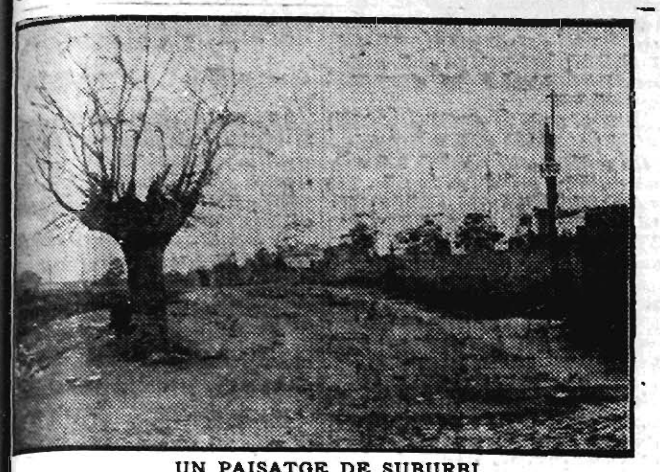

UN PAISATGE DE SUBURBI

Bloc del transeünt

Fa ja molts dies que des d'aquestes ratlles va ocupar-se un bloquista, fent-ne ressò d'un article publicat a LA PUBLICITAT *per Puig i Ferreter, de l'estat d'abandó en què es troba la biblioteca de la Universitat. Durant aquest llarg espai de temps solament una publicació, Ginesta, la bella revista jugons comentari de l'esmentat escriptor, sempre amatent a tot el que representa cultura) s'ha fet ressò i en-ne sols exclamant-se'n, del comentat acte del bloquista anònim.*

No fóra d'agrair que algú (se'ns esperaria En Puig i Ferreter) probés d'escriure un encara que fos darrer article, prosseguint aquesta campanya que tants bens podria reportar a la nostra joventut estudiosa i al poble català en general?

*****

Darrerament un transeünt enfondia quelcom més en aquesta facècia dels plans que corren de la Barcelona d'ara, dels quals moltes vegades s'ha parlat en aquestes pàgines. Vagi, doncs, una mica més de claror sobre el mateix afer.

Diguem, doncs, que el pla que fa anys ha vingut realitzant una brigada topogràfica, comandada destrament per l'enginyer senyor Martorell, està, no pas acabat, sinó que a l'Ajuntament milatieixen una reducció manual per a publicar-la aviat.

Una obra perfecta?

Pot creure's en la seva bondat topogràfica; en canvi, la toponimia—bon xic al marge de la topografia, en aquella casa—haurà sofert només un petit avenç. Les condicions una mica arrabiàries de la nostra urbs i aquest xaró de canvis de noms als carrers, fan gairebé impossible la tasca. Encara que sembli estrany, aquest perfeccionament pot portar-lo bon xic l'acció privada d'aquestes empreses que imprimeixen les guies de la ciutat, diguem-ne no oficials, però...

El cas és que a les oficines municipals, on sempre hi havia certa benvolença per a l'orientació de rectificacions, ara no gosen a donar cap dada amb l'excusa que podrien perjudicar l'edició del pla que prepara l'Ajuntament, com si per a aquest pogués ésser un negoci que eixugués ni una petita part dels milions que ha costat el dit pla.

Ara per ara anirem, doncs, patint guies de Barcelona amb plans deficientíssims, perquè a ca la Ciutat no volen competidors; pesi als que volien modificar aquest estat de coses fent quelcom de perfecte. I com que les edicions particulars sense escrúpols no amainaran, seguirà el galimaties actual per in aeternum.

El moviment marítim

VAIXELLS ENTRATS

Vaixell espanyol "Mallorca", amb càrrega general i 196 passatgers, de Palma.

Vaixell espanyol "Maria Mercedes", amb càrrega general i 36 passatgers, de Palma.

Vaixell norueo "Santiago", amb carbó, de Bergen.

Vaixell danès "Guanver", amb patates llavor, de Boston.

Vaixell espanyol "Rio Segre", amb carbó, d'Avilés.

Vaixell italià "Fella", amb trànsit, de Trieste.

Vaixell espanyol "Florinda", amb càrrega general, de [illegible]a.

VAIXELLS DESPATXATS

Vaixell espanyol "Maria Mercedes", amb càrrega general, cap a Palma.

Vaixell espanyol "Delfín", amb càrrega general, cap a Elvissa.

Vaixell espanyol "Mallorca", amb càrrega general cap a Palma.

Vaixell norueo "Santiago", amb trànsit, cap a Port-Vendres.

Vaixell norueo "Havtor", en llast, cap a Marsella.

Vaixell holandès "Neptunus", amb càrrega general, cap a Tarragona.

NOTICIARI

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

	Ptes.
Barcelona, ciutat	2'50
Península Ibèrica, Balears	3'50
Amèrica, Àfrica	5'00
Altres països	25'—

SERVEI METEOROLOGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 19 de febrer de 1929:

Una important depressió baromètrica té el seu centre a l'Atlàntic i es produeixen vents forts del sud i gran nebulositat a Espanya i a les Illes Britàniques.

El fred continua intens a l'Europa Central, Suïssa, França i gran part d'Anglaterra, on les temperatures oscillen entre els 4 i els 20 graus sota zero.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

Domina per tota la regió el règim de cel emmuvolat i abundants boires, amb vents fluixos del primer quadrant.

Les temperatures extremes han estat les següents: màxima, 16 graus a Girona i Serós; mínima, 7 graus sota zero a Graus i Adrell.

Tapioques i Purés FIGUERAS

són els millors del món

OBSERVATORI METEOROLOGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Dia 19 de febrer de 1929. — Hores d'observació: 7, 13, 18; Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 765.2, 764.6, 764.5 milibars; 1020.2, 1019.4, 1019.3 millímetres; Termòmetre a l'ombra: sec. 9.1, 12.8, 11.8; humit, 8.9, 10.6, 10.6; Humitat centèsimes de saturació: 97, 75, 85; Vent: direcció, NE, calma, SW; velocitat, 3, 0, 2; Estat del cel: tapat, Q. tapat, nuvolós; Classe de núvols: St, A-Cu, Ci-St, A-Cu, St-Cu; Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 14.5; mínima, 8.7; idem arran de terra, 5.8; Oscil·lació termomètrica: 5.8; Temperatura mitjana: 11.6; Precipitació aquosa, des de les set del dia anterior a les set d'avui: millímetres de gruix, o sigui litres per m.2, 0.0; Recorregut del vent en igual període, 71 km.

Comerciant que sortirà el dia 28 corrent per assistir fira de Leipzig tramitaria assumptes comercials. Escriure a LA PUBLICITAT n. 34000

ATROPELLAMENT

Antoni Gonzàlez Calatayud, de quatre anys, fou atropellat per un carro al carrer de Marina.

Al dispensari de Sant Martí, on fou auxiliat, li apreciaren lesions greus.

Després fou portat a l'Hospital Clínic.

La Germandat de Sant Cristòfol (Xofers de Barcelona) celebrarà assemblea general ordinària i extraordinària demà, dijous, a les deu en punt de la vetlla, al local del carrer Travessera, 8 i 10 (coliseu Pompeia).

JOIES VERITABLE OCASIO

Per a comprar a bon preu aneu a la Joieria Magriñà. Tallers, 41

LLIURAMENT DE PREMIS

Els premis atorgats en metàlic i en objectes d'art, en els concursos de la Rua, es lliuraran als interessats (o als seus delegats degudament autoritzats) mitjançant la presentació del resguard d'inscripció, i si pot ésser d'una fotografia de la carrossa, cotxe o disfressa, a l'Oficina de Cerimonial, baixos de la Casa Consistorial (Guàrdia urbana), divendres i dissabte vinents, dies 22 i 23 del corrent, des de les sis de la tarda fins a les vuit del vespre.

A les darreries del passat Carnaval els salons de la casa dels senyors Lerín (Miquel) es veieren assaltats per distingides famílies. L'orquestrina Lizcano fou l'encarregada d'executar el programa de balls, i fins a altes hores de la matinada regnà l'alegria.

Feren els honors de la casa el matrimoni Lerín, el seu fill Miquel i la seva distingida germana. Foren molts els capritxosos vestits de disfressa que lluïren tant l'element femení com el masculí. Als pocs moments d'haver començat la festa ja funcionava el servei de buffet, admirablement servit, que ja no va parar fins a l'acabament.

Hi concorregueren les senyores i senyoretes de Bori, Martínez, Lozoya, Ibars, Luer, Genic, Piñana, Permanyer, Calcaño, cònsol de l'Argentina, Polisen, Villegues, Delfín, Olivares, Gómez, Muntanyola, amb llurs respectius marits; senyoreta Isabel Parés, Angels Martínez, Lola Lozoya, Montserrat Auger, Elena Ibars, Fina Bosch, Montserrat Genís, Joana i Bebé Olivares, Carme i Roser Gómez, Pilar i Roseta Ribó, i els joves Novell Roca, Carabén, Mas, Díaz, Piñana, Peralta, doctor Herranz, míster Jonch, Joaquim Muntanyola, etc., i altres que no recordem.

La festa resultà brillantíssima.

Diumenge vinent, a les cinc de la tarda en el local de la revista "Pentalfa" s'efectuarà una gran festa literària naturista a la qual estan invitats tots els naturistes vegetarians i simpatitzants. A la nit, i al seu local, Boters, 4, primer, i haurà un banquet vegetarià per a demostració de l'harmonia dels aliments.

T. S. F.

PROGRAMES PER A AVUI

RADIO BARCELONA, 350'5 m.

11'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries. Nota meteorològica radiotelegràfica per a les línies aèries.

13'30: Emissió de sobretaula. Tancament del Borsí del matí. El Trio Ibèria interpretarà: "Sabor de España" (pas doble), E. Fuster; "Plumita al viento" (tango), J. Camarasa; "Del mar al cielo" (vals), D. Martí; "La Gran Vía" (selecció), F. Chueca i Valverde; Berceuse de "Jocelyn", B. Godard; "Manila" (java), J. Mora; "Armas al hombro" (tow-step), D. Martí. Alternarà amb emissió de discos.

14'00: Crítica setmanal de teatres, per Lope de Rueda.

14'45: Una hora dedicada a donar conèixer al públic els nous discos editats. Precedirà a cada disco un judici crític a càrrec del distingit crític musical d'aquesta emissora Salvador Raurich.

15'45: Tancament de l'estació.

Emissió radiopedagògica. — Una hora setmanal per a les escoles. De les quatre a les cinc de la tarda.

16'00: Obertura.

16'05: Conferència educativa: "Barcelona archivo de cortesía", per Josep Casanoves Clota, mestre nacional del Grup Escolar Baixeras, de Barcelona.

16'15: Intermedi musical.

16'25: Conferència instructiva: "Els animals. L'exèrcit de salvació: bolxics, muríceos, ornits i eriçons", per Llorenç Cabos Badia. Director de l'Escola Nacional Graduada núm. 4, de Barcelona.

16'35: Intermedi musical.

16'45: Sessió recreativa a càrrec dels alumne del Col·legi Acadèmia Vieta, d'aqueta ciutat. Representació de fragments de la comèdia infantil de Manuel Marinello "La hija de la portera", a càrrec de les nenes Mercè Cabanyes, Montserrat Bombardó i Francisqueta Vieta, i dels nens Antoni Cuscó, Francesc Martorell i Lluís Seuba.

16'55. Intermedi musical.

17'00: Tancament de l'estació.

17'30: Obertura de l'estació. El Sextet Ràdio interpretarà: "Ay, mi madre!" (xarleston), J. Frigola; "Son grupos" (tango), J. M. Mattos Rodríguez; "Java del Cheribón" (java), X. Poll.

18'00: Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de la Borsa.

18'10: El Sextet Ràdio interpretarà: "Juan Manuel, el Barbero" (marxa espanyola), M. San Miguel; "Tosca" (selecció), G. Puccini-Tavan; "Pizzicati", E. Gillet; "Rosemary" (vals), J. S. Zamecnik; "Parisi" (czardes), G. Michiels.

19'00: Tancament de l'estació.

20'30: Obertura de l'estació. Classe setmanal de gramàtica castellana, a càrrec de l'Acadèmia Cots, pel professor senyor Santano.

21'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries.

21'05: Cotitzacions de monedes i valors. Tancament del Borsí de la tarda.

21'10: L'Orquestra de l'Estació interpretarà: "Cortejo polonés" (marxa), A. Doneddu-Woodhouse; "Plus ultra" (pericon), C. Marrugat.

21'20: El cançonetista M. Bertran Reina interpretarà: "Los rondadores" (lletra i música de Bertran Reina; "Llora", J. C. Romaní-J. Camprubí; "La campana veneciana", J. Mariño-Bertran Reina; "Copla mía" (estrena), L. Manzano-Bertran Rena.

21'45: Sessió poètica a honor del notable poeta Francesc de P. Urefia. Recitat de les seves millors poesies pel primer actor Víctor Blanes.

22'00: Notícies de premsa.

Concert Quaresmal

22'05: Concert Quaresmal per l'Orfeó de Sans, sota la direcció del mestre A. Pérez Moya: "Lloa al Altíssim" (motete), J. S. Bach; "Ave Verum" (motete), C. Saint-Saens; "O. sacrum convivium" (motete), de J. Comelles Ribó; "La Resignació" (cant espiritual), L. Millet; "Victimae paschali" (sequentia, melodia gregoriana; "O bone Jesu" (motete), Palestrina); "Velum templi" (responsori), Palestrina.

23'00: Tancament de l'estació.

RADIO CATALANA, 270'3 m.

21'00: Butlleti meteorològic de Catalunya. Pronòstic del temps. Cotitzacions de la Borsa de Barcelona. Sants del dia. Crònica d'art, esports i modes.

Sensacional concert. Cinquena simfonia (Beethoven), per l'orquestra del Royal Albert Hall, de Londres.

Acte de concert: Eulàlia Peiró, tiple; Josep Farràs, tenor; Eduard Gil, barítton; Orquestra Ràdio Catalana.

Principals fragments de la sarsuela del mestre Rafel Millàn "La Dogaresa", a càrrec dels cantants Eulàlia Peiró, tiple cantant; Josep Farràs, tenor; Eduard Gil, barítton.

Programa de l'Orquestra Ràdio Catalana: "Los centauros" (marxa), de Nivela; "Au pays bleu" (obertura), Tavan; "La damnació de Faust" (fantasia), Berlioz; "Caricias de muñeca" (vals lent), J. M. Torrents; "Las golondrinas" (pantomima), de Usandizaga; "Noces dans les indés", Perey; "Eine Ballnach" (fantasia), O. Strauss; "Dris-ben-Said" (pas doble), M. Sales.

24'00: Tancament de l'estació.

Vivomir Corts Catalanes, 600, davant el Coliseum. Qualitat i assortit en accessoris i aparells per a T. S. F.

contra la NEURASTENIA el tractament més enèrgic i eficaç és el Xarop de HIPOFOSFITOS SALUD

CONVENCEU-VOS

La nostra

Liquidació per balanç

us ofereix, amable lectora,

SABATES D'ANTE, DE XAROL, DE VEDELL DE COLOR

A ptes. 3'50, 5 i 7'50 el parell

I a vós, amic lector,

MAGNIFIQUES SABATES I BRODEGUINS NEGRES, COMODES, SOLIDS I INDESTRUCTIBLES,

Al preu de Pessetes 9 el parell

Es una oportunitat, innegablement

CALÇATS MINERVA S. A.

Via Laietana, 30-Pelayo, 11 - Rambla d'Estudis, 4
Salmerón, 71-Colom 2 (entrada P. Relat) Escudellers, 6

L'ATRACCIO DE FORASTERS

En la darrera sessió celebrada per la Junta Directiva de la Societat d'Atracció de Forasters d'aquesta ciutat, el seu president, senyor Marian Rubió, dedicà sentides paraules a la memòria de la reina donya Maria Cristina, model de virtuts cristianes i cíviques, i demanà constés en acta el sentiment de la Societat per la irreparable pèrdua que acabava de sofrir Espanya, i que s'elevés al rei l'expressió de la seva condolença. S'acordà així per unanimitat. Acte seguit, fou aixecada la sessió per deu minuts, en senyal de dol.

Represa aquesta, foren presos els acords següents:

Admetre com a socis numeraris a la casa comercial Combalia Sagrera, S. A., els senyors Pau Samsó, V. F. Bort-Barbosa, d'aquesta ciutat, i a Angel Dies Larruy, d'Arenys de Mar; donar-se per assabentada amb molt de gust de la Memòria tramesa pel delegat de París, Josep Gaya Busquets, director de la Sucursal de la Societat en aquella capital, respecte a l'actuació d'aquesta en el darrer semestre, així com de l'adhesió de l'Ajuntament de Lleida, a les gestions realitzades per la Directiva per a l'establiment d'un tren directe ràpid entre Lleida i Barcelona, i de les favorables disposicions de la Companyia de M. S. A. per a la implantació d'aquest servei; prendre part en el II Congrés Nacional del Comerç Espanyol a Ultramar, que se celebrarà a Sevilla; concórrer amb elements de propaganda de la ciutat a les pròximes Fires de Mostres de Brusselles, Francfort, Praga i Lió, i a l'Exposició permanent de turisme de Sant Sebastià; cooperar a la celebració del Primer Congrés Internacional de Productors Exportadors i Importadors de Fruites d'Espanya; concedir la medalla de la Societat per a ésser adjudicada en el Campionat de Catalunya de Cross Country, i en el vinent Concurs Internacional de Canaricultura, i contribuir a la celebració de les funcions benèfiques organitzades per la Germandat de Cambrers, Sindicat Professional de Periodistes i Associació Mundial per a la Defensa de la Dona.

Per la Secretaria fou donat compte dels obsequis dedicats als reis de Dinamarca amb motiu de la seva visita a aquesta ciutat; d'haver facilitat dades i fotografies al diari "La Nación" i a la revista "Estética", de Madrid, per a diversos treballs que seran dedicats a Barcelona; de les nombroses peticions de material de propaganda rebudes dels delegats de Bilbao, Estocolm, Mònaco, Concepción y Santiago (Xile) i Arecibo (Puerto Rico); es tractà d'assumptes relacionats amb la seva actuació i del repartiment realitzat a Europa de l'opuscle ilustrat "La Semana Santa en Cataluña", recentment aparegut.

Jurisdicció militar

INDULT D'UN SUPOSAT DELICTE D'INSULT D'OBRA A SUPERIOR

S'ha concedit indult al soldat Lluís López Montagut, condemnat per insult d'obra a superior.

CAUSA PER DESERCIO

S'han elevat a plenari les actuacions que se seguien contra el caporal Fidel Casanoves Megies, i que instrui el comandant jutge del regiment de Vergara, senyor Lluís Mateos, pel delicte de deserció.

INDULT

L'autoritat militar ha indultat a Francesc Morera Rofino.

Aqueixa mica de tos!

No li lleveu importància. Pels qui saben què representa no tenir salut, tota malaltia és important, tot remei és poc. Qui no recorda els estralls d'una malaltia que ningú no en feia cas?

Vós en canvi descuideu aqueixa Tos que dies ha us molesta. Coneixeu, és clar, les famoses PASTILLES del Dr. ANDREU, però espereu que la Tos se us en vagi d'ella mateixa, o prenent qualsevol remei. No us mediqueu a l'atzar. Recordeu-vos que així comencen el cadarns i les bronquitis. Tot i no éssent sinó un xic de Tos, exigiu un remei de bondat reconeguda, consagrat pels anys.

No demaneu «quelcom per la Tos». Demaneu

Pastilles del Dr. Andreu

ELS ESPORTS

DEL TURF

El major nombre de proves hípiques reportaria un major interès per als posseïdors de quadres : La Societat de Carreres ha d'enfocar resoltament la qüestió

Definitivament és indispensable que ens preocupem a Barcelona de la formació d'un estoc de cavalls d'obstacles, per a poder celebrar a l'hivern un míting en camps prou compactes, que assegurin ultra l'èxit de l'afició, un resultat econòmic prou ample per a la societat explotadora de l'afer com a empresa. ¿Com pot fer-se això a casa nostra? Enguany per força ha d'ésser magre, puix que no hi ha pas temps de cercar un lot prou gran, no fent una despesa molt crescuda de cabals, difícil d'aconseguir a no venir un ajut de les societats importadores de cavalls estrangers, cosa impossible a l'hora actual, per la manca de mitjans econòmics de les esmentades entitats, la vida de les quals no és pas massa pròspera, malgrat del que afirmen alguns desconeixedors del petit món de les curses. Cal per això cercar una fórmula viable, nodridora d'un nombre prou crescut d'actors per a omplir els camps i assegurar una temporada llarga, amb el resultat financier que ha d'aconseguir una societat empresa.

Hi ha una eterna qüestió que durant molts anys ha impressionat els aficionats i les societats de curses, tan vella com aquestes, que diu: si no hi ha curses és perquè no hi ha cavalls; i els aficionats responen: no hi ha cavalls perquè no hi ha curses, i amb aquesta contradicció permanent s'han deixat passar els anys fent una tasca negativa, quan si aconseguissin posar-se d'acord podrien haver-hi curses i cavalls.

Si com es diu el nou hipòdrom a construir per l'Ajuntament de Barcelona, serà lliurat a la Reial Societat per a la seva explotació, precisa mirar d'arranjar finalment l'afer.

Els propietaris no poden suportar les despeses d'entreteniment d'una quadra de cavalls d'obstacles per a vuit curses, de les quals en correran tres, i obtindran la victòria en una. Donat el preu de la pensió d'un cavall en entrenament, a raó de catorze pessetes diàries, ultra les despeses per matrícules i muntures, sense oblidar el percentatge corresponent per victòries al preparador i jockey, corretatges i medicaments, tenen raó els qui cerquen en l'art de fer córrer una compensació espiritual als cabals esmentats; però amb un nombre de trenta curses a l'any en les quals un cavall sortirà a la pista vint cops i obtindrà sis primers premis, encara que no siguin de gran remuneració, té assegurada la civada, com diuen en l'argot, i per això pot intentar-se córrer el risc d'intervenir en l'afer de constituir-se en propietari de cavalls d'obstacles.

Vegi's, doncs, si és necessari per a l'objecte que parlem i ens referim de poder tenir un camp prou ample per a la salvació econòmica del propietari de cavalls d'obstacles, de preocupar-nos la Societat mare, projectant una temporada la més dilatada possible i llavors no mancarà a Barcelona qui faci córrer, puix que la seva vida econòmica serà possible. I si es mira l'afer sota el caire de la Societat-empresa, aquesta trobarà un resultat més encoratjador, amb un marge de ganàncies prou capaç per assolir una vida pròspera per a millorar les condicions de les curses de l'esdevenidor. ¿Que les Societats mares perden cabals amb les curses? Això són discussions debatudes en la Premsa i que han mòtivat diferències de criteri, més no dubti ni el públic, ni l'afició, ni la Reial Societat de curses, que les Societats explotadores dels hipòdroms liquidaran amb superàbit els seus pressupostos, i saben i volen anunciar un programa ben estudiat; això pot afirmar-se en tots els terrenys, i amb seixanta reunions per any; el resultat serà immillorable, a condició que hi hagi cavalls; però aquests sortiran, no cal dubtar-ne, si s'anuncia valentament un programa amb els avantatges indicats.

¿Qui farà el miracle de nodrir els magres camps de cavalls d'obstacles a Barcelona? Amb el nombre de dies de curses indicat, brollarà una mena de "Tattersall" barceloní que importarà subjectes saltadors i estarà assegurada la vida de les curses d'obstacles.

¿Tindrà prou energia la Societat del Passeig de Gràcia per a fer el que indiquem? No ho sabem, puix que la mussa tremolosa de la por informa fins a l'hora actual tots els seus actes.

¿No seria ocasió que la valentia alienyés aquest recel?

NIMBUS

FUTBOL

El futbol a les comarques

ENTORN DE LA REGLAMENTACIO DE L'AMATEURISME

El "Diario de Tarragona", conseqüent amb la campanya empresa setmanes enrera, a propòsit de la delimitació dels aspectes professional i amateur del futbol, ha publicat novament un interessant article. Després d'agrair a l'esmentat collega els mots de simpatia que ens adreça amb motiu de la nostra intervenció en aquest interessant afer, reproduïm els següents paràgrafs, que creiem d'interès:

"Poca cosa hem aconseguit en les altres bandes, però que el nostre clam ha arribat en un moment d'oportunitat ens ho prova el fet que, esguardant-lo sota diferents aspectes, el tema amateurisme i futbol es troba avui en les pàgines de la premsa ben sovint.

Hi ha un cercle a Catalunya que l'ha pres com a cavall de batalla, però no seríem sincers si no diguéssim que ens sembla que la campanya iniciada per l'Atlètic de Sabadell — aquest és el club aludit — actua més sota la pressió d'un afer massa personal que no amb la desinteressada mira de solucionar un problema d'un interès candent i vitalíssim.

La lletra adreçada per l'Atlètic de Sabadell als clubs catalans ja resultava fortament acusadora i de severs tons de censura per a la Federació Catalana actual, i la lletra que l'ex-directiu de l'Atlètic senyor Espinosa ha publicat en el número de "Deportes" de dissabte passat, indica d'una manera ben clara, perquè no quedin dubtes de cap mena, que en aquest afer, per la banda del cercle sabadellenc, hi juguen personalismes i estats de passió que no els creiem els més a propòsit per a llançar-se a resoldre un assumpte que necessita molta serenitat i moltes ganes de treballar i de fer feina positiva, sense que hi pugui cabre la més mínima distracció d'energies en un aspecte que no interessa gens al desenvolupament d'aquesta branca, que nosaltres voldríem forta i vigorosa, del futbol amateur.

Que els directius actuals de la Federació Catalana, com els que els precediren en el comandament de l'organització futbolística regional, tenen la seva part de culpa en l'actual estat de desballestament del nostre esport en les esferes dels clubs humils, no cal insistir a demostrar-ho. Van preocupar-se massa dels clubs potents i si ara pensen en els que van sempre a remolc, amb prou feines si hi arriben a temps, puix que gairebé no en queden. De totes maneres, ara sembla que volen preocupar-se'n una mica; veurem qui és el que en resulta...

Nosaltres no hi creiem en una prosperitat del futbol amateur regit per la mateixa Federació que curi dels professionals, i així ho hem dit clar i sense embuts. Però també som dels que comprenem que no ha estat solament la Federació la que ens ha abocat a l'estat actual. També els clubs, tant els grans com els petits, tenen la seva part de culpa. ¿Que n'hi ha uns de més culpables que els altres? No en tenim cap dubte. ¿Que els que han estat durant anys i més anys al "caldero", són els que en tenen més? Probablement és així. ¿Que hem d'anar a discutir ara aquest cas i aquell altre, tots ells massa poc presentables per a ésser esquarterats en públic? Això, mai!...

Si ens trobem en uns moments que cal tasca constructiva, cal deixar aquesta rèmora per als desvagats. Altrament, les actuacions no esdevindran tan clares, i sobretot tan pures, com és convenient per a la puresa immaculada d'aquest amateurisme que—nosaltres almenys—ja fa algunes setmanes que treballem per encarrilar."

A GIRONA

A. Sportiva de Les Corts, 11
Unió Deportiva Girona, 11

Diumenge jugaren un partit amistós, al camp de Vista Alegre, els dos equips anotats. Acabà amb un resultat de 11 a 1 a favor de l'equip local.

Els groc-negre s'imposaren de bell antuvi i dominaren els forasters durant tot el partit, llevat de pocs moments, que els blancs pogueren treure's el domini de sobre i feien alguna arrencada que sempre havia de venir al peus dels defenses.

El partit no fou cap cosa extraordinària ni molt menys, però es veieren una sèrie de jugades de l'equip local, efectuades amb molt d'encer, que feren distreure el públic que presenciava l'encontre, principalment la davantera, en la qual va sobresortir Escuder, actualment en una forma esplèndida.

Dels forans, solament es distingiren el mig centre, el defensa dret i dos davanters.

Dels locals, En Gauchia, en les complades ocasions que hagué d'intervenir, va fer-ho amb encert.

Dels dos defenses, En Telxidor, com sempre, es destacà del seu company per la seva rapidesa; En Bach, cada partit que fa es va afermant i se'l veu més segur, així que creiem que si portés un entrenament adquat per tal de poder agafar lleugeresa, encara podria fer una campanya, sense voler dir amb això que sigui la solució definitiva per a la Unió.

Dels mitjos tots tres ho feren bé. Sobresorti la tasca de Gimbernat que cada dia s'aferma més en el lloc de mig ala.

En la davantera ja hem dit que va sobresortir l'Escuder, i en conjunt, féu un bon partit i una bella exhibició de futbol, tret dels últims moments, que l'Escuder va fer joc personal, sense tenir en compte que hi havia públic que presenciava l'encontre.

En Pol ens agradà molt jugant d'interior, però li notem el defecte de tenir por de tirar a porta, la qual cosa ha de provar en moltes ocasions, encara que no siguin gol.

Per acabar direm que aquest partit, si més no, servì d'entrenament a l'equip local. Cal tenir en compte les vinents lluites en les quals es disputarà l'ingrés al Grup B de Catalunya.

Per al dia 24 d'aquest mes la Unió Deportiva té anunciada la vinguda del reserva del C. D. Europa, complet.

LASXAMS

MOTORISME

CLUB NAUTIC DE BARCELONA

Repartiment de premis. — Diumenge que ve el Club Nàutic celebrarà el repartiment de premis de les regates d'embarcacions a motor de totes les categories, celebrades fa poc temps.

Noves regates. — El Reial Club Nàutic de Barcelona ha vist augmentada la seva ja nombrosa flota amb una sèrie de ràpides embarcacions a motor, especials per a regates, les quals han estat adquirides a Amèrica per distingits esportsmen socis del Club Nàutic de Barcelona.

La presència de les esmentades embarcacions ha cridat extraordinàriament l'atenció de tots els que presenciin les proves que cada dia s'efectuen al nostre port, per les excelents velocitats efectuades, que oscillen entre 35 i 40 milles (de 65 a 75 quilòmetres per hora).

Les disposicions de les línies de flotació d'aquests tipus — "Autboard"—permeten aconseguir aquesseguir aquestes grans velocitats i l'escassa aigua que mouen ofereixen la sensació que llisquen sobre la superfície com si volessin al nivell de l'aigua.

El Club Nàutic de Barcelona, corresponent al gran entusiasme que ha despertat entre els seus socis i aficionats en general, organitza per a diumenge vinent al matí unes regates reservades a aquesta mena d'embarcacions, per a la qual cosa el Comitè organitzador està enllestint la confecció del reglament.

Aquesta regata se celebrarà fora del port, en un rectangle de dos quilòmetres de perímetre, senyalat per quatre boies, situades davant de l'escullera de Llevant.

Per a aquesta regata el distingit yachtman soci de l'entitat organitzadora En Paül Roviralta ha ofert una magnífica copa, que s'atorgarà com a primer premi.

NATACIÓ

EL CONCURS DE NATACIO I ATLETISME DEL C. N. ATLETIC

Diumenge passat s'efectuaren les proves corresponents a la tercera jornada del cinquè Concurs d'hivern de natació i atletisme, que fou presenciat per molt de públic que, aprofitant la magnificència del dia, acudí a la platja del Club Natació Atlètic.

En els 50 metres, over senzill, sostingueren un veritable colze a colze Bernal i el veterà Terradelles. Resultà vencedor el primer per la diferència tan sols de quatre cinquens de segon.

Els resultats foren els següents:

100 metres, llisos, per la plata. — Primer, Tello, 14 s. 1-5; segon, Andrés, 14 s. 2-5; tercer, Bernal, 15 s. 3-5; Ribera, 16 s., i Zaragoza, 16 s.

50 metres natació, over senzill. — Primer, Bernal, 45 s.; segon, Terradelles, 45 s. 4-5; tercer, Ribera, 50 s. 1-5; Ubach 51 s., i Zaragoza, 52 s. 3-5.

Classificació general:

Primer, Bernal, 93 punts; segon, Ribera, 88 i mig; tercer, Morata, 86; Zaragoza, 84 i mig; Ubach, 84; Tello, 79 i mig; Rama, 73; Andrés, 72 i mig; Gràcia, 63 i mig; Moya, 60 i mig; Soler, 58; Buissan, 53; Terradelles, 52; E. Palmada, 28; Espriu, 19; Rabascall, 13, i Palmada, 9 punts.

Classificació infantil:

Primer, Ribera, 88 i mig punts; segon Morata, 86; tercer, Gràcia, 63; Soler, 58; E. Palmada, 28, i Rabascall, 13 punts.

AVIACIÓ

El vinent diumenge, dia 24, a les deu del matí, es repetiran altra vegada els vols gratuits que el R. Aero Club de Catalunya organitza per als seus socis. Com de costum, aquests vols seran sortejats entre els socis que s'hagin inscrit prèviament per a la qual cosa els caldrà passar per la Secretaria del Club, qualsevol dia feiner, de les set a les nou del vespre.

BOXA

SCHMELING CAP A EUROPA

Telegrafien de Nova York que el pes fort alemany Schmeling va embarcar abans d'ahir cap a Europa.

Sembla que un dels principals objectius del vencedor de Jonny Risko, en emprendre aquest viatge, és resoldre l'embolic existent entre ell i mitja dotzena de senyors, tots els quals pretenen tenir dret a dirigir-lo i ensems a embutxacar la quarta part dels seus guanys.

TOM HEENEY CONTRA JIM MALONEY I VON PORAT

Els dirigents del Boston-Garden han anunciat un combat entre Tom Heeney i Jim Maloney, a disputar el dia 1 de març.

Una altra informació telegràfica anuncia un match Heeney-Von Porat, a celebrar el 10 de març a Xicago.

DARRERS RESULTATS

Nova York. — Jack Fields venç Baby Joe Gans per punt.

Londres. — Sandwina venç Marmouguet per k. o. en dos rounds.

Capetown. — Harry Masson venç Jack Sparr per punts.

Boston. — O'Kelly venç Erin Shaff per desqualificació al sisè round.

LA BOXA A L'EXPOSICIO

Retallem del "Noticiero" d'anit: "En materia de boxeo, las impresiones son francamente optimistas respecto de los grandes torneos de "amateurs" que se preparan.

En poder de la Federación Española obran ya las aceptaciones de Francia e Italia, para participar en él, esperándose que de un momento a otro llegará la de Bélgica, nación también invitada.

Por otra parte, la Federación ha recibido una carta oficial de la Federación Argentina, en la qual dicho organismo manifiesta su propósito de desplazar a su equipo "amateur", integrado por todas las figuras que integraban el equipo que resultó vencedor en los Juegos Olímpicos de Amsterdam.

Si la Federación Española logra combinar la "tournée" por Europa que solicitan los boxeadores argentinos, podremos presenciar en Barcelona la verdadera revancha de Amsterdam, entre Argentina e Italia, a la vez que desfilarán por nuestros rings seis de los ocho campeones olímpicos.

Por todo lo detallado hasta aquí puede colegirse que el certamen deportivo que se celebrará con motivo de la Exposición de Barcelona, promete ser digno del certamen que lo apareja y logrará alcanzar resonancia mundial."

SOLTS PREGATS

Mascart-Ruiz a Madrid

Sembla que aviat s'efectuarà a Madrid un sensacional combat en el qual Antoni Ruiz serà acarat a l'as francès Mascart.

Antoni Ruiz, en acceptar aquest combat persegueix la seva completa rehabilitació, encara que calgui per això disputar la més ferma lluita de la seva vida.

Vitrià-Jim Terry

En la vetllada que divendres tindrà lloc al Nou Món a base del combat que ha de posar el campió valencià Alós davant l'as italià Perazzio, el combat Vitrià-Jim Terry és el que comparteix amb l'esmentat l'atenció del públic, car si bé es concedeix al primer la més gran duresa possible en un combat damunt el ring, hom dóna com a segur que l'encontre Vitrià-Jim Terry serà una dura batalla dintre el més clàssic tecnicisme.

Jim Terry, que a Madrid triomfà per k. o. del campió peruà Trillo i del malaguanyat Jack Contray, i es qualificà ja entre els plomes de primera categoria, davant Vitrià es veurà obligat a emprar-se a fons, car Vitrià, si no ha de sotmetre's a les exigències dels forfaits, que són les seves més grans enemigues, quan boxa dintre el pes gall, és per la seva ciència i la rara precisió del seu punch un adversari perillós per a qualsevol ploma de primera categoria.

REM

CLUB DE MAR

Diumenge passat tingué lloc l'acte de prendre possessió del càrrec de president honorari del Club de Mar per l'Ilustre comandant de Marina del nostre port, senyor Pérez Ojeda.

Després de possessionar-se del càrrec, l'Ilustre visitant va fer un discurs, en el qual va dissertar sobre els avantatges que l'esport del rem reportava tant en l'ordre físic com el moral, i encoratjà els socis del Club de Mar perquè divulguin l'esmentat esport, que tant ha de contribuir a l'enrobustiment de la nostra raça.

Durant el seu parlament, fou interromput diverses vegades pels xardorosos aplaudiments dels concurrents a l'acte, en premi a la seva brillant oratòria.

En acabar l'acte, fou servit un lonx a l'Ilustre comandant de Marina i als socis que hi van assistir.

PING-PONG

EL CONCURS DEL POMPEIA

Demà, dijous, es començarà a la R. Societat Esportiva Pompeia l'admissió d'inscripcions per al Concurs de ping-pong que han organitzat uns quants socis.

A la secretaría de la dita entitat es facilitaren els impresos corresponents

El termini d'inscripció acabarà el dia 27, a les set de la tarda.

Constituïran aquest concurs les següents proves: Campionat individual d'homes, Campionat per parelles d'homes, Campionat individual de dones, Campionat individual d'homes "handicap", i Campionat per parelles mixtes "handicap".

CICLISME

AGRUPACIO CICLISA POBLE NOU

Per a diumenge vinent anuncia aquesta Agrupació una excursió a homenatge dels seus campions i repartiment de premis de constància a les excursions.

Aquesta festa es farà a Santa Perpètua de la Moguda, en el lloc "El Molí".

Queden invitades totes les entitats ciclistes i particulars que sentin simpatia a la dita festa.

Sortida: Estatge social, Wad-Ras, 205, a les set en punt del matí.

Català:

LA PUBLICITAT

és el teu diari

EL

SULFOPILOL

Remei cientific contra la calvície

GAIREBÉ tots els calbs ho són per la seborrea, aquesta hipersecreció del cap, que es manifesta amb l'aparició de la caspa. La seborrea és el començament de la calvície. Combatre aquella és evitar aquesta.

No es coneix altre específic contra la seborrea que el sofre. I no es coneix més que un medicament que permeti utilitzar aquestes propietats del sofre: el SULFOPILOL, ara de nou ofert al públic.

El SULFOPILOL no és, doncs, un producte empíric, casolà, o de perfumeria, preparat sense reponsabilitat cientifica. Pel contrari, està fet per facultatius catalans i basat en fórmules del gran dermatòleg Dr. Sabouraud. Es l'únic remei que li aconsellerà el seu metge, si el consulta. Amb el SULFOPILOL evitarà la caiguda del cabell en qualsevol moment en que es trobi el seu procés de calvície. Amb el SULFOPILOL tindrà, demés, sempre i perfectament el cabell net i sec, evitant que la caspa li malmeti la cabellera i li faci lleig i brut damunt el coll de la seva roba exterior.

En centres d'específics, al preu de 7'50 pts.

ESCACS

CLUB D'ESCACS BARCELONA

S'ha jugat ja la cinquena partida del match Domènech-Vilardebò, la qual fou guanyada pel primer.

Encara que falta per a jugar una partida, de fet queda ja decidit el títol de campió del Club, car encara que guanyés En Vilardebó la darrera partida, la puntuació seria de tres punts per a cadascun, i una de les bases consistia que, en cas d'empat, En Domènech conservaría el títol, exactes condicions del darrer campionat de Catalunya.

Hem de retre la nostra felicitació al nou campió del Club Barcelona.

La darrera partida tindrà lloc demà, dijous, a les deu de la nit. Es molta l'expectació que existeix per tal de veure el joc que desplegarà En Vilardebò, per a vèncer de millor la puntuació.

S'anuncia per a una data propera el començament del Campionat del grup B i C, i les inscripcions valuosíssimes del qual fan preveure una lluita excepcionalment aferrissada.

CLUB D'ESCACS GRACIA

Divendres passat va tenir lloc en aquesta entitat la celebració de les simultànies anunciades a càrrec del notable i fort jugador de la Penya Gracienca Alfred Munner, actual campió de Gràcia, el qual tingué ocasió de demostrar les seves excellents condicions de ugador i simultaniador pel ràpid i brillant joc que va desenrotllar. Malgrat del fort i nombrós equip que se li oposà, va ésser només vençut pels senyors J. M. i M. Font, J. Rial, E. Valls, S. R. Polo, M. Clausells i A. Guilera, i féu taules amb el senyor J. Vilaró. En finalitzar la dita festa, fou calorosament aplaudit.

CLUB ESPORTIU CATALUNYA

Ha estat concertat entre les entitats Penya Avant Escacs i la Secció d'escacs del Club Esportiu Catalunya un match a dotze taulers. La primera jornada tindrà lloc avui, dimecres, a les deu del vespre, a l'estatge de la Penya Avant Escacs, Salmeron, 80, bar. La segona tindrà lloc a l'estatge del Club Esportiu Catalunya, Pi, 7, principal. Aquest match, que és el primer que se celebra entre ambdues entitats, promet ésser força interessant, ja que se suposa un remarcable anivellament de forces.

PENYA ENROC D'ESCACS

Després de la reunió general ordinària, ha quedat constituïda la Junta de la següent manera:

President, Ramon García; vice-president, Josep Mata; secretari, Ricard Salom; tresorer, Pere Domingo; comptador, Joaquim Chesa; vocals: Joan Moliner, Joan Palau, Agustí Barri i Alfred Arles.

Per mitjà de la present, aquesta Junta Directiva saluda totes les penyes i clubs d'escacs, i es posa a la disposició de tots per a celebrar tota mena de festes escaquistes i per bogar en pro dels escacs.

Com s'havia anunciat, dijous passat aquesta entitat tornà la visita a la Penya Avant Escacs, i aconseguí, com en el darrer match, una gran victòria per 10 i 1-2 a 5 i 1-2.

Seguint el costum establert, demà, dijous, a l'estatge social, Torrent de les Flors, 18, se celebrarà una interessant festa escaquista entre la Penya Gracienca i la Penya Enroc, a deu taulers. Es començarà a les deu en punt del vespre. No cal esmentar que aquesta Directiva invita tota l'afició en general a aquesta festa.

DEFENSA SICILIANA

Jugada en el Torneig de Badkissingen en 1928

Blanques *CAPABLANCA*	Negres *YATES*
1—P 4 R	1—P 4 AD

El campió anglès és un especialista per a conduir l'atac contra la siciliana, i més rarament l'adopta si és negre. Capablanca juga aquesta defensa correctament, tant si és blanc com si és negre.

2—C 2 R	2—P 3 D

Es millor 2... C 3 AR, jugada que en la defensa siciliana ha de jugar-se com més aviat millor per obligar el blanc a defensar el P. de R. amb C 5 AD.

3—P 4 D	3—P×P
4—C×P	4—P 3 CR

Encara C 3 AR hauria estat la jugada justa.

5—P 4 AD!	5—A 2 C
6—C 3 AD	6—C 3 AR
7—A 2 R	7—O-O
8—O-O	8—C 2 D

Més comunament es juga en aquesta posició 8... C 3 A.

9—A 3 R	9—C 4 AD
10—P 3 AR	10—A 2 D
11—D 2 D	11—TD 1 AD
12—TR 1 D	12—P 3 TD

El P de TD necessitava ésser defensat, restant dèbil, amb aquesta jugada la casella 3 CD.

13—TD 1 A	13—C 3 R

En aquesta jugada ja han arribat a un complet desenrotllament tots dos contrincants. Mes Capablanca té millor emplaçades les peces i gaudeix d'un millor camp d'acció. No obstant, aquest avantatge, traduir-lo en avantatge material o tangible és encara molt difícil, mes Capablanca ho aconsegueix, d'una manera meravellosa.

14—P 3 CD	14—C 4 TR
15—C×C	15—A×C

Si... P×C seguia 16—P 4 AR, C 3 A; 17—P 5 R, C 1 R; 18—C 4 R, A 3 AD; 19—C 5 C, seguit eventualment de A 4 C, i es guanya un P.

16—C 4 TD!	16—T 3 A

La jugada és gairebé forçada perquè el negre no pot abandonar la casella 3 CD a disposició del blanc, mes la T en 3 AD està mal collocada, i el negre, per a reparar una debilitat, n'ha creat un altre.

La partida és un exemple típic del pes de Capablanca, precís fins a la perfecció. El negre, faci el que faci, ha de sucumbir abans d'una estratègia superior.

17—P 4 AR	17—C 3 A
18—A 3 A	18—C 5 C

No es podia jugar 18—A 5 C per 19—P 5 R, A×A; 20—P×C, A×T; 21—P×A, i guanya una peça.

19—P 5 R!	

Aquesta jugada revela la força de la jugada 16 C 4 T!

	19—C×A
20—D×C	20—T 2 A
21—P 5 AD!	21—D 1 C

No hi havia res millor! Si 21... T 2 D, o bé 21... P 4 D, 22—C 6 C, i el blanc guanya igualment un P en immillorable posició.

22—PR×P	22—PR×P
23—T×P	23—TR 1 R
24—D 2 D	24—P 4 CD
25—C 6 C	25—A 1 AR

Tot això és molt enginyós, i el negre espera d'arribar a reconquistar el Peó, mes el blanc l'ha vist i ho ha previst tot!

26—C 5 D	26—T×P?

Amb aquesta jugada es perd més aviat. Amb 26... A×C, 27—T×A, i es podia alimentar una llunyana esperança de taules a causa dels Alfils de diferent color.

Era insuficient 26... A×T; 27—C 6 A+, R 1 A! (27—R 1 T; 28—C×T, A×P+; 29—T×A, T×T; 30—D 4 D+, etc.); 28 — D×A+, TR 2 R; 29—C×P+, R 2 C; 30—C 6 A!, amb posició de guanyar.

27—C 6 A+	27—R 1 T
28—C×T!	28—T×T+
29—D×T	29—D×C

Naturalment, si 29... A×T; 30—D 3 D+, A 4 R; 31—D×A+, retant amb una peça de més.

30—T×P	30—D 2 R
31—D 3 A+	31—R 1 C
32—D 5 R	32—P 5 C
33—A 4 R	33—D 1 D
34—P 3 TR	34—A×PT

La darrera temptativa abans d'abandonar era 34—P×A, D 8 D+, i guanyava la Torre, o bé taules per xac continu.

35—A 5 D	35—D 4 T
36—D 6 A	36—A 4 A+
37—R 2 T	Abandona

(Notes de l'italià Scacchistica.)

SOLUCIO DEL PROBLEMA Nº 13

Jugada Clau: A 5 AR!

Han tramès la solució exacta: Frederic Servat, Francesc Cardona i la Penya "Hórreo", de Santiago de Compostela.

Hem rebut la solució exacta del problema número 12, tramès per la Penya del Bar Parallel, de Melilla.

G. J. NIETVELT

Primera menció ex-aequo de l'italià Scacchistica 1927

Negres (7 peces)

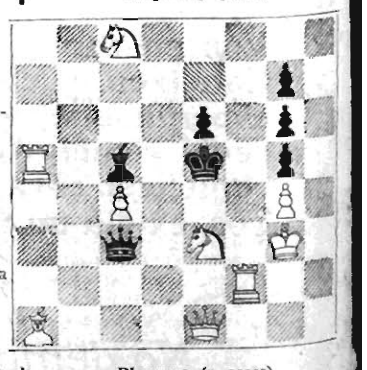

Blanques (9 peces)
Mat en dues jugades
(La solució dimecres vinent)

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA GOVERNATIVA

Un viatge a Abissínia

II

Els expedicionaris, organitzada que fou la caravana, sortiren d'Addis Ababa i es dirigiren al territori d'Arum, la gran provincia meridional.

Organitzar una caravana és, a Abissínia, quelcom complicat. En els grans terrenys de caça de l'Africa Central i el Congo, les caravanes van "en safaris", amb portadors que duen els fardells a l'esquena o dalt del cap. A Etiopia no succeeix això. A les terres baixes i caloroses que volten l'altiplà, s'usen els camells; però en les terres altes, que constitueixen la major part del país, amb les fèrtils prades, l'abundància d'aigua, el bon clima i, per damunt de tot, l'absència dels temibles insectes com la mosca tsè-tsè, és possible d'emprar cavalls i mules.

Els expedicionaris viatjàvem damunt mules i tota la caravana es componia de 60 mules i 50 homes, entre els quals hi havia intèrprets, capataços, servents i guàrdies armats o "zabanios", els quals, no solament feien l'ofici de protegir la caravana contra els bandits, sinó de donar-li to, ja que a Abissinia cap home d'importància no viatja sense una escorta armada. Aquestes escortes solen ésser, realment, més per l'efecte que no pas per la defensa, puix els homes que les formen solen ésser mals tiradors.

Aquests homes, i en general tots els etiòpics, desconeixen la por física, i els expedicionaris ho pogueren comprovar en moltes ocasions.

A Addas Ababa foren advertits de guardar-se dels bandits "xiftes", com són anomenats, i encara que aquests no els molestaren seriosament, veieren repetides proves de llur existència. Una vegada es trobaren acampats els exploradors en un lloc isolat a les vores d'un riera, al fons d'un barranc, quan, de sobte, aparegueren trenta o quaranta genets dalt del cingle i galoparen cap a l'altra ribera i des d'allí els contemplaren. Eren clarament bandolers. Tots portaven llargues espases i no duien ni dones ni equipatges. Desmuntaren i es quedaren allí durant una hora, la major part del temps discutint violentament els uns amb els altres, com si es trobessin indecisos sobre el que havien de fer. Cap al tard se n'anaren, i els homes de la caravana temien que no tornessin per atacar durant la nit. Es muntaren guàrdies i tota la nit estigué tothom previngut, però no succeí res.

Aquests bandits ataquen més aviat petites caravanes i van més aviat contra llurs enemics de tribus veïnes que no pas contra els estrangers, dels quals respecten la puntería. No fa pas, relativament, molt de temps, que tota Abissínia era una col·lecció de tribus guerreres sense lealtat a ningú com no fos a llurs caps locals, i encara existeixen molts dels antics odis.

Per aquesta raó els indígenes raríament viatgen sols, si no és per llur propi territori.

El país és bell per damunt de tota descripció. Muntanyes i valls, selves i prats, llacs i rius i gorges tallades a pic, tot es combina en una tal varietat de condicions naturals, que és difícil de trobar-les enlloc més.

El país és en gran part deshabitat, i la gent viu en petites cabanes rodones amb sostre d'herba, agrupades en petites pinyes al cim dels turons o incrustades en els pendents de les muntanyes, com nius d'ocells. Com que no hi ha camins ni carreteres ni línies telegràfiques ni vehicles de rodes, es conserva arreu l'aspecte de Naturalesa verge.

Durant set mesos d'exploració, els viatgers cobriren prop de dues mil milles de territori i establiren prop de dos-cents campaments, i de tots ells difícilment se'n trobaria un, diuen els expedicionaris, que no reunís les condicions d'un lloc atractivol i els requeriments pràctics necessaris—terra alta per a les tendes, aigua i farratge per a les mules, ombra, llenya per al foc, i oportunitat de caçar exemplars de mamífers i ocells.

Etiopia ofereix tan bones condicions per a la vida a l'aire lliure com es puguin trobar a l'indret més afavorit de la terra. Durant l'estació seca no hi ha cap perill de febres i els insectes, fora de les puces en els poblats, molesten poc o no gens.

La vida animal a la vall de Hawash és molt abundant. Hi ha molts ocells; cocodrils al riu i tròpes de mones petites pels arbres. A les vores del riu hi ha prats d'herba grana, dels quals s'aixequen vols d'ànecs i oques; les cigonyes blanques s'aguanten amb una sola pota en contrast amb les grues, més gracioses que elles però menys abundants. Vols de grans pelicans blancs travessen el cel, i en el fang, a la ribera, alguns marabús o ajudants, la grotesca varietat africana de la cigonya.

Els ocells més petits — segueix dient M. Osgood, del qual seguim la relació — no eren menys nombrosos; els tudons grossos com goigs i de color blau turquesa; i uns capsigranys d'un esplèndid color de rosa, aquests darrers en vols atapeïts i quan un centenar o més es posaven damunt un arbre sense fulles era com si el sol ponent hi deixés els seus reflexos.

A la nit, la música de les hienes i la tos sepulcral d'algun lleopard recorden que hom es troba a l'Africa.

El primer objectiu de l'expedició era el grup de pics conegut per les muntanyes de Tsilalo, a les quals s'aproparen per la banda oriental. Aquestes muntanyes estan cobertes de bruc gegants, que són la planta més abundant a les terres altes d'Abissínia. Junt amb aquest bruc, alguna clapes d'arbres petits i grans extensions d'arbustos d'un color verd gris, com cardots. I, en efecte, són cardots, però uns cardots de quinze a vint peus d'alçària que porten al cim grans boles florescents d'un rosa brillant.

A la zona dels bruc i a l'inferior dels boscos hi viu el gran antílop africà anomenat "nyala", un dels més bells i dels més rars. Amb tot i el seu tamany és extraordinària la seva habilitat per amagar-se en terreny descobert.

Els indígenes del sud són en llur major part Gallas, la més important de les tribus sotmeses. N'hi ha diverses branques, algunes de les quals arriben al centre i fins i tot al nord del país i són tan nombrosos que es poden considerar quasi assimilats. Són, probablement, d'origen hamític i llur color és més clar que el del vell abissini. Encara que la majoria són pagans, alguns s'han convertit al catolicisme i d'altres, especialment al sud-est, són mahometans.

Els Arusi Gallas, amb els quals l'expedició tingué freqüents tractes, foren conquistats per Menelik i ara estan sotmesos a l'autoritat de caps locals nomenats pel poder central. Aquests caps, però, no són pagats; es paguen ells amb els impostos amb els quals carreguen els seus administrats i això és causa de freqüents dificultats.

Els Gallas del sud parlen un llenguatge propi. Els homes són pastors i guerrers, bons genets, valents i exploradors d'anomenada. Munten en pèl fluvs poneis i una buda d'ells galopant per la plana, amb les llargues llances i els llunts cossos quasi nusos, recorden els indis americans.

Un d'ells, que visità el campament amb les seves dues filletes, semblava entusiasmat amb elles; però complimentat, s'arronçà d'espatlles i digué: "Sóc molt desgraciat: no tinc més que filles i hauria desitjat un fill. Les dones no són bones més per a fer el menjar i prendre cura dels homes. Jo he matat homes i lleons i hauria volgut un noi que pogués fer el mateix."

Les dones gallas estan molt ocupades en els treballs domèstics i porten una vida dura, però com que els abissinis sòn cristians, i monògams per tant, tracten bé les dones i, especialment en els cercles benestants, on hi ha esclaus, la posició de la dona no és pas gens inferior.

Els Arussi Gallas, però, són bàrbars: entre ells hi ha el costum que un jove, abans de prendre muller, ha de provar que és home matant un lleó, un elefant o un altre home, i com que tant elefants com lleons estan quasi extingits a la regió, la caça de l'home és la més fàcil, i l'arussi galla cerca la peça entre els seus antics enemics de la veïna provincia de Gurage.

El Govern central, naturalment, procura reprimir aquestes pràctiques i ara es porten a cap només ocasionalment, en secret o durant els tumults, quan no hi ha control. En passar a través de Gurage, els expedicionaris veieren unes tires estretes de tela blanca, en grups de tres o quatre fins a vuit o deu, flotant a l'aire en el cim de les cabanes o dalt de pals elevats davant d'elles, i foren informats que indicaven el nombre d'homes malalts per l'ocupant. Matar i lluitar són, de totes maneres, les més altes ocupacions dels homes, no solament en els districtes semisalvatges, sinó en general per tot el país.

L'expedició continuà cap al sud: a la provincia de Bale, àrida i pobra, estigué a punt d'ésser assaltada pels indígenes, i més lluny encara una disputa entre el fill d'un cap de tribu i un guardià de la caravana hauria acabat a trets si no ésser la serenitat del cap de l'expedició, W. H. Osgood, qui, amb dotze centaus americans donats al fill del cacic, solucionà la qüestió. Si els cacics fossin arreu a tan bon preu!

L'hospitalitat dels caps, des del Ras Taffari fins al darrer "shum" (cap de petit poblet), fou sempre galant, encara que cerimoniosa. Tot eren visites i tornar les visites. Els caps eren rebuts generalment en la tenda principal, on els era ofert menjar i beure: la conversa era sobre el món i sobretot sobre la forma de la terra, que els abissinis creuen plana, però que després de les explicacions solien començar de dubtar i reconeixien que pogués haver altra gent que la creiés rodona.

Molts caps, tramesos a les tribus pel poder central, sòn homes de caràcter i intel·ligència superiors a llurs súbdits. A un d'aquests caps que visità els expedicionaris a Arussi li foren mostrats alguns exemplars d'ocells i petits mamífers caçats per l'expedició. Se'ls mirà pensatiu i digué: "Puc comprendre que es matin lleons, hienes i animals d'aquesta mena, però és una llàstima matar aquests bonics i inofensius ocells. ¿Creieu que a Déu li agrada això?"

La major part dels caps mostraven una gran lealtat pel Ras Taffari; quan els era demanat ajut en el seu nom, era corrent que ells de comriure i dir: "No és qüestió de si puc o vull. Haig de fer-ho, ja que el meu superior ho ordena." Un cop, però, en ésser-li mostrats els papers, un cap exclamà: "Ras Taffari! Qui és? Visca Menelik!"; i un altre "Ras Taffari, està molt bé; però jo em proposo d'ajudar-vos i assistir-vos pel meu propi compte."

La provincia de Sidamo és una de les més riques. Hi creix el bambú en gran quantitat, i això marca el progrés de la regió, on les cabanes sòn més grans i ben construïdes, on hi ha tanques i ponts, precaris d'aparença, però molt útils i forts. El cultiu generalitzat de la banana, l'arrel de la qual és feculenta i es menja també, ajuda a donar un altre aspecte a aquesta provincia. Tota aquella regió és també abundant en café, on aquesta planta és indígena. Corrues de mules i ases carregats de fruits del cafet van cap a Addis Ababa, d'on el café és exportat. A aquesta regió pertany també la provincia de Kafa, del nom de la qual sembla derivar el del café, que passà a principis del segle V des d'Etiopia a Aràbia, des d'on s'estengué pel món.

Sidamo fou el punt més meridional que visitaren els exploradors. D'ací tornaren endarrera cap a Addis Ababa. El Ras Taffari els rebé molt bé i els donà credencials per a visitar les regions del nord.

Encara que només n'havien estat absents tres mesos, els viatgers trobaren molts canvis a la capital: nous carrers oberts, pavimentacions acabades, nous edificis enllestits i un aire general d'activitat. Els automòbils havien augmentat en nombre i fins un guàrdia regulava el trànsit! (Això era pel febrer de l'any 1927.)

A darrers de febrer la caravana es formà i sortí novament. Travessaren la part central, seca aleshores, quan pocs mesos abans era plena d'herba i aigua i milers d'ocells aquàtics; passaren pel "cañón" del riu Muger i després l'Abbai o Nil Blau, que divideix la regió nord de la central i que durant gran part de l'any no es pot passar, cosa que dòna als caps del nord una gran independència. El riu passa entre dues altíssimes parets de basalt vermellós i només es pot travessar en determinats indrets. Es meravellós i plè de vistes magnífiques. Necessitaren tres dies per a passar-lo. El "cañón" no està habitat i poc explorat. Diuen que els passos estan infestats de bandits, però els expedicionaris no en veieren cap.

A la riba nord del Nil Blau hi ha la important provincia de Gojjam, el ric reialme del cap Ras Hailu, que només cedeix en poder i riquesa al Negus, però que ocupa un territori isolat poc afectat per les influències modernes. El Ras Hailu els rebé amb tota pompa. Durant deu dies els obsequià, i els expedicionaris se sentiren acaparats per aquella forta i interessant personalitat.

Cada dia els visitava i cada dia organitzava nous divertiments. Els convidà a dinar. Foren presentats quinze serveis, principalment plats de carn en diverses formes, el més acceptable dels quals fou un de pollastres fregits. La cervesa indígena i el "tej" corregueren prodigalment, i també hi hagué champany, i finalment cognac i café indígena. Al dia següent el Ras acceptà la invitació de sopar amb els seus hostes.

Una de les escenes més interessants que presenciaren els hostes del Ras Hailu fou un festí de carn crua. Els convidats seien en diferents seients, segons llur categoria, i quasi tota la població mascle hi assistí, fins els presos per delictes petits. No fou de cap de les maneres una orgia, sinó molt al contrari, una cosa molt solemne. La carn era servida, en grans plates de fusta i en trossos d'una mitja llura. Cada convidat prenia el seu, el tallava amb ganivets molt esmolats a talls petits, i els anava menjant amb pulcritud, amb pa i beguda. Res de voracitat ni d'arrabassar trossos amb les dents. Després hi hagué música i dansa. Els hostes seieren en taula especial i foren servits també especialment: els feu oferta carn crua, però sense insistir perquè en mengessin. En sortir, alguns dels convidats més vells dirigiren a llur cap curts discursos laudatoris i expressaren bons desigs per als hostes.

El costum de menjar carn crua no té cap significació especial. Es diu que tingué el seu origen en les guerres entre tribus, durant les quals era necessari no encendre foc. Aquest costum, però, fa de la tènia una malaltia corrent.

Al voltant del famós llac Tsana l'expedició es dividí, una part per a anar cap al sud i l'oest, l'altra cap al nord i l'est, camí del vell establiment de Gondar, on hi ha interessants ruïnes de construccions de pedra, erigides per aventurers portuguesos. La caravana de Gondar anà després a les muntanyes de Simyen, el grup més alt d'Etiopia, que arriba a una altitud de 15.000 peus. L'objecte de l'excursió era caçar l'íbex, una mena de cabirol que no existeix més que en aquestes muntanyes (cal recordar que es tracta d'una expedició científica).

El cap d'aquesta regió els rebé amb gran afalac, i organitzà l'excursió, perillosíssima, ja que les roques sòn totes tallades a pic. Un dels caçadors estigué a punt d'ésser arrossegat per la caiguda d'un dels íbex que matà. Però tot acabà bé; foren recollits gran nombre d'exemplars, i havent-se reunit altre cop els dos grups a primers d'abril, en pocs dies arribaren a la frontera del Sudan, a Gallabart, on, rebuts per dos oficials anglesos, es trobaren en plena civilització, pogueren comunicar amb llurs famílies, que eren a París, i, per telèfon, obtingueren automòbils que en dos dies, d'una calor sufocant, els portaren a Wad Medani, a poques hores del tren de Khartum i d'un bon hotel de turisme.

Ruscos d'abelles i nius d'ocells penjats d'un arbre. Els ruscos, fets d'escorça d'arbres serveixen per les les abelles silvestres que hi nien i cedeixen després la mel per força

El "guereza" simi de cua blanca i pèl negre. Es d'una agilitat extraordinària i fa veritables capbussons a través dels arbres dels d'alçàries fantàstiques

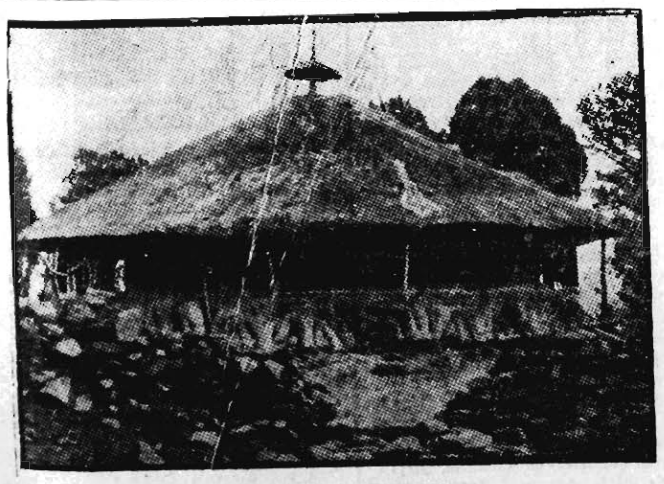

UNA ESGLESIA CRISTIANA

Generalment construïdes damunt un turó i voltades grans arbres, quan el viatger passa per un grup àrid altiplà i veu al lluny un grup d'arbres, pot estar segur que sota d'ells hi ha una església. El pla de l'església és rodó amb una habitació quadrada en el centre, mena de "sant dels sants" on esguarden "l'arca de l'aliança" i els objectes del culte. Només el sacerdot pot penetrar en aquell recinte. Una ampla galeria volta el lloc sagrat on els fidels preguen. Les parets són pintades amb figures de sants, dimonis i dragons. Els cristians són representats sempre de cara, mentre que dimonis i representacions infernals només ho són de perfil. El culte és copte

Govern Civil

MULTES

El governador civil ha posat les següents multes:

De 50 pessetes: a Eusebi Bertrand, per portar els llums de l'automòbil apagats; al cinema Galileu, per excés de públic, i al teatre Apolo, per acabar més tard de l'hora marcada.

De 25 pessetes: a un xinès, per infracció de les lleis d'estatgeria; al xofer Manuel Puig, per no voler assistir, al Paral·lel, una dona que prengué mal, i a Albert Llago, per tancar l'establiment després de l'hora reglamentària.

EL CAPITA GENERAL HA SUSPES LES AUDIENCIES

Amb motiu de les obres que s'estan efectuant a la Capitania, i per tal d'activar-les tot el possible, durant aquesta setmana el capità general limitarà les seves audiències al personal militar, autoritats i directors de corporacions oficials. Les persones que desitgin adreçar-se a ell caldrà que escriguin a la seva secretaria particular.

ELS VAQUERS

Ahir una comissió de vaquers va estar al Govern civil a parlar amb el governador. Aquests vaquers són els que, complint les ordres que hi ha dictades, han de traslladar llurs vaqueries fora del casc de la ciutat.

EL CAPITA GENERAL

Ahir el capità general va dinar amb el ministre plenipotenciari de Dinamarca i va sopar amb el director de "La Razón", de Buenos Aires, N'Angel L. Sojo.

Un mestre ha matat la seva mare a cops de bastó

El criminal és boig

Ahir al matí, al carrer de Portugalete (Hostafrancs), tingué lloc un crim del qual fou víctima la senyora Pau Hernàndez Muñoz, de 60 anys. L'autor fou el seu fill Josep Gómez Hernàndez, de 30 anys, el qual la matà a bastonades.

L'agressor exercia de mestre a Santa Maria de Tena (Galícia), i feia poc temps que havia vingut a Barcelona, a guarir-se de mania persecutòria que patia.

Feia uns quants dies que mostrava una excitació més forta que mai, i per precaució, la seva muller, que era generalment objecte de la seva agressivitat, havia estat allunyada per la seva pròpia família, dissabte passat.

Ahir, l'infeliç malalt es negà a sortir de la seva habitació, proferint amenaces contra tothom. Cap dels seus tres germans s'atreví a entrar-hi, però la seva pobra mare, ben lluny d'imaginar-es el que podia ocórrer, se li atanyà per tal d'amansir-lo. El dement, en el seu furor, l'agafà per un braç, l'arrossegà cap a dins i tancà la porta amb clau. La dissortada mare fou bàrbarament colpejada amb el garrot que esgrimia el boig. Quan entrà la policia ja era cadàver.

L'agressor no oferí resistència en ésser detingut.

El cadàver de la seva dissortada mare fou traslladat al dipòsit judicial.

El fet fou molt sentit pel veïnat, entre el qual la difunta comptava amb moltes simpaties.

Municipi

Acords de la Permanent

Sota la presidència del baró de Viver va celebrar-se ahir l'habitual reunió de la Permanent, els principals acords de la qual foren els següents:

Uns tapissos per a l'Escola Municipal de Música. — Quedà damunt la taula el dictamen de Cultura, demanant la inversió de 8.489 pessetes per a l'adquisició i instal·lació dels tapissos per a corregir les ressonàncies de les aules de l'Escola Municipal de Música i per tal de dotar-la dels elements i detalls d'instal·lació indispensables.

Pavimentació del carrer d'Ausias March. — S'aprova el plec de condicions i pressupost relatius a les obres de pavimentació del trajecte del carrer d'Ausias March comprès entre la carretera de Ribes i el carrer de Lepant, sota el tipus de pessetes 55.978'56.

Barraques que han de desaparèixer. — Es requereix al propietari dels camps de la carretera de Montjuïc, de "La Vinyeta", i als estadans que ocupen les 18 barraques que hi ha allí perquè dintre el termini de vuit dies deixin lliures i expedites les expressades barraques i procedeixin a enderrocar-les, per haver estat construïdes sense permís, per estar mancades de condicions higièniques, per ésser un perill per a la salut pública i perquè llur existència dificulta l'obertura i urbanització del passeig ascendent de Montjuïc, les obres del qual estan en curs d'adjudicació.

Els jardins del Passeig de Sant Joan. — Formular expedient sumari, i en atenció a la urgència del cas es declara l'exempció de subhasta i concurs de les obres de construcció d'uns jardins a la part alta del Passeig de Sant Joan, i que sota el pressupost de 202.730'67 pessetes, convoqui un concurs privat de preus pel termini de deu dies, per a la realització dels dits treballs.

Serà tancat el monument a Mossèn Cinto. — Es destina un crèdit de 2.250 pessetes per a la construcció i col·locació de tres reixes artístiques de tanca al monument a Jacint Verdaguer, erigit al Passeig de Sant Joan, a fi de preservar els seus elements artístics i les plantes que l'adornen dels perjudicis de què puguin ésser objecte.

Les línies de tramvies i autòmnibus. — Queda desestimada la instància presentada pel senyor Foronda, en nom i representació de les Companyies de tramvies de Barcelona, sol·licitant que no s'atorguin noves concessions de línies d'òmnibus automòbils el traçat de les quals sigui totalment o parcialment igual o semblant al d'altres línies ja establertes, siguin aquestes de tramvies o d'autòmnibus.

Proposar que la XIV de les Bases per a la concessió de línies d'autòmnibus de servei públic dintre el terme municipal, quedi redactada en els següents termes: "Cap concessió de línies d'autòmnibus no constituirà monopoli, de manera que l'Ajuntament es reserva expressament la facultat d'atorgar, segons les presents bases, noves concessions que n'afectin d'altra o d'altres ja establertes, sempre que el traçat de la nova concessió sigui de longitud tal que excedeixi en més d'un 50 per 100 del traçat de l'existent, i que al mateix temps el tram comú que tingui amb aquesta darrera no representi més d'un 25 per 100 de la seva citada longitud.

No s'atorgarà cap concessió d'autòmnibus el recorregut de la qual no excedeixi en més d'un 50 per 100 del traçat d'una línia de tramvia ja concedida o sol·licitada de l'Ajuntament i el traçat comú amb aquesta excedeixi del 25 per 100.

Tampoc no s'atorgarà nova concessió d'una línia d'autòmnibus per a un traçat igual a una altra ja concedida, llevat en el cas que el concessionari d'aquesta línia no prestés el servei amb el nombre d'autòmnibus necessari, transcorregut un trimestres d'ésser requerit per això per l'Alcaldia."

Les obres de l'estació de Sans. — Fou aprovat el projecte i pressupost per al nou emplaçament de l'estació de Sans, de la Companyia de M. S. A., addicionat al pressupost, que puja a 2.630.516'26 pessetes per a les obres i 1.369.483'74 pessetes per a totes les expropiacions necessàries per a totes les expropiacions necessàries per a llur realització, al contracte en curs d'execució per al canvi de nivell de l'estació de Sans i els seus serveis des del carrer de Muntaner al de Sant Josep, amb supressió de tots els passos a nivell. Encarregar les expropiacions necessàries a la Companyia del ferrocarril, abonant-se per l'Ajuntament el valor dels terrenys que passen a ésser viables amb aquestes obres, quedant la resta a càrrec de la Companyia.

La sessió es donà per acabada a dos quarts de tres de la tarda.

El pagament dels premis donats a la Rua

Els premis en metàllic i en objectes d'art atorgats en els concursos de la Rua seran lliurats als interessats (o a llurs delegats degudament autoritzats), mitjançant la presentació del resguard d'inscripció, i a ésser possible d'una fotografia de la carrossa, cotxe o disfressa, a l'oficina de Cerimonial, baixos de Casa la Ciutat (Guàrdia Urbana), els vinents divendres i dissabte, dies 22 i 23 del que som, de sis a vuit de la tarda.

Zona infecta per al bestiar

Havent-se presentat alguns focus de glosopeda als estables de bestiar vacum d'aquesta ciutat, en compliment del que prevé el Reglament d'Epizoòties ha estat declarada zona infecta el terme municipal de Barcelona.

Tenint en compte el gran poder difusiu de la febre aftosa i les pèrdues que podria ocasionar a la ramaderia del país, es fa públic l'esmentat acord per a general coneixement i compliment de les mesures sanitàries, advertint al mateix temps que les infraccions seran castigades.

Donatiu

La casa Successors d'Aurigemà, agraïda dels serveis que li ha prestat la Guàrdia Urbana, per conducte de la superioritat ha lliurat la quantitat de 125 pessetes amb destinació a la Germandat del dit institut.

Carnet de l'excursionista

CLUB TRAMUNTANA

El Club Tramuntana (Nou de la Rambla, 22) tindrà cura de l'organització de la III Cursa Excursionista, en la qual serà atorgada una magnífica copa, que no pogué ésser concedida en la II, així com altres premis.

Podem avançar que aquesta cursa tindrà lloc el vinent mes d'abril, i que aviat les entitats germanes tindran al seu poder el reglament i el gràfic de la cursa.

La vida social

EL NOU ESTATGE DEL COMITE PARITARI INTERLOCAL DE PALETES

Aquest Comitè fa públic per a general coneixement, que ha fixat el seu local social a la Via Laietana, número 41, tercer, primera, i que ha senyalat de quatre de la tarda a les vuit del vespre les hores d'oficina per al públic.

Porten les esquelles per ENTERRO I FUNERAL al CENTRE D'ESQUELLES; us serà més avantatjós. - Telèfon, 2383 G. - Salmerón, 56

COBERTS
Preus de fàbrica
Orfebreria Salas Baimes, S. A.
4. Porta Ferrissa, 4

Exposició Internacional de Barcelona

S'avisa a tots els expositors que tinguin sol·licitat Stand i no hagin rebut el seu emplaçament definitiu, que se serveixin passar per aquestes oficines (Secció d'Organització) tots els dies feiners de 9 a 1 del matí.

LES LLETRES

LLATINITAT

L'Acabem de rebre el primer número d'una revista francesa "dels països d'occident": *Latinité*. Coneixíem els propòsits dels editors; el programa que el director d'aquesta revista nova, Jacques Reynaud, exposa a les primeres planes no difereix de les directives inicials. Les observacions que aquestes ens suggeriren no han hagut d'ésser modificades; admès l'statu quo estatal dels països d'occident, no era probable que la vertadera realitat occidental fos, de moment, plantejada damunt les planes de *Latinité*. D'ací la seva posició falsa. D'ací que el programa de *llatinitat* que el grup redactor de *Monitor* exposà en 1920 sigui molt superior — accepteu la immodèstia — al programa de *llatinitat* de la revista de Reynaud. D'ací que, en l'actualitat, el programa *llatí* autèntic sigui representat pel novell agrupament d'*OC*, que se situa davant l'occident europeu amb els peus clavats damunt la terra mare sense prejudicis escolars de geografia i amb un instint finíssim de les noves realitats europees: federacions inter-regionals i inter-estatals; occident llatí com a camp d'acció immediata; Europa a la vista...

L'orientació de *Latinité* no és pas nova: Maurras n'és l'inspirador i el nom de la novella publicació li ha estat sotmès. Les seves pretensions són, fins a cert punt, audaces: una revista que no sigui una gran revista, ni una revista de les anomenades d'avant-guarda; que no sigui redactada per homes massa madurs ni per gent massa jove. Una audàcia, pel que es veu, de burgès que gosa prendre butaca a la cabina d'un avió, prèvia assegurança de la seva vida i fitxa del pilot rigorosament controlada. Calefacció, ràdio a l'interior i manicura permanent. Les seccions informatives de *Latinité* són, reconeguem-ho, quasi perfectes: lletres d'oc, lletres italianes, i lletres espanyoles. Si dins les *Lletres d'oc* hom comprèn les lletres catalanes, ens cal reconèixer que els editors de *Latinité* són uns perfectes conservadors-liberals d'aquells amb els quals hi ha l'habitud establerta de dir que "s'hi pot parlar". Però Léon Daudet — amb innegable perspicàcia o amb oportuna inconsciència — ha dit, a propòsit d'aquesta revista, uns mots que per poc que no ens arriben al cor pel camí més dret. Resumeixen, amb gran claredat, el nostre punt de vista: "La realitat occidental — citem de memòria — conté altres realitats, alguna d'elles potser la més autènticament original i inesperada: la catalana. Balmes, Rossinyol, Ors, són tres aspectes diversos i característics d'aquesta realitat. No serà pas la descoberta menys important dels impugnadors del llatinisme."

Tots estarem d'acord a atorgar un crèdit a Daudet, salvades les apreciacions de caràcter crític afectades de la pintoresca miopia literària del co-director de *L'Action Française* en quant es tracta de Catalunya. Per la nostra part reconeixem que Daudet s'ha acostat molt a la diana. Però confessem que el seu punt de vista és, encara (podem demanar més?), el dels de l'altra banda. De la mateixa manera que creiem que el sentiment europeista i pan-europeista és més viu en el cor dels minoritaris intelligents que en el dels estatistes generosos, afirmem que el sentiment de llatinitat és més fort en el dels llatins de segon rang que en els diplomàtics de la llatinitat. Així com havem cregut que la solució del problema peninsular és a l'orient de la nostra entitat geogràfica, creiem que la del problema llatí, de confederació llatina, es troba també en idèntica zona geogràfica com la de confederació europea es troba en el cor dels moviments minoritaris del Continent.

"Potser la solució *Europa* la tindrà França en dissoldre's en quatre o cinc grups nacionals", ha vingut a dir, amb amarga gosadia, Drieu La Rochelle. No pertanyem al grup dels que farien res per oposar-se a aquesta dissolució ni a cap dissolució estatal. El mite d'un Estat republicà que vetlla per no sabem quants d'atributs de llibertat i de justícia humanes és per alguns de nosaltres, a hores d'ara, una grotesca figuració de la prehistòria de la Gran Guerra. Si bé és cert que som prou moderats per a acceptar una jerarquia en la realització parcial de les novelles confederacions — Península, Occident llatí, Europa — llur realització simultània no ens desvetlla temor.

Llatinitat és per a nosaltres un mot carríssim. Havem tingut, d'acord amb Josep Carbonell, avinentesa de fer públic, de molt joves, la nostra afecció per la idea i el sentiment de llatinitat. No havem amagat mai les nostres simpaties pels corrents ideològics que tendeixin a situar Catalunya dins la Península amb la tasca concreta de donar a la Península un rol eminent a jugar en una política occidental. A l'esmentat *Monitor* — els punts de vista del qual, en política, ens semblen tan actuals com deu anys enrera — la política occidental tingué una secció permanent i les lletres espanyoles i portugueses, abans que els llatinistes de França plantegessin una qüestió similar al Parlament, tingueren com en l'actualitat a *L'Amic de les Arts*, una secció de recensió i de crítica. A l'*OC* novell, sempre d'acord amb les mateixes directives, al costat de les lletres italianes i franceses, les lletres portugueses i espanyoles tindran, en català, llur crònica redactada amb franca simpatia.

Però... no havem d'amagar que entre la idea de *llatinitat* i la de *latinité* hi ha un sensible matís diferencial. (Imponderable?) Bé que Daudet, en millorar el programa del grup redactor, de la revista a què ens referim, acabi d'escriure, ultra els mots esmentats, aquest paràgraf: "Determinar les característiques internes i externes d'aquest esperit (de la varietat catalana de l'esperit llatí), el seu ambient, les seves facultats de transmutació, la seva influència europea, en contacte, per exemple, amb el germànic o el celta, heu-vos ací una tasca indicada per a l'equip de *Latinité*." Amb tot, seguim creient que és precisament el plantejament i la resolució del problema de l'existència d'una o algunes varietats dins l'esperit llatí que evitarà que el mot *llatinitat* sigui l'expressió acadèmica — profundament antipàtica — que ens han servit els aliadòfils momificats; que la unitat llatina depèn essencialment de l'acceptació per part de tots els seus components, d'aquesta varietat occidental.

Voldríem que el nostre punt de vista restés fixat amb tota la seva claredat: només la pairalitat radical pot fer generosa la idea d'unitat llatina; només la pairalitat resolta de totes les comunitats ètniques pot fer generosa la idea d'unitat europea. Més: gràcies a l'esforç conjunt de les col·lectivitats residents a les zones geogràficament incolores d'Europa la vertebració peninsular, occidental i europea serà un fet. Defugir-la és lliurar-se a un joc literari brillant però infecund. Si la nostra actuació sentimental dins el clos mairal té cap motivació, és aquesta: una reorganització integral de l'occident europeu per la pau i la unió llatines, per la pau i la unió continentals.

J. V. FOIX

Informació catalana

✤ *Número important...*

el que acaba de sortir (51, *setembre-octubre de* 1928), *de la* Revista de Catalunya. *Remarquem, només, si us plau, el sumari:*

L'obra filosòfica de Ramon Torró (Actitud inicial d'En Torró; Períodes de la seva vida; Escrits de la primera època; La ideologia filosòfica de la seva joventut; Les obres del terç període; Forma definitiva del seu pensar filosòfic; Programa de l'Epistemologia torroniana; El fons agnòstic de les seves doctrines; La tesi de l'objetivisme; La crítica del subjetivisme kantià; La perspectiva històrica de la filosofia, segons Torró; Influències i simpaties dels darrers anys; Torró i els vuitcentistes; Algunes qualitats de l'obra torroniana; En Torró i l'actualitat del seu pensament; Síntesi final), *per Jaume Serra i Hunter;* Polèmica sobre Pi i Margall (Pi i Margall; Les doctrines de Pi i Margall; El pacte en els nostres dies; ¿Darrerament?; Doctrina liberal i doctrina conservadora; Les teories i els fets), *per A. Rovira i Virgili;* El règim de Suïssa, *per A. Rovira i Virgili;* La cultura i els llibres, *per A. Carrion;* Notes per a un estudi sobre la composició de l' "Oda a Barcelona", de Verdaguer, *per Concepció Casanova;* La idolatria i el paisatge, *per M. Rossell i Vilar;* La cortina d'ulls, *per A. Esclasans;* L'obra de Giovanni Boccaccio, *per Arturo Farinelli;* Notules; La història i l'erudició, *per Ferran Soldevila;* Les Lletres, *per Domènec Guansé;* L'art, *per Joan Sacs;* Periòdics i revistes.

✤ Biblioteca "A tot vent"...

Heu-vos ací les obres publicades:

Manon Lescaut, *Abat Prevost. Traducció de Domènec Guansé.*—Tàntal, *Miquel Llor.*—Adolf, *Benjamin Constant. Traducció d'Agustí Esclasans.*—Resurrecció, *Lleó Tolstoi. Traducció de R. Llates i A. Maseres.*—Els tres allucinats, *J. Puig i Ferreter. Edició definitiva.* — El somni de l'oncle, *F. Dostoievski. Traducció de Prudenci Bertrana.* — Eulàlia, *Maria Teresa Vernet.* — Dona raptada, *F. Thiess. Traducció d'Alfred Gallard.* — Graziella, *A. Lamartine. Traducció de Melcior Font.* — El llirl de la vall, *H. Balzac. Traducció d'Alfons Maseres.*

✤ *I les obres a publicar...*

Entre els isards i la boira, *Millàs-Raurell.* — Lliçó de coses, *Joan Puig i Ferreter.*—Adam i Eva, *Joan Santamaria.*—El roig i el negre, *Stendhal. Traducció d'Armand Obiols.*—El cas de la fadrina Berta, *Josep Navarro i Costabella.*—La senyora Bovary, *Gustau Flaubert. Traducció de Carles Rahola.* — Una mena d'amor, *C. A. Jordana.* — Crim i càstig, *Fiodor Dostoievski. Traducció d'Andreu Nin.* — Edmon, *Alfons Maseres. Edició revisada.* — Oliveri Twist (El fill de la parròquia). *Carles Dickens. Traducció de Pau Romeva.*—Anna Karenin. *Lleó Tolstoi. Traducció d'Andreu Nin.* Pares i fills, *Turguenev. Traducció de Francesc Paiarols.* — Iama (La fossa de les noies), *Alexandre Kuprin. Traducció de Francesc Paiarols.* — L'etern marit, *F. Dostoievski. Traducció d'Andreu Nin.*

✤ *Publicarà encara...*

De Carles Dickens: Pickwick paper's, David Copperfield, Les esperances de Pip, *traduïdes al català per Josep Carner. De Tomàs Hardy:* Teresa d'Ubervillers, *traducció de C. A. Jordana;* Judes, l'obscur, *traducció de C. Capdevila,* i Retorn al país natal. *D'Alphonse Daudet:* Safo, *traducció de Melcior Font;* Jack, Nabab i Petit chose. *De George Duhamel:* Confessió de mitja nit. *De Panait Istrati:* Nerrantsuola. *De Stefan Swelg:* Amok, Vint-i-quatre hores de la vida d'una dona, Destrucció d'un cor, Lletra d'una desconeguda, *i els estudis sobre* Tolstoi, Dostievski, Stendhal, Balzac i Dickens, *els quals iniciaran la col·lecció de biografies dels grans mestres de la novella universal.*

✤ Biblioteca "A tot vent"... *mereix l'atenció més distingida del lector català.*

✤ *Demà, dijous, a dos quarts d'onze de la nit, en el Centre de Lleida i les seves comarques, l'il·lustre poeta i Mestre en Gai Saber N'Antoni Navarro, Pvre., llegirà la seva darrera producció* El poema del Ribagorça, i *d'altres poesies inèdites.*

La personalitat de Mossèn Navarro és de tant de relleu que l'esmentada lectura és esperada amb viva ansietat pels molts admiradors amb què comptà el celebrat autor de Cançons populars.

L'acte serà de lliure entrada.

Cultura

CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

Dijous vinent, dia 21, a les set de la nit, el doctor Lluís Llagostera, donarà en el Centre Excursionista de Catalunya una conferència sobre el tema "Per terres d'Orient".

En aquest Centre Excursionista de Catalunya, es prepara la instal·lació d'una Exposició d'Estampes Catalanes, boixos, estampes colorades, etcètera, del senyor Joan Bta. Batlle.

Pròximament s'anunciarà el dia de la inauguració de l'esmentada exposició.

CURSETS I CONFERENCIES

En la conferència desenrotllada a l'Institut de Medicina Pràctica dijous passat, el doctor Vescomte exposà la forma d'obrar d'un grup de substàncies vegetals sobre els intestins, estudiades sota el punt de vista químic i fisiològic.

En la sessió de dijous vinent, dia 21, dissertarà el dit doctor sobre "Evolució del concepte de colagocs", lliçó setena que correspon al curs de Farmacologia que explica i acte seguit el doctor Just Caballero Fernàndez exposarà el seu important tema: "Valor pràctic del sero-diagnòstic en la lues".

— L'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya celebrarà sessió científica aquesta nit, a les deu, en la qual el doctor Joan Bacigalupo, professor de Parasitologia a la Universitat de Buenos Aires, descabdellarà el tema "La reacció de l'antigen hidatídic i la seva aplicació a la Clínica".

— Divendres vinent, a les set de la tarda, l'Acadèmia d'Higiene de Catalunya (Santa Anna, 28, primer), celebrarà la sessió pública inaugural d'obertura de curs, en la qual l'il·lustre doctor Francesc Ponç Freixa, director en cap dels Serveis Sanitaris de l'Ajuntament de Barcelona, dissertarà sobre el tema "Consideracions sobre l'estat sanitari de la nostra ciutat".

Obsequi de les mecanògrafes

La Comissió organitzadora de la festa de les mecanògrafes i la Societat del Funicular de Montjuïc diumenge passat obsequiaren la reina de les mecanògrafes barcelonines i la seva cort d'amor, amb un banquet que tingué lloc al Restaurant de Montjuïc, diumenge al migdia.

La senyoreta Maria Amengual Lloret presidí la festa, rodejada de les simpàtiques dames de la seva cort d'amor, senyoretes Gabriela Mates, Joana Givanel, Teresa Almarche, Josefina Rissech, Maria i Rosalia Desplat, Rosalia Sànchez i Mercè Ruiz.

Les gentils dactilos quedaren molt satisfetes de llur estada a Montjuïc i de l'acurat servei del Restaurant del Funicular. El temps magnífic que féu el diumenge coronà l'agradable impressió de la festa.

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARÉS
Exposició-homenatge a FRANCESC VAYREDA
17 febrer a 1'1 març
F. d'A. PLANAS DORIA Pintura

GALERIES LAYETANES
CORTS CATALANES, 670
Important col·lecció de quadres antics de grans pintors
R. DURAN Pintura
B. MAS "
Fins al 22 actual

ESTUDI ARENYES
CORTS CATALANES, 670
MARGARIDA HAUSMAN Pintura
Fins al 22 actual

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA, 24
TU PASCUAL Pintura
Fins al 22 actual

MÀRIA ESCLASANS
Pietat, 10 (darrera la Catedral)
EXPOSICIÓ PERMANENT
i compra-venda de ANTIGUITATS I OBJECTES D'ART

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA, 88
FERRER-PINOS Pintura
MOBLES: Arts i bolls oficis permanent.
Del 9 al 23 febrer

V. GARCIA SIMON
RAMBLA DE CATALUNYA, 20
Marcs i motlluras d'art; policromeia. Relieus. Gravats i aiguaforts.

TAPISSOS PINTATS
estampats i fabrits a Exposició contínua de quadres a l'oli, gravats, oleografies, etc. :: Fabricació de marcs i motlluras.
Entra, 4, al capdavall de la Porta

La Música

NOTES OFICIOSES

CONCERT BENEFICI

El concert que a benefici de l'Hospital que sostenen a Barcelona les colònies estrangeres, havia de celebrar-se al Teatre Novetats el dia 8 d'aquest mes, i fou suspès amb motiu de la mort de S. M. la reina mare, tindrà lloc al mateix Teatre la nit del 22 d'aquest mes. Hi prendran part els següents artistes: Orquestrina "Magical"; el primer actor Ramon Martori; Màxim de Rysikov, barítton; A. Vilalta, pianista; Martí Cabús, violinista; Joan Barrabés, tenor; mestre Capdevila; Maria Teresa Planes, tiple; Concepció Callao, contralt; Elvira Serra, tiple, i la Banda Municipal.

EL FOMENT DE L'ART LIRIC

Per diumenge vinent s'ultima el programa del festival que organitza mensualment el Foment de l'Art Líric a la Sala Mozart, i en el qual l'eminent liederista Pepeta Paulet, interpretarà, entre altres, algunes obres inèdites d'eminents autors.

També ens donarà a conèixer una vegada més el seu esperit d'artista la renomenada pianista Maria Dolors Calvet, que executarà diverses composicions de renomenats autors musicals.

Com és costum, en l'organització dels festivals que mensualment ofereix el Foment de l'Art Líric a la popular Sala Mozart, la tercera part del programa serà dedicada als nostres íntims compositors, de renom conegut.

El detall general del programa que constituirà el festival del Foment de l'Art Líric, corresponent al mes de febrer, ens donarem a conèixer en vinents edicions.

Què és un vaixell de turisme?

Compreu "DE BARCELONA AL CAIRE, PASSANT PELS DARDANELS" (segona edició), i "MANDOLINA I BABUTXES", d'En J. Coma i Soley. Dos llibres de viatges ilustrats amb nombroses fotografies.

Llibreria Verdaguer
Rambla del Mig, 5

LA DONA, LA MODA I LA LLAR

Lletres de Mme. de Sévigné

A LA SENYORA DE GRIGNAN

Als Rochers, dimecres 22 de juliol de 1671, dia de la Magdalena, en què fou morta, ara fa uns quants anys, un pare que tenia.

Us escric amb plaer, filla meva, encara que no tinc per a dir-vos. La senyora de Chaulnes arribà diumenge, però sabeu com? A peu, entre onze i dotze de la nit. A Vitré, es pensaren que era una colla de gitanos. No volgué cap cerimònia a l'arribada, i fou servida al seu gust, perquè ni la mirà ningú, i els que la miraren tal com anava la prengueren pel que us he dit i van estar a punt de rebre-la a trets. Venia de Nantes, per la Guerche: la carrossa i el carro se li havien quedat entre dues roques a mitja llegua de Vitré, perquè el contingut era més gran que el continent. Calgué treballar la roca i aquesta feina no quedà enllestida fins a punta de dia, que pogué arribar tot a Vitré. Vaig anar a veure-la dilluns i creieu que va estar molt satisfeta de veure'm. La *Marivette* beutat és amb ella. Estan soles a Vitré, esperant l'arribada del senyor de Chaulnes, que està fent el tour per Bretanya, i dels Estats que es reuniran d'aquí a deu dies. Ja podeu pensar com estic en una solitud com aquesta. La senyora de Chaulnes no sap què fer i no té altre recurs sinó jo, i no dubteu que guanyi per mà de molt la senyoreta Kerbegne; crec que vindrà en havent dinat. Tinc tots els caminals ben nets i el meu parc fa goig de debò; li progaré que es quedi dos o tres dies per a passejar-s'hi amb llibertat. Com que li faig constar que m'he quedat tuiui per ella, vull cobrar-m'ho d'una manera que no sigui fàcil d'oblidar, sense fer, però, res d'extraordinari a taula del que dóna el país. Ah! Déu meu! Ja n'hi ha ben bé prou sobre aquest tema. Cal, però, que us faci mil compliments de part seva i que us digui que és impossible d'estimar més una persona del que ella us estima a vós. Hacqueville li ha explicat tot el que valeu. Vós, però, bonica meva, ¿com esteu amb els vostres Grignans? ¡El pobre coadjutor sempre amb el pragre i la innocència sempre perseguida?

Aquella senyora Quintin que dèiem que se us assemblava per a fer-vos enrabiar, està com a paralítica; ni s'aguanta. Preguntеu-li per què té vint anys. Aquest matí ha passat per davant d'aquesta porta i ha demanat un glop de vi; l'hi han portat, ha begut el seu glop i d'després se n'ha anat a consultar una neena de metge molt apreciat en el país. ¿Què me'n dieu d'aquesta manera bretona, familiar i galant? Sortia de Vitré i no podia pas tenir set encara; així que he comprès que tot allò era una excusa per a fer-me saber que té un servei a tall de *Jean de Paris* [illegible]. Filla meva: ¿a veure si no sortiré pas de xafarderies de Bretanya? ¿Quin redimoni de tractes veniu amb una dona de Vitré? La dort diuen que se'n va a Fontainebleau i el viatge de Rochefort i de Chambord s'ha desfet. Creuen que destorbant el desig que hi havia per la tardor, també destorbaran la febre del senyor Delfí, que aquesta temporada la passa a Saint-Germain. Aquest any, però, se'n trumfaran, perquè no l'hi trobaran pas. Ja sabeu que han donat al senyor de Condom (3) l'abadia de Rebais que tenia l'abat de Foix: *el pobre home!* Aquí porten dol pel senyor duc d'Anjou: si em quedo als Estats, això m'embarassarà. El nostre abat no pot deixar la seva capella; aquesta serà la nostra gran excusa, perquè pel soroll i l'enrenou, Vitré em serà molt menys agradable que els meus boscos. La meva tranquil·litat i les meves lectures. Quan deixo París i les meves amigues no és pas per a presentar-me als Estats; el pobre mèrit, tan mediocre com és, encara no es veu reduït a buscar la salvació a provincies, com els mals comediants. Filla meva, us beso amb tendresa infinita; la tendresa que sento per vós ocupa tota la meva ànima; va lluny i abraça moltes coses quan està al punt de perfecció. Desitjo més la vostra salut que la meva, no caiguessiu pas. Assegureu al senyor de Grignan del meu afecte i rebeu les protestes del nostre abat.

Vestit en dues peces de crespó "romain" beige incrustat de llana del mateix to; sivelles i botons daurats

La política

AVUI REAPAREIX "EL PROGRESO"

El diari *El Progreso* ha fet públic que, desaparegudes les causes que motivaren la suspensió, reapareixerà avui dimecres.

EL SENYOR RODÉS AL GOVERN CIVIL

Ahir va estar al Govern civil, on va tenir una llarga conferència amb el general Milans del Bosch, l'ex-ministre En Felip Rodés.

CONFERENCIA

L'advocat N'Antoni de P. Danés donarà a l'Ateneu Barcelonès una sèrie de conferències sobre el tema "Aspectes de la política", la primera de les quals tindrà lloc avui, dimecres, a dos quarts de vuit del vespre.

"A B C" REPLICA A "LA NACIÓN"

El Noticiero Universal d'ahir reprodueix el següent article publicat a l'*A B C*, de Madrid, i l'encapçalava amb les ratlles que donem a continuació:

"El *A B C*, autorizado por la censura, publica un suelto titulado "La situación política", que dice así:

"Nos ha interesado vivamente un artículo que *La Nación* publicó el sábado para desmentir augurios y rumores acerca de un próximo cambio de la situación política. Nada sabemos nosotros de lo que haya en realidad sobre el asunto, ni de lo que valgan esos rumores que han conseguido preocupar y enojar a *La Nación;* pero no ahora ni sólo por circunstancias del momento, sino hace mucho tiempo afirmamos la razón y la conveniencia de poner término a la interinidad. Claro está que no puede parecernos imposible para ninguna fecha lo que siempre nos ha parecido lógico y necesario y cada día con más justificación de la experiencia.

A'l colega dice que en cincuenta años, o por lo menos, no se puede salir de esto—de la situación—, si para entonces las necesidades de los tiempos y las modalidades de la vida exigen el cambio. Al hablar de esto añade, y es lo que nos deja en una confusión, de que seguramente querrá sacarnos, porque no somos los únicos que necesitan enterarse. Nos referimos, naturalmente, al régimen, no a la dictadura, que es sistema transitorio. Vendrán transformaciones ya anunciadas para fecha fija, y habrá cambio de personas que no son eternas, pero todo ha de hacerse dentro del régimen, como quiera el régimen, y no contra el régimen, ni a espaldas suyas, ni fuera de él.

Para la mayoría del país no es cuestión el cambio de personas ni lo ha sido para los disidentes de la dictadura, ni acaso lo sea todavía para lo más de ella. Explícitamente han sostenido muchos, y nosotros con reiteración, que debía ser el general Primo de Rivera, con mejores medios que nadie para el caso, quien realizara la evolución y estableciera la normalidad, pero sobre la marcha, sin los plazos que se toma, con holgura innecesaria y a nuestro juicio peligrosa e inconveniente.

¿En qué consiste la diferencia que hace *La Nación* entre el régimen actual y la dictadura? La dictadura es lo que nos rige: el régimen actual es la Prensa sin libertad, la nación sin la disposición de sus destinos y sin la administración de sus intereses. Y quisiéramos saber — se nos explicará seguramente — si todo esto es lo transitorio como la dictadura o lo que con el régimen ha de permanecer aún cincuenta años."

LA UNIO GENERAL HISPANO-AMERICANA

A la Diputació tingué lloc ahir l'acte de constitució de la Junta directiva de la Unió General Hispano-Americana, amb assistència de la Junta de Dames i diverses personalitats convocades a la festa.

Hi hagué parlaments de la senyora baronessa de Viver, i altres no menys vibrants del comte de Fígols i dels senyors Méndez de Cardona, Betancuort, Pérez Agudo, Luengo i comte de Santa Maria de Pomés, els quals entonaren un himne a la comunitat de Raça i cantaren les grandeses d'Espanya i de l'América Espanyola.

ALLIBERAMENT

Ahir al vespre va sortir de la Presó, l'ex-diputat de la Mancomunitat de Catalunya senyor Ferran Valls i Taverner, el qual havia estat detingut dimecres de la setmana passada.

EL TEATRE

Companyia francesa al Novetats

Darrera representació

Aquella multitud selecta que no va poder aplegar les belles exhibicions dels Pitoeff, ni cap de les companyies que han vingut a mostrar-nos un art veritable, la tingueren dilluns a la nit els artistes francesos capitanejats per Mlles. Albany i Burnay. Llur funció de comiat era anunciada com a impròpia per a senyoretes. Fóra millor dir que era impròpia per a gent distingida, per a gent cultivada. No ens espanten ni el verd ni el roig, però creiem que en l'art l'única cosa immoral és l'obra antiartística. "Le Chapon feint" és un vodevil més, amb agravants d'un mal gust evident, que no aconseguiren salvar ni la joiosa execució dels actors ni les delícies de llur llenguatge. Es una obra vulgar que no tingué altra gràcia sinó fer-nos adonar que Mlle. Burnay és més bella quan va vestida.

Per bé que l'obra no fos interessant en cap aspecte, no es pot deixar passar per alt la manifestació que va fer la nostra societat selectíssima. Es simptomàtic que uns artistes que han tingut a penes, durant les tres primeres representacions, mig teatre, gaudeixin d'un ple a vessar així que ofereixen en francès vodevils que no es diferencien gens dels que els mateixos concurrents menysprearien d'anar a veure a l'Espanyol per artistes d'aquest gènere, tan bons com els excellents de Mlle. Albany. Les nostres dames i els nostres cavallers han deixat buides centenars de vegades sales d'espectacles on es feia honor a un art de selecció que els reclamava, demostrant així estar molt per sota del nivell intellectual que reclama llur posició social. (No ens errarem gaire si pronostiquem l'absència dels nostres "betters" en les representacions, quan es donin de "Le cocu magnifique" o "Dardamelle ou le cocu".) ¿Es que la indiferència que manifesten en els agravis collectius en qüestions de transcendència, és la Circè que de mica en mica els transforma?

L'obra de comiat és la més fluixa de les que ens han donat Mlles. Albany i Burnay. En començar amb "L'amant de Mme. Vidal", que si bé no era una gran cosa, feia passar unes belles estones, ens pensàvem assistir a unes representacions agradables. A la tasca dels artistes devem el no haver-nos sentit defraudats del tot. Les altres obres que ens donaren estan al nivell de la presentació escènica, que és tot el que es pot dir.

MR.

« ANDORRA »

La bibliografia sobre Andorra no és excessivament quantiosa. Els seus costums, els seus paisatges, les seves llegendes han inspirat articles de passatemps, entreteniments literaris més o menys seriosos i cinc o sis llibres. Un d'aquests, potser el més recent, és el d'Isabelle Sandy que porta per títol el nom de la minúscula república.

Sandy, que es complau a tractar temes pirenencs, ha trobat en la vida i en la tradició andorranes, un nucli dramàtic fort i temptador.

Preu la família com a centre de civilització de la vall i alça uns fills contra els altres en una lluita de passions primàries.

Hi ha en tot l'esperit flotant de la novella, un desig de revelar la fesomia mental dels caràcters i de l'ambient. Andorra, tancada en una enclotada dels Pirineus, fa pensar sovint en un petit museu d'elements humans, de lleis, de construccions i d'hàbits pertanyents a una època fa temps depassada.

Sandy els aviva amb el corrent d'un drama sostingut per una apreciable remarca de la psicologia del país.

Tota aquesta suma de valors que en les planes del llibre juguen una acció imaginativa, han estat portades, ara de poc, a l'acció viva i real del teatre. Cada personatge es tornarà de carn i ossos i filarà el seu drama amb la seva pròpia veu.

L'escenificació d'"Andorra" és deguda a Jean Camp, pirenenc que segueix amb interès cenyit l'esperit que cova en els replecs i en les cimes de les muntanyes veïnes.

De molt temps que Jean Camp s'ha significat en el remoreig que s'estova en els països d'Oc.

A Amélie-les-Bains, a Narbona, a Nimes, a Carcassona, a Bordeus i a diverses poblacions del Migdia francès, ha deixat sentir la seva veu encoratjadora. Ha portat el seu esforç a la revista occitana l'"Effort", que driigí durant dos anys, i creà, encara, la "Nouvelle Revue du Midi". Els seus poemes en llengua d'Oc van apareixent regularment en la "Cigalo Narbonneso".

Des del seu domicili de París persisteix amb la paraula i amb la ploma la seva tasca occitana.

Heu-vos ací, doncs, com per afinitat ha volgut portar al teatre amb la vida de la veu i del gest, un motiu de l'esperit de la minúscula Andorra.

Fa pocs dies que Jean Camp, tot dient-nos que pròximament "Andorra" s'estrenaria a l'Odeon, ens innovà també d'un assaigs que prepara per a "La Revue de Catalogne", de la qual és el corresponsal a París.

L'assaig és sobre Mistral, "la vie harmonieuse" del qual escrivi fa alguns mesos en col·laboració amb Marius André.

"Andorra" serà coneguda a Barcelona probablement aquest estiu aprofitant la tournée que la companyia de Madeleine Roch està en vies de celebrar.

RAMON XURIGUERA

París, febrer.

NOTES OFICIOSES

ROMEA. — L'èxit dels populars "Espectacles per a infants"

Cada dia gaudeixen de més popularitat les sessions de teatre infantil que se celebren al Romea tots els dijous i diumenges, a la tarda. A la majoria de les llars catalanes la gent menuda espera amb veritable delit que arribi el dia d'aquests "Espectacles" per exigir com a premi a la seva bona conducta que els portin a les funcions infantils del Romea, on es diverteixen com enlloc.

Això és degut a la gran cura que posa l'empresa a escollir per a aquestes funcions obres plenes d'interès i de fastuosa presentació, que familiaritzen els infants amb els principals personatges de l'antiguitat, contes d'infants amb els quals foren bressats. Així es pogué aconseguir i sostenir durant molt de temps als cartells "La caputxeta vermella", i així es manté amb èxit creixent la preciosa llegenda "Els tres tambors", degudes totes dues al fàcil enginy de "Jordi Canigó", que indubtablement posseeix el difícil secret d'interessar i entretenir els infants.

Per això fem avinent a les famílies que desitgin assistir demà, dijous, a la tarda, a la matinée infantil, en la qual es representarà "Els tres tambors", que cal que s'apressin a recollir les seves localitats. També és digne d'ésser consignat el creixent "succés" que va aconseguint cada nit la nova obra de Juli Vallmitjana "La bruixa blava", a la qual es prodiguen justos i grans aplaudiments.

POLIORAMA

La reaparició en aquest teatre de la popularíssima artista Carme Flores, ha constituït un esdeveniment. Les funcions d'ahir — primeres del seu debut — es veieren concorregudíssimes i el públic sortí molt satisfet i comentà la gràcia perenne d'aquesta estrella de la cançó i la varietat i vàstua del seu repertori.

Avui, dimecres, a la tarda i a la nit, com a final de festa, tornarà a actuar Carme Flores, i la companyia de Pere Sepúlveda i Salvador Mora representarà, a la tarda i a la nit, "Los hugonotes", d'En Miquel Echegaray.

El programa de demà dijous quedarà també reduït a una sola obra a la tarda i a la nit, amb el final de festa de Carme Flores. L'obra que es posarà en escena serà "El padrón municipal", graciosíssima comèdia de Vital Aza.

Per a divendres vinent, a la nit, l'empresa ha preparat la reposició de la comèdia de Pacheco i Grajales, "El agua del Jordán", amb la qual l'esmentada companyia aconseguí un dels seus èxits més grans.

DISPOSICIONS DIVERSES

Les cèdules personals i l'impost d'utilitats

Madrid, 19. — Com aclariment de l'article 39 de la vigent Instrucció de l'Impost de Cèdules personals en relació amb la nova legislació de l'Impost d'Utilitats, s'ha dictat una Reial ordre que declara: "Que amb el Reial decret-llei de 15 de desembre de 1927 (núm. 2219) quedà derogada la tarifa primera de la llei reguladora de la contribució sobre les utilitats de la riquesa mobiliària, text refós de 22 de setembre de 1922, i resoldre, doncs, que aquest article 39 de la vigent Instrucció de l'Impost de Cèdules com el 22, lletra F, paràgraf segon de l'Estatut provincial, no han d'ésser aplicats ja en el sentit que els compresos expresament a la tarifa primera de la contribució d'utilitats, text refós de 22 de setembre de 1922, són els subjectes a la tarifa primera de l'Impost de Cèdules personals, sinó que modificat aquell text pel R. D. llei de 15 de desembre de 1927, cal atendre's a aquest darrer, de manera que a l'article 39 de la Instrucció per a l'administració i cobrament de l'Impost de Cèdules personals de 4 de novembre de 1925, on diu: "Compresos als números 1 al 7 de la tarifa primera de la llei reguladora de la contribució sobre utilitats de la riquesa mobiliària, text refós de 22 de setembre de 1922", s'ha d'entendre que diu: "Compresos a la tarifa primera de la llei reguladora de la contribució sobre utilitats de la riquesa mobiliària reformada pel R. D. llei de 15 de desembre de 1927."

EMISSIO DE DEUTE FERROVIARI

Madrid, 19. — Entre els Decrets signats avui pel Rei n'hi ha un d'Hisenda autoritzant el ministre per a emetre deute ferroviari fins una quantitat de 300 milions de pessetes.

DISPOSICIO DUANERA

Madrid, 19. — Avui publica "La Gaceta" una Reial ordre del Ministeri d'Economia Nacional ordenant que des del dia primer de març vinent el personal de les diferents duanes de tota la Península i illes Balears i el dels ports francs de Santa Cruz de Tenerife i Las Palmas realitzin la recaptació de l'impost de 0'25 per 100 del valor oficial assignat a les mercaderies a les taules de valoració del Consell de l'Economia Nacional de més recent publicació per les que figuren incloses en la comunicació de la Direcció General d'Agricultura a la Direcció General de Duanes de 3 de novembre de 1927, tant a la seva exportació com a la importació. Cada Duana ingressarà l'import mensual de la recaptació els deu primers dies de cada mes a la sucursal del Banc d'Espanya corresponent al compte especial titulat "Plagues del camp", a disposició del Ministeri d'Economia Nacional i trametent a la Direcció General d'Agricultura els corresponents talons d'ingrés.

AGREGATS MILITARS I COMISSIONS DE SERVEI

Madrid, 19. — Per Reial ordre del ministeri de l'Exèrcit es nomena agregat militar a la Legió de Polònia, Romania i Iugoslàvia al comandant d'artilleria Alfons Barra i Guerrero, amb assignació, per representació, de 20.000 pessetes l'any.

Es nomena agregat militar a les legacions del Perú, Colombia, Venezuela i Panamà, el tinent coronel d'Estat Major Isidre de Guernica, amb l'assignació de 20.000 pessetes anuals, per representació.

Es confereix una Comissió de servei de quinze dies per a passar a Itàlia al comandant Ramon Franco i al sergent mecànic Modest Madariaga, amb l'objecte d'assistir a les proves, recepció i assaig de l'hidroavió Dornier "Júpiter", adquirit pel servei d'aviació, per a fer-se'n càrrec i portar-lo a Espanya en vol.

S'ha disposat que els tinents de navili observadors navals Josep de la Racha i Joaquim Sandoval exerceixin una comissió del servei a Trieste per a cursar un curs de fotografia que començarà el dia 25, amb una durada de dos mesos.

LA RESIDENCIA DELS AGREGATS MILITARS

Madrid, 19. — Una reial ordre del ministeri de l'Exèrcit distribueix l'agrupació de representacions i capitals de residència habitual dels agregats militars a Ambaixades i Legacions a l'estranger, en la forma següent:

A Europa:

Alemanya, amb representació a Txecoslovàquia, Austria i Hongria i residència a Berlín.

A França, amb representació a Bèlgica, Holanda, Suïssa i residència a París.

A Anglaterra, amb representació a Dinamarca, Suècia i Noruega, i residència a Londres.

A Itàlia, amb representació a Grècia, Bulgària, Turquia i eventualment a Albània, i amb residència a Roma.

A Polònia, amb representació a Romania i Iugoslàvia, i residència a Varsòvia.

A Portugal, amb residència habitual a Lisboa.

A Amèrica:

A l'Argentina, amb representació a l'Uruguai, Paraguai i Brasil, i amb residència a Buenos Aires.

A Xile, amb representació a Bolívia i l'Equador, i amb residència a Santiago de Xile.

Als Estats Units, amb representació a Guatemala, Hondures, El Salvador Nicaragua, Costa-Rica i Cuba, i amb residència a Washington.

Al Perú, amb representació a Colòmbia, Venezuela i Panamà, i amb residència a Lima.

Els esmentats càrrecs d'agregats militars estaran dotats amb l'assignació de representacions senyalada en la reial ordre circular de 24 de gener de 1925, i els del Perú i Polònia, de nova creació, amb la de vint mil pessetes cada una, i es compensarà aquest augment amb la quantitat de 40.000 pessetes que segons les assignacions que tenien les representacions militars a Suïssa i al Japó, que se suprimeixen.

SIGNATURA DE MARINA

Madrid, 19. — Avui foren signats els següents decrets de Marina:

Nomenant general en cap de la Secció d'Escoles del Ministeri de Marina, el contralmirall Adolf Suances, que cessa en la seva situació d'eventualitats.

Nomenant ajudant de camp del Rei el contralmirall Francesc Xavier Enrile, el qual cessa de cap de les Escoles del Ministeri.

Concedint la Gran Creu del Mèrit Naval al general de divisió Lluís Navarro.

Contractant amb les formalitats de subhasta l'adquisició de tubs de caldera per al "Victoria Eugenia", i tres grups electrògens per als torpediners caps de flotilla.

Proposta de destins a cap de la base naval de Mahó el capità de fragata Josep Muñoz Delgado, i ascendint a maquinista de segona a Faust Auston.

SIGNATURA D'EXERCIT

Madrid, 19. — Han estat signats els següents decrets:

Concedint la Gran Creu de Sant Hermenegild al general de divisió don Marc Rodríguez Calvo.

Idem iguals condecoracions als generals de brigada don Lluís Lombarte i don Angel Morales i don Ceferí Pérez Fernàndez.

Disposant que el general de brigada don Fredric Garcia Rivera, cessi en el càrrec de cap d'Tstat Major de la Capitania general de la quarta regió, i passi a situació de reserva, per haver complert l'edat reglamentària.

Promovent a general de brigada el coronel d'Estat Major don Luis Guzman de Vitoria, i nomenant-lo cap d'Estat Major de la Capitania general de la quarta regió.

Proposant per al comandament del regiment de Costa, número 1, el coronel d'artilleria don Francesc Cearleta.

Per al tercer regiment de sapadors a don Nicomedes Alcaide.

Idem confirmació de la medalla militar concedida al capità d'infanteria don Ferran Osés, al tinent d'infanteria mort en acció de guerra don Emili Gutiérrez d'Ayala, i al tinent d'infanteria pilot aviador don Josep Rodríguez Díaz de Lecea.

LA VIDA OFICIAL

Les senyoretes cessants de Telèfons

Ha visitat el ministre de la Governació una comissió de senyoretes cessants de la Companyia Telefònica Nacional, acompanyades del que en fou enginyer senyor De Buen, explicant al general Martínez Anido la situació en què es troben respecte amb aquella Companyia.

DESPATX DEL PRESIDENT

Madrid, 19. — Des del Palau s'ha traslladat el general Primo de Rivera al ministeri de l'Exèrcit i s'ha tancat al seu despatx.

A la tarda ha rebut les visites de l'abat de la Basílica de Covadonga, que li ha demanat una subvenció per a l'hostaleria; el degà de la Catedral de Toledo, senyor Francesc Herrera, de la Federació d'Empreses periodístiques per tal de parlar-li de diversos assumptes de l'esmentada Federació, una comissió de Vic per a parlar-li de l'assumpte dels funcionaris d'aquell Ajuntament desposseïts de llur càrrec, i l'ex-ministre senyor Baldomer Argente.

LA SECCIÓ DE PREMSA DE LA SECRETARIA D'AFERS EXTERIORS

Ha estat ascendit a cònsol de primera classe, amb destinació a la Secció de Premsa de la secretaria d'Afers Exteriors, el senyor Eduard Maria Gamis.

VISITES AL MINISTRE DE L'EXERCIT

El ministre de l'Exèrcit ha rebut el general Bermúdez de Castro i el tinent coronel Garnica.

L'ASSOCIACIÓ "FRANCISCO DE VITORIA"

Madrid, 19. — Com diguérem ahir, en la reunió de l'Associació "Francisco de Vitoria" s'aprovaren els estatuts i reglaments de l'Associació.

Les principals modificacions i punts que es reglamenten són la facultat de nomenar entitats corresponents als països d'Amèrica, car això obeeix a un corrent d'interès que l'estudi de l'Escola Espanyola de Dret Internacional ha produït, principalment a tot Amèrica, considerant-la com la propulsora dels moderns principis internacionals que han cristallitzat modernament en la Societat de Nacions.

L'Associació s'encarrega dels treballs especials i d'emetre dictàmens sobre els assumptes d'activitat que se li encomanin, i celebrar, ultra les conferències que constituen la càtedra "Francisco de Vitoria", de Salamanca, cicles de conferències, anualment, a Madrid.

LA PREPARACIO CIUTADANA I MILITAR

La missió dels comandants instructors

Madrid, 19. — A l'oficina d'informació i censura han facilitat la següent nota:

"Próximo a hacerse la designación de los comandantes excedentes que a tenor de lo dispuesto en el R. D. de 14 de enero, han de actuar como profesores de ciudadanía y preparación militar; antes de incorporarse a sus destinos se concentraran a Toledo, para asistir a un breve curso de conferencias y a otro de Gimnasia bajo la alta dirección del general Villalba Riquelme. Probablemente el jefe del Gobierno y los ministros de Gobernación y Ejército visitarán algún día en la imperial ciudad a los jefes reunidos con este motivo.

La comisión que se les confía es de la mayor importancia y contribuirá a elevar notoriamente el grado de cultura popular, si, como es de esperar, los jefes a quienes se encomienda desarrollan acertadamente las normas establecidas para ellos. Los temas o motivos para lecciones, más que conferencias, son pocos y sencillos, pero suficientes para que todo ciudadano que los siga con atención adquiera idea de la organización del país y de la función conjugada de sus distintas actividades y organismos. Por este procedimiento se remediará, en gran parte, la incultura de gran número de ciudadanos que jamás han recibido enseñanza y viven ayunos de lo que fué, es y aspira a ser España en el concierto mundial."

LA CONFEDERACIÓ AGRARIA CATOLICA

Madrid, 19. — S'ha inaugurat l'assemblea de la confederació catòlico-agrària. Hi han assistit el primat, la junta de la Confederació i molts associats.

El president de la Confederació senyor Aristizabal pronuncià un discurs. Digué que, com ja en una altra ocasió havia manifestat, presentava la dimissió del seu càrrec. Afegí que els altres companys de junta en saber la seva resolució posaven llurs dimissions a mans del prelat per tal de facilitar la seva labor.

El prelat pronuncia un discurs. Dirigeix una salutació als assembleistes i després digué que l'acció catòlico-agrària no ha d'ésser cosa que passi a la història, sinó que perduri.

Diu que ha vingut per encoratjar l'obra voltada de pessimismes que cal acabar, perquè l'enemic aprofitaria qualsevol dissenció, i cal consolidar l'obra.

Quant a les dimissions presentades és un afer que competeix únicament a la Confederació. L'assemblea s'ha de pronunciar amb tota llibertat i mires posades en la glòria de Déu i engrandiment de l'Església.

Seguidament l'assemblea es va reunir en sessió secreta.

ASSEMBLEA DE FARINAIRES

Madrid, 19. — A les onze del matí tornà a reunir-se al Círcol Mercantil l'Assemblea de farinaires, sota la presidència d'Emili Calvo.

Aquest donà compte de la ponència que la comissió designada estudià ahir al vespre sobre els punts essencials que es tractaran en l'Assemblea, perquè després d'una extensa discussió es puguin redactar les conclusions justes i equitatives i elevar-les al Govern.

Abili Calderon es mostra conforme amb establir a Madrid el centre d'assessorament per als fabricants de farines, però, en canvi, es mostra contrari al consorci farinaire, que no s'ha de confondre amb el dels bancs, que no s'hauria permès l'avent-hi Corts. Exposa el fracàs del consorci en les diverses branques de la producció i del consum i afegeix que la sindicació dels farinaires del litoral amb els de l'interior seria salvar els morts per a enterrar els vius.

El representant de Còrdova combat aquest criteri, i diu que han de sumar-se tots els fabricants de farines per a resoldre l'actual crisi.

El representant de Cuenca parla de les males collites, i diu que el Govern aquest any ha d'intervenir en la regulació dels blats, i cercar una fórmula de transacció. Afirma que no hi ha govern que aprovi la sindicació obligatòria, ja que és qüestió purament comunista, socialitzant els mitjans de producció.

Abili Calderón es mostra conforme amb aquest criteri.

El representant de Saragossa es mostra en desacord amb el consorci.

Per últim, el president diu que un a un és impossible viure, i reunits no hi ha possibilitat d'arribar a una intel·ligència, i que així anem a un desastre econòmic.

S'acorda que aquesta tarda es reuneixi novament la comissió encarregada d'estudiar el consorci, i demà reunir-se altra vegada perquè doni compte a l'Assemblea del seu treball.

CASES BARATES A CARTAGENA

Cartagena. — A la zona de l'Eixample s'ha celebrat amb solemnitat la col·locació de la primera pedra del grup de 1.500 cases barates que allí es construiran.

L'ADHESIO ESPANYOLA AL PACTE KELLOG

Text del decret signat per don Alfons

Madrid, 19. — Al departament d'Assumptes Exteriors facilitaren el text del decret signat per don Alfons, relatiu al Pacte Kellogg.

Diu així:

"A propuesta del Presidente del Consejo de Ministros, y de acuerdo con éste, vengo en decretar lo siguiente:

Artículo único: Autorizo a mi Gobierno para adherirse al tratado firmado en París el 27 de agosto de 1928 por los plenipotenciarios de Alemania, Estados Unidos, Bélgica, Francia, Gran Bretaña, Italia, Japón, Polonia y Checoeslovaquia, renunciando a la guerra como instrumento de política nacional."

ELS ACCIDENTS FERROVIARIS

DOS FERITS GREUS

Còrdova, 19. — Entre les estacions de Camporreal i Los Moriles, descarrilà un tren de mercaderies. Bolcaren 17 vagons. La via quedà interceptada en més de 100 metres.

Resultaren ferits greus el guardafrè Joan Fernàndez, el qual sofrí contusions al cap, i el guàrdia civil Francesc Gómez.

Ambdós foren conduïts en un tren de socors al l'Hospital de Puente Genil

UNA TOPADA

Oviedo, 19. — A l'estació de Vega, del ferrocarril de Langreo, ha topat un tren de mercaderies amb el material que estava deturat a la dita estació.

El mercaderies anà a estabellar-se contra 15 vagons carregats de carbó, els quals quedaren completament destroçats.

No hi ha hagut desgràcies personals.

L'aeronàutica militar

HA ESTAT CONSTRUIT UN DIRIGIBLE A GUADALAJARA

Al parc d'aeronàutica de Guadalajara, s'ha construït un dirigible per personal d'aerostació militar.

El projecte del dirigible ha estat fet pel comandant Maldonado, i és semblant a les petites aeronaus que es construeixen a Nord Amèrica.

La capacitat del dirigible és de 4.000 metres cúbics, per tant és petitíssim; porta dos motors de 180 cavalls cada un; la barqueta podrà portar, com a màximum, sis passatgers.

El dirigible es destinarà per escola de pilots.

L'Assemblea Consultiva

NOUS ASSEMBLEISTES

Madrid, 19. — "La Gaseta" publica reials ordres circulars, nomenant membres de l'Assemblea Nacional als senyors Ventura Fontan, Gregori Ledesma i Eloi Crespo.

La terra es mou, a Logronyo

Logronyo, 19. — Anit va sentir-se una sotragada sísmica bastant intensa, que alarmà el veïnat.

Algunes famílies es llançaren al carrer. No ocorreguéren desgràcies personals.

A Calahorra s'aprecià també la sotragada, i sortiren molts veïns al camp, per temença a què s'enderroquessin llurs cases.

Al poblet d'Arnedo de Salgado s'observà clarament en la torre de l'església que sofrí desperfectes en la qual caigué un tros de capitell. A l'església, al sostre s'obriren algunes escletxes.

D'una muntanya propera caigueren grans pedres.

També va caure la xemeneia d'una fàbrica de sabó.

A l'estació del ferrocarril varen caure les parets interiors.

Als pobles d'Altea del Ebro, Arnedillo, Manilla i Enciso també s'observà el fenomen sísmic. La sotragada va fer caure utensilis de les cuines i causà la natural alarma.

UN EMBRIAG MOR DE FRED

Oviedo. — Josep Alvarez, de 29 anys, vel de San Claudio, sortí embriac d'una taverna i es quedà en el camp assegut damunt un pila de fenc.

L'endemà els seus amics el trobaren mort de fred.

ROBATORI EN UNA ESGLESIA

Ferrol. — Anit robaren l'església parroquial de San Julian, situada en el lloc més cèntric de la població.

Hom suposa que els lladres quedaren amagats en el temple.

S'enduguéren diversos objectes de valor i una caixeta de ferro on el sagristà guardava tres mil pessetes. Tots els armaris estaven oberts.

Hom ha practicat escorcolls domiciliaris sense resultat.

LA SITUACIO POLITICA

El Consell de ministres d'ahir

Madrid, 19.—A dos quarts de dotze del matí ha quedat reunit al Palau el Consell de ministres, sota la presidència de don Alfons.

La reunió ha acabat a un quart de dues.

A la porta del Palau hi havia, des de primera hora, gran nombre de periodistes, i també molts fotògrafs.

Manifestacions del cap del Govern

Madrid, 19. — A la sortida, els periodistes voltaren amb expectació el president, i aquest es limità a manifestar:

—Don Alfons ha signat l'adhesió al pacte Kellogg.

També ha signat un projecte d'indult per a vídues de militars, amb l'objecte que cobrin pensió, proposició feta pel senyor Pradera en l'Assemblea.

Després hi ha hagut una petita combinació diplomàtica entre ministres de segona classe i secretaris de primera.

També manifestà que la recaptació del mes de gener d'aquest any sobrepassava en dotze milions de pessetes la del mateix mes de l'any passat.

El pròxim Consell se celebrarà divendres

Madrid, 19. — Acabà dient el general Primo de Rivera:

—Ha estat un Consell per a posar a la sanció règia els decrets que aprovàrem anit passada.

Després manifestà que no es reuniria el Govern en Consell fins divendres vinent.

I no afegí cap més paraula.

La reunió de Palau ha puntualitzat la compenetració del Govern amb el rei, segons "La Voz"

Madrid, 19. — El periòdic "La Voz" diu, a propòsit del Consell d'aquest matí al Palau:

"En la reunión que el Gobierno celebró esta mañana en Palacio, bajo la presidencia del Rey, el presidente del Consejo dedicó unas palabras de afecto y de respeto, en nombre del Gobierno, a la reina doña María Cristina.

Seguidamente, el jefe del Gobierno dió cuenta al Rey de las últimas noticias recibidas de nuestros embajadores sobre todas aquellas cuestiones de carácter internacional a las que se dedica atención preferente en las cancillerías.

Después el presidente hubo de ocuparse, de una manera prolija, de todas las cuestiones de orden interior, procurando dar la sensación al Monarca de una perfecta y absoluta tranquilidad en el país, sin que el orden público haya sido alterado en ningún punto. Se ocupó también de la marcha de las obras de las Exposiciones y de las noticias que el Gobierno recibe en cuanto al movimiento de turistas.

También se ocupó el presidente en su discurso de la adhesión de España al Pacto Kellogg, acuerdo tomado por el Gobierno en el Consejo de anoche. De este decreto dió lectura al Rei el propio presidente.

Terminado el discurso del presidente, parece que el Rey contestó a algunos de los extremos, y según las impresiones de todos los consejeros, terminada la reunión celebrada en Palacio, con la firma de los decretos de que se ocupó el presidente a la salida, se puntualizó una vez más la compenetración del Gobierno con el Rey."

La premsa madrilenya comenta les informacions de "La Nación"

Madrid, 18. — Sobre l'article de "La Nación" contra els rumors d'aquests dies, l'"A B C" i "El Liberal" fan, entre altres, els següents comentaris:

Diu "El Liberal":

"Para dar sensación de serenidad y firmeza, en vísperas de un Consejo de ministros como el que se celebrará hoy en Palacio, el órgano oficioso del Gobierno escribia en su editorial del sábado lo siguiente: "Así como cuando oímos decir a algunos que hay que salir de esto, nos quedamos de una pieza. De esto no se puede salir por lo menos en cincuenta años, si para entonces las necesidades de los tiempos y las modalidades de la vida exigen un cambio. Al hablar de esto nos referimos, naturalmente, al régimen, no a la dictadura, que es sistema transitorio.

Pero es el caso que aquí no existe régimen de ninguna clase, que no sea la misma dictadura. Es la dictadura lo único que aquí existe.

Una dictadura que promete para fecha más o menos próxima, pero no para fecha fija, un régimen vagamente definido en referencias oficiosas, pero que aún no existe.

Si salimos de esto salimos de la dictadura y no sabemos donde entramos, porque la salida natural de las dictaduras no es la que nos ofrecen los que quieren ayudar a salir de esto.

Lo que se haga fuera del régimen (dice después) aun triunfando momentáneamente, cosa difícil, no prevalecería sin una perturbación que diera al traste con todo y con tocos.

No es la primera vez que leemos pronósticos tan pesimistas en las columnas del colega, y si no llevamos mal la cuenta, esta vez es la tercera."

L'"A B C" diu:

"Nos ha interesado vivamente un artículo de "La Nación" publicado el sábado para desmentir augurios y rumores acerca de un próximo cambio de la situación política.

Nada sabemos nosotros de lo que haya en realidad sobre el asunto, ni de lo que valgan esos rumores, que han conseguido preocupar y enojar a "La Nación".

Pero nosotros, ahora, sólo por circunstancias del momento, si no de hace mucho tiempo, afirmamos la razón y la conveniencia de poner término a la interinidad.

Claro está que no puede parecernos imposible para ninguna fecha, lo que siempre nos ha parecido lógico y necesario, y cada día con más justificación de la experiencia.

El colega dice que, en 50 años por lo menos, no se puede salir de esto, de la situación, "si para entonces las necesidades de los tiempos y las modalidades de la vida exigen el cambio", al hablar de esto — añade — y es lo que nos deja en una confusión de que seguramente querrá sacarnos porque no somos los únicos que necesitan enterarse — nos referimos, naturalmente, al régimen, no a la dictadura que es sistema transitorio; vendrán transformaciones ya anunciadas para fecha fija y habrá cambio de personas que no son eternas, pero todo habrá de hacerse dentro del régimen, como convenga al régimen y como quiera el régimen y no contra el régimen, ni a espaldas suyas, ni fuera de él.

Para la mayoría del país no es cuestió nel cambio de personas ni lo ha sido para los disidentes de la dictadura, ni acaso lo sea tampoco para los más de ellos. Explícitamente han sostenido muchos, nosotros con reiteración, que debía ser el general Primo de Rivera, con mejores medios para el caso, quien realizara la evolución y restableciera la normalidad, pero sobre la marcha, sin los plazos que se toma con holgura innecesaria y a nuestro juicio peligrosa e inconveniente.

¿En qué consiste la diferencia que hace "La Nación" entre el régimen actual y la dictadura? La dictadura es la que nos rige, el régimen actual es la Prensa sin libertad, la nación sin las disposiciones de sus destinos y sin la administración de sus intereses; y quisiéramos saber, se nos explicará, seguramente, si todo esto es lo transitorio, es la dictadura o lo que con el régimen ha de permanecer aún cincuenta años."

ELS AJUDANTS DE CAMP I LA FAMÍLIA DEL GENERAL CASTRO GIRONA

València, 19. — En el tren correu marxaren cap a Madrid els ajudants de camp que foren del general Castro Girona, comandants Grajera i Amillo.

Avui han marxat en automòbil, l'esposa de l'esmentat general, amb els seus fills, dos dels quals estan malalts des de fa algun temps.

L'AFER DEL BANC HISPANO-COLONIAL

Ha estat processat tot el Consell d'administració

Sevilla, 19. — El jutge especial que entén en el sumari per denúncies contra el Banc Hispano-Comercial ha decretat el processament de tot el Consell d'administració.

LA MORT DE DONYA CRISTINA

Per un homenatge

Al palau del marquès de Santa Cruz s'ha reunit la grandesa per a tractar de l'omenatge a la reina donya Maria Cristina.

Hi han assistit els capitans general de l'Exèrcit, senyor Weyler, i de l'Armada, senyor Aznar; els senyors Callejo, Recasens, bisbe de Madrid-Alcalà, Yanguas, governador del Banc d'Espanya, duc de Sotomayor, marquès d'Urquijo, Torres Quevedo, presidents de les Cambres de Comerç, Indústria i Propietat, Associacions d'agricultors, ramaders i premsa, director de "El Imparcial", que fou el diari que publicà la iniciativa del senyor Pere Caballero d'erigir un monument a la reina mare; representants dels monàrquics, de "A B C", de "La Epoca", "El Debate", "La Nación", "Informaciones", Exèrcit i Marina.

El senyor Yanguas ha exposat la significació de l'acte, que era perquè cristal·litzi la idea d'erigir un monument a la reina Cristina, dedicant-li paraules d'elogi.

El marquès de Santa Cruz ha parlat en el mateix sentit i ha donat compte de les adhesions dels senyors Ramon i Cajal, duc d'Alba, Sànchez de Toca, Menéndez Pidal i Benavente.

S'ha nomenat un comitè executiu integrat pel marquès de Santa Cruz, com a president; duc de Sotomayor, com a vice-president; marquès d'Urquijo, com a tresorer, i Joan Ignasi Luca de Tena com a secretari.

Vocals ho seran els senyors Yanguas, Atienza i Caballero.

UNA MORT SOSPITOSA

Saragossa, 19. — A les obres del ferrocarril Santander - Mediterrània, en el terme de Villarroya, els obrers Narcís Còrdoba i Joan Ramiro Rodríguez portaren a l'Hospital el seu company Honorat Lendía, el qual trobaren sense sentits.

Els metges no pogueren fer altra cosa que certificar la seva defunció. Els companys del difunt digueren que havia mort a conseqüència de les coces que li havia donat un cavall.

Els metges no van trobar cap senyal que acredités la veracitat d'aquesta versió, pel qual motiu ha estat ordenada la detenció dels esmentats obrers fins que quedi aclarit aquest succés.

LA DIRECCIÓ DE POLICIA DE BARCELONA

Serà traslladada als baixos de l'edifici de Correus

Madrid, 19. — A la sortida del Palau ha sostingut aquest migdia el cap del Govern una conversa amb el ministre de la Governació referent a la necessitat de traslladar la Jefatura Superior de Policia de Barcelona a la part baixa de la Casa de Correus, trasllat que demanen amb urgència les autoritats de Barcelona.

L'EMPRESTIT VALENCIA

València. — L'alcalde ha manifestat als periodistes que l'han visitat el directors dels bancs de Biscaia i València, lliurant-li un milió de pesseaes, import de l'anticip concedit de l'emprèstit de 17 milions suara verificat.

S'ESFONDRA UNA CASERNA DE LA GUARDIA CIVIL

Vitoria. — S'ha esfondrat la caserna de la guàrdia civil de Peñacerrada.

No hi ha hagut desgràcies perquè les forces estaven en aquell moment en l'església on se celebraven els funerals de la Reina mare.

La vida religiosa

Sants d'avui: Sant Lleó, bisbe; sant Sabot, bisbe, i sant Nemesi, màrtirs.

Sants de demà: sant Severià, bisbe; sant Feliu, sant Secundi i sant Sadurní, màrtirs.

Quaranta hores. — Avui: església parroquial de Santa Madrona, de les vuit del matí a les sis de la tarda.

Demà: església parroquial de Santa Mònica.

Comunió reparadora. — Avui: església parroquial del Carme.

Demà: església parroquial de Betlem.

Cort de Maria. — Avui: Nostra Dona de la Guia, a la capella de Marcús, o Capacabana i Guia, a Santa Mònica.

Demà: Nostra Dona del Peu de la Creu, a la Catedral, privilegiada.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Avui: torn de Nostra Dona del Perpetu Socors.

Demà: torn de Nostra Dona de la Pietat.

ORDES SAGRATS

El senyor Bisbe conferí l'Ordre del Lectorat, a la capella del Palau Bisbal, als senyors que a continuació s'esmenten:

Antoni Busquet Campderrós, Heribert Casany Redorta, Jaume Cases Cases, Antoni Clauselles Soldevila, Enric Gelpí Blancó, Enric Godall Domingo, Francesc Matute Martí, Joan Miralles Zamora, Pere Montserrat Juncoses, Segimon Palacios Palacios, Joan Queraltó Garrigó, Lluís Recabert Roca, Francesc Ros Vendrell i Francesc Sanmiquel Fio, diocesans.

Fra Arcàngel d'Algaida, Fra Agustí de Monclar, Fra Francesc d'Igualada, caputxins.

Ciprià Boucharat Marquet, de la Congregació de Sant Pere Advíncula.

Salvador Guasch Cañís, de la Congregació de Missioners del Sagrat Cor de Jesús.

TELEGRAMA DEL CAPITOL DE LA CATEDRA

Ultra el telegrama que el senyor Bisbe dirigí a Sa Santedat en nom propi, de la clerecia i de tots els seus estimats diocesans amb motiu del faust esdeveniment que torna a la Santa Seu la sobirania temporal, el Capitol Catedral en trameté també un altre que diu així:

"Roma. — Secretaría Estat. — Vaticà. — Bisbe, Capitol Catedral Barcelona, ocasió faustíssim esdeveniment solució qüestió romana, es congratulen tornada pau consciència italians, assegurada urbs catòlica sobirana independència Seu Apostòlica; confirmen plena devoció august Pontífex; auguren demanen Déu dies pròspers Santa Església."

NOMENAMENT

Ha estat nomenat rector de la Residència de Jesuïtes de Lleida el P. Jesús Iglésies. El P. Serrat, que era el rector, ha passat a director de la Casa d'Exercicis de Crist Rei de la mateixa ciutat.

"VIDA CRISTIANA"

Hem rebut el darrer número d'aquesta publicació, la qual conté el següent sumari:

Litúrgia de Temps, per J. L. — Lletra del Papa sobre el Cant Gregorià i la Pronúncia Romana del Llatí. — La Modernitat en la Imatgeria Religiosa, per Joaquim Renart. — Bons exemples a seguir, per E. C., — De la Dignitat, de la Indumentària Litúrgica, per Manuel Trens, prevere. — La controvèrsia sobre el trasllat del Cor de la nostra Catedral, per Josep Tarré, prevere. — Una troballa important, per M. T. — Fruits del Motu Proprio. — Catecisme Litúrgic, per Josep Franquesa, Sch. P. — Conclusions del Congrés de Música Sagrada, de Vitòria. — Crònica.

Aquest número ha passat per la censura governativa

ESTRANGER

LA SITUACIO A MEXIC

Valenzuela dirigeix els rebels

Nova York, 19. — Segons missatges de Mèxic ha esclatat una revolta dirigida pel senyor Valenzuela, ex-ministre de Mèxic a Londres. — Fabra.

DETALLS DE LA REBELLIO

París, 19.—"El Matin" reprodueix una informació de la "Chicago Tribune" dient que a Mèxic ha esclatat una nova rebellió, davant de la qual es troba l'ex-ministre de Mèxic a Londres, senyor Valenzuela.

La informació afageix que el general Manso, governador militar de l'Estat de Sonora, s'ha juntat als sublevats, el propòsit dels quals es fer caure el president senyor Portes Gil, al qual consideren com a un simple home de palla de l'ex-president Calles.

Un altre dels propòsits dels sublevats sembla que és el restabliment de la llibertat religiosa a tot el territori mexicà.

El nombre de rebels hom el creu molt diferent; puix que mentre hi ha qui diu que són deu mil, als circols governamentals s'assegura que no passen de cinc cents.—Fabra.

Una fugida de gas a París

11 PERSONES ASFIXIADES

París, 19. — A conseqüència d'una escapada de gas han hagut d'ésser hospitalitzades onze persones, que presentaven greus símptomes d'asfíxia. — Fabra.

EL FRED PROVOCA LA RUPTURA DE LA TUBERIA

París, 19. — Es desespera de salvar algunes de les víctimes a conseqüència de l'escapada de gas que s'ha produït a un edifici d'aquesta ciutat.

L'enquesta oberta ha permès demostrar que fou el fred el que causà la ruptura de la tuberia de gas. — Fabra.

ELS ACCIDENTS DE LA MAR

Naufraga un vapor noruec

Lisboa, 19. — El vapor noruec "Goyr" ha naufragat prop del promontori de Sagres, i han desaparegut tres dels seus tripulants.

Hom creu que el naufragi ha estat causat per haver topat el vapor contra unes roques, a causa de la intensa boire que hi havia en aquells indrets. — Fabra.

L'expedició del "Krassin"

CONFERENCIES A SUISSA

Berna, 19. — La policia ha autoritzat el professor Samoilovitx i l'aviador rus Txukhnovski de romandre a Suissa i donar una conferència sobre l'expedició del "Krassin" en socors de l'"Itàlia". — Fabra.

Poincaré i Briand estan malalts

París, 19. — Als circols polítics ha circulat el rumor que els senyors Poincaré i Briand es troben quelcom delicats de salut, a conseqüència de forts atacs d'influença.—Fabra.

Atac a un automòbil postal

Tonnerre, 19. — Un corresponsal que circulava en automòbil ha estat atacat i ferit greument a trets de revòlver.

Després ha estat escorcollat i li han sostret diversos sobres de valors declarats.

Les recerques practicades per la policia han determinat la detenció de l'autor de l'atemptat el qual sembla que és un sots-oficial que es trobava actualment amb llicència.—Fabra.

FRANÇA

EL SENYOR MAGINOT AL SAHARA

Tombuctou, 19. — Ha arribat el ministre de les Colònies, M. Maginot. — Fabra.

EL NOU PREFECTE DE PARIS

París, 19. — El Consell de ministres ha procedit a una combinació de prefectes a conseqüència del retir de M. Bouju, prefecte del Sena, al qual substituirà M. Renard, director de la Seguretat general. — Fabra.

NOU DIRECTOR DE SEGURETAT

París, 19. — M. Rouqueres ha estat nomenat director de la Seguretat general. — Fabra.

ALEMANYA

CONFLICTE METALLURGIC

Mannheim, 19. — La Federació d'industrials metallúrgics de Baden, Palatinat i altres regions ha denunciat l'acord referent als jornals que fineix el dia 31 de març. Si aquesta mesura condueix a l'atur, el conflicte afectarà uns 30.000 treballadors. La denúncia feta pels industrials és una prova evident de la depressió industrial al Sud-oest d'Alemanya.—Fabra.

ELS ARMAMENTS NAVALS

El "Daily Telegraph" anuncia una conferència per a 1930

Londres, 19. — El corresponsal del "Daily Telegraph" a Washington diu que als circols ben informats es creu que existeix ja una base de discussió amistosa sobre el problema naval i que probablement serà convocada una conferència internacional entre les grans potències navals per a començaments de l'any 1930. — Fabra.

L'AMBIDEXTRE

Coolidge signa el tractat que declara la guerra fora de llei i l'ordre de construcció de noves unitats navals.

(*World*, Nova York)

UN HIVERN CRU

MORTS DE FRED

Coulommiers, 19. — A les ruïnes d'un edifici abandonat han estat descoberts els cadàvers d'una mare, una filla seva de vint-i-un anys, i d'una nena de cinc, les quals havien mort de fred fa sis dies.

Al costat dels cadàvers hi havia una altra joveneta de disset anys, encara viva, la qual ja tenia glaçades completament les cames.

Quan foren descoberts aquests cadàvers es veié que les rates ja s'havien menjat part d'un d'ells. — Fabra.

NEU AL DESERT

El Caire, 19. — L'onada de fred ha fet sentir els seus efectes al Desert. Entre Marsamatruh i l'oasis de Siwa una espessa capa de gel cobria tota la superfície. Aquest cas no s'havia donat de molts anys. — Fabra.

EL FRED NO MINVA A ALEMANYA

Berlín, 19. — La temperatura ha baixat novament a onze graus sota zero en aquesta capital, mentre que a l'est de Prússia continua essent de 22 graus sota zero.

Tant a la mar Bàltica com a la la del Nord es troben grans dificultats per a la navegació. — Fabra.

EL DESGAVELL AFGANES

L'explosió de Jal·lalabad

Moscou, 19. — L'Agència Tass diu que segons notícies rebudes de Kabul, a conseqüència d'haver volat la majoria de municions i explosius que estaven emmagatzemats a la fortalesa de Yallalabad, tant la fortalesa com la població, han quedat gairebé destruïdes. — Fabra.

Fou provocada pels oficials d'Aman Ullah

Nova Delhi, 19. — La situació a Yallalabad és molt greu a conseqüència de les lluites entre les tribus.

Es creu que l'explosió del polvorí que tants danys ha produït, fou preparada pels oficials d'Aman Ullah, abans d'evacuar la fortalesa. — Fabra.

L'EVACUACIO DE CABUL

Peshavar, 19. — Pels avions militars britànics han estat evacuats de Kabul cinc indis súbdits britànics, sis alemanys, dos italians i dos francesos. — Fabra.

LA SITUACIÓ A JAL·LALABAD

Nova Delhy, 19. — La situació a Jallalabad s'ha agreujat.

Les tribus lluiten entre elles.

Els shinwris són amos de les ruïnes de la ciutat.

El pretendent al tron Alí Han, abandonat pels seus partidaris, s'assegura que es troba refugiat en un poblat situat al Nord de Jallalabad. —Fabra.

Inundacions al Brasil

Sao Paulo, 19. — Grans inundacions, com no es recordava fa 40 anys, a tota la vall del riu Tiete, han produït danys enormes a la regió del café la collita del qual ha quedat seriosament perjudicada. L'extensió de la zona inundada arriba a algunes milles. Cinc mil cases han quedat inundades, i més de 25.000 persones han quedat sense aixopluig. Les pèrdues materials són considerables. — Fabra.

LA CAMBRA FRANCESA

EL DEBAT SOBRE LA REFORMA JUDICIAL

París, 19. — En ésser discutida a la Cambra la reforma judicial, el senyor Barthou rebutjà el contraprojecte presentat pels radicals socialistes, encaminat a restablir parcialment els tribunals que foren suprimits l'any 1926.

Esmentà les concessions que considerava possible atorgar, i, en nom del Govern, plantejà la qüestió de confiança.

La Cambra rebutjà per 291 vots contra 285 el contraprojecte radical - socialista. — Fabra.

El resultat de la votació fa sensació

París, 19. — Les xifres de l'escrutini sobre el contraprojecte radical-socialista han estat acollides amb aplaudiments pel centre i la dreta.

De l'extrema esquerra surten crits de: dimissió, dimissió.

Un membre de l'esquerra, diu: El Govern es troba en minoria si hom té en compte els ministres que han votat a favor del Govern.

A la dreta s'observa una gran agitació, i des d'aquests bancs és reclamada la dimissió del president i del ponent de la Comissió de Legislació, ambdós pertanyents al partit radical socialista i que en qualitat de tals s'adheriren al projecte presentat pel seu grup.

Els esmentats president i ponent abandonen el banc de la Comissió i se'n van a ocupar els seus llocs en els bancs del seu partit.

L'emoció és en aquests moments molt intensa i l'agitació augmenta per moments.

El President de la Cambra posa fi a l'escàndol, dient:

—Ja que la Comissió no ocupa el lloc que li correspon, no pot continuar el debat.

Després, proposa que continuï la discussió el dijous vinent.

S'aixeca la sessió a les 19'30. — Fabra.

Barthou no creu que la votació tingui conseqüències

París, 19. — El senyor Barthou, ministre de Justícia, fou interrogat pels periodistes als passadissos de la Cambra sobre l'escrutini relatiu al contraprojecte radical socialista.

El ministre declarà que la votació d'avui no impedirà que el Govern continuï la discussió del projecte el vinent dijous.

Afegí que no se celebrarà cap Consell de ministres abans de l'esmentat dia.

El ministre no creia que la votació d'avui a la Cambra tingui conseqüències polítiques. — Fabra.

EL CARACTER DE LA VOTACIÓ

París, 19. — L'escassa majoria obtinguda pel Govern a la Cambra, és deguda a què molts diputats fidels al Govern s'han vist en la impossibilitat moral de rebutjar el projecte presentat pels radicals socialistes, encaminat, com ja és sabut, a restablir els tribunals de primera instància suprimits en 1926.

El motiu de la tal impossibilitat està en la proximitat de les eleccions municipals, i per això la votació esdevinguda és interpretada en el sentit que no ha tingut un caràcter exclusivament polítics. — Fabra.

La Conferència per les reparacions

París, 19. — El Comitè de tècnics ha discutit aquest matí les conclusions presentades per Sid Jossaya Stamp, delegat d'Anglaterra, i el Dr. Schacht, delegat d'Alemanya, els quals foren encarregats per llurs collegues d'exposar llur opinió sobre els millors mètodes que podien emprar-se en els treballs del Comitè.

Després d'escoltar les seves conclusions, el Comitè ha decidit que continuessin els seus treballs, ajudats per tres membres més del Comitè. — Fabra.

París, 19. — El Sots-Comitè format format pels senyors Schacht i Stamp per tal d'elaborar un programa concret de treball sobre el problema de les reparacions, ha estat augmentat amb els senyors Parmentier, de França; Gutt, de Bèlgica, i Souvitch, en representació d'Itàlia.

La premsa comenta de diverses maneres el fet que els americans no estinguin representats en aquesta Comissió especial. — Fabra.

PROXIM ORIENT

L'AUTOMOBILISME A LA PALESTINA

Jerusalem, 19. — De les estadístiques publicades, resulta que a Palestina hi ha un automòbil per cada 366 habitants, la qual cosa la col·loca en el sisè lloc amb relació a les altres nacions, tenint en compte el nombre d'automòbils en proporció amb la densitat de la població. — Fabra.

ELECCIONS A LA TRANSJORDANIA

Amman, 19. — Ahir terminaren a Transjordània les eleccions per a la primera Assemblea legislativa.

Entre els setze diputats elegits hi ha dos beduïns. — Fabra.

En la votació sobre la reforma judicial a la Cambra francesa, el contra-projecte radical-socialista ha estat rebutjat solament per 291 vots contra 285

Sembla que l'explosió de Jallalabad havia estat preparada pels oficials d'Aman Ullah

Dos aviadors nordamericans s'han després d'un submarí submergit

L'ex-ambaixador mexicà a Londres, senyor Valenzuela, s'ha posat al cap dels rebels

La Cambra dels Lords ha declarat nuls els matrimonis entre menors de 16 anys

Les clàusules del Concordat entre Itàlia i la Santa Seu relatives al matrimoni no tindran efectes retroactius

EL NOU ESTAT PONTIFICI

Les clàusules relatives al matrimoni no tindran efectes retroactius

Roma, 19. — "El Giornale d'Italia" fa constar que el concordat entre l'Estat i el Vaticà no tindrà efectes retroactius pel que fa a les clàusules relatives al matrimoni.—Fabra.

Una informació del "Corriere d'Italia"

Roma, 19. — La Premsa italiana publica cada dia nous informes i aclariments sobre el contingut del Tractat i Concordat darrerament concertat entre el Vaticà i el Quirinal.

El "Corriere d'Italia" dóna els següents detalls:

Cap eclesiàstic no podrà acceptar cap càrrec públic sense abans obtenir del seu bisbe el "Nulla Obstat.".

Els sacerdots apòstates o aquells contra els quals s'hagin dictat penes o sancions eclesiàstiques no podran obtenir ni conservar els que ja el tinguin cap càrrec oficial per a l'exercici del qual hagin d'estar en contacte directe amb el públic.

L'ús d'hàbits eclesiàstics per sacerdots no autoritzats serà perseguit com ho és actualment l'ús indegut d'uniformes militars.

El matelx periòdic diu que l'"Ex quatur" i el "placet" reials queden abolits, exceptuant-ne la Basílica de Torí, l'església del Sant Sudari a Roma i les capelles reials.

Quant a l'administració del matrimoni eclesiàstic també queda suprimit l'anomenat dret de "Regia", o sigui el dret que tenia l'Estat de cobrar les rendes dels edificis vacants.

D'ara endavant l'administració d'aquests edificis quedarà regulada d'acord al DDret Canònic.

El "Corriere d'Italia" diu també el següent:

"Fins al matí del diumenge que precedí a la signatura de l'acord, el territori del Vaticà s'estenia fins a l'altura del Portal Caballleggari i estava integrat per la plaça del Sant Ofici, l'Oratori de Sant Pere, el Cementiri tentònic, l'església de Santa Maria, el Museu Petriani i s'estenia fins a la plaça de la Sagristia, però en aquell dia el Sant Pare manifestà que preferia excloure de la ciutat aquest darrer lloc amb objecte de facilitar l'entrada de la ciutat al públic en altres edificis com l'Oratori de Sant Pere i l'església de Sanat Maria.—Fabra.

ESPORTS

BOXA

Londres, 19. — El match de boxa concertat per al dia 12 de març vinent entre Henney i Otto Van Polan, tindrà lloc a Xicago.—Fabra.

GRAN BRETANYA

L'ATUR FORÇOS

Londres, 19. — El nombre d'obrers sense treball que es trobaven inscrits a la Gran Bretanya el dia 11 del corrent, era d'1,342.500, ço que representa una disminució de 26.975 respecte de la setmana anterior i 182.728 més que en igual data de l'any anterior.—Fabra.

AVIONS I SUBMARINS

Dos aviadors nordamericans despeguen d'un submarí submergit

Keyest (Florida), 19. — Do oficials de la marina americana, emprant nous aparells d'aviació, han desengancat d'un submarí que es trobava a una profunditat de 120 peus.

Els dits oficials portaven unes caretes especials provistes d'oxigen. — Fabra.

AERONAUTICA

El servei postal França-Indo-Xina

París, 19. — L'aviador Costes emprendrà el vol aquesta nit des de l'aeròdrom de Le Bourget fins a Hanoi, on creu poder arribar el dia 24. L'objecte del viatge és l'establiment d'un servei postal aeri entre França i Indo-Xina. Prepara una extensa red postal entre França i l'Extrem Orient. — Fabra.

París, 19. — L'aviador Costes ha confirmat a un redactor de l'Agència Havas que emprendrà el vol aquesta tarda, a les sis, per al seu raid cap a Hanoi.

La primera etapa serà a Trípoli. A bord del seu avió s'emporta 90 quilos de correu que representen una quantitat de 90 mil francs. — Fabra.

La sortida

Le Bourget, 19. — L'aviador Costes emprengué, a les 17'53, el vol cap a Hanoi. — Fabra.

L'aparell de Costes resulta destruït a conseqüència d'un accident

Noisy le Sec, 19. — L'avió de Costes, que sortí de Le Bourget a les 17'55, per a intentar el raid París-Hanoi, tingué una avaria d'alimentació a conseqüència de la qual hagué d'aterrar prop d'aquesta població a les 18'15.

L'aparell ha quedat completament destroçat i els aviadors han resultat amb lleugeres contusions. — Fabra.

El raid França-Saigon

Istres (Boques del Ronne), 19. — Els aviadors Paillard, Le Brix i Jousse emprengueren el vol a la 1'27 d'aquesta matinada de l'aeròdrom d'aquesta població. A les 7'37 havien arribat a Tunis. Els aviadors es proposen realitzar un raid fins a Saigon, en creuen arribar el dia 23 del corrent. — Fabra.

Tunis, 19. — L'avió tripulat per Paillard, Le Brix i Jousse ha sortit a les 10'30 cap a El Caire. — Fabra.

Petició de línies aèries a Alsàcia

Estrasburg, 19. — El Consell municipal ha aprovat una proposició en la qual es declara que s'ha de pregar urgentment al ministre d'Aeronàutica la creació de les següents línies aèries:

Primera. — Oceà Atlàntic, Suïssa, Europa central, per Nantes, Bourges, Lió, Ginebra, i per Nantes, Bourges, Dijon a Estrasburg.

Segona. — Estrasburg, Lió, Marsella i Bordeus, ciutats, aquestes últimes que permetan la comunicació amb Itàlia i Espanya i Africa.

Tercera.—Estrasburg, Suïssa i Estrasburg-Bèlgica.

Quarta. — Estrasburg-Lille-Londres.

Cinquena. — Estrasburg-Francfort, lloc d'enllaç amb Alemanya. — Fabra.

L'APARELL DE PAILLARD, LE BRIX I JOUSSE

París, 19. — L'aparell que utilitzen en llur vol, els aviadors Paillard, Le Brix i Jousse, és un monoplà accionat per un motor de 420 cavalls amb un radi d'acció de 4.500 quilòmetres.

Els dipòsits de l'avió poden contenir 2.000 litres de benzina. —Fabra.

MARROC

UN MOTOCICLISTA VOL ESCALADAR L'ATLES

Fez, 19. — El corredor motociclista Augier, que realitza amb la seva motó el raid França-Africa del Nord, ha arribat a Fez, després de passar per Itàlia, Sicília, Tripolitània i Túnez. Augier es proposa escaladar l'Atles amb la seva màquina.—Fabra.

ESTATS UNITS

UN INCENDI CAUSA DIVERSOS FERITS

Minneapolis, 19. — Ahir a la nit es produí una gran excitació durant les operacions de salvament de 25 nenes que es trobaven en un gran perill durant un incendi que es declarà en un edifici de tres pisos, el qual estava habitat per estudiants de la Universitat de Minnesota.

Durant els treballs d'extinció del sinistre resultaren ferits un bomber, dos policies, una vigilanta del Collegi i una estudianta.—Fabra.

EL PACIFISME DE MR. KELLOGG

Mentre es mantinguin exèrcits i flotes no es pot creure en la pau

Washington, 19. — El secretari d'Estat, senyor Kellogg, ha pronunciat un discurs a la Universitat de Georgetown, sobre la pau.

LES DESIL·LUSIONS DE KELLOGG

—*Solament nosaltres, estimat Kellogg, gaudim d'una pau perfecta.*

(*Il Pasquino*, Torí)

Digué que mentre les nacions mantinguin exèrcits i flotes no es pot creu en la pau, encara que reconeix que els armaments són necessaris en l'estat actual. El pacte contra la guerra farà més difícil a una nació trencar les hostilitats per la força de l'opinió pública, que d'una manera unànime es manifesta contra tota classe d'agressió.

El senyor Kellog terminà dient que cal transtornar l'ordre internacional actual, i considerar en la consciència i en els codis la guerra com un crim, en lloc de mantenir-la com una institució reconeguda per totes les nacions. — Fabra.

ELS MATRIMONIS ENTRE MENORS DE 16 ANYS

La Cambra dels Lords els declara nuls

Londres, 19. — La Cambra dels Lords ha adoptat en segona lectura un projecte de llei relatiu a l'anullació dels matrimonis entre persones menors de 16 anys.

Lord Buckmaster ha dit que el matrimoni entre una noia de 12 anys i un minyó de 14, és possible però constituïx una vergonya per al bon sentit.

Ha afegit que l'edat per a contraure matrimoni a Noruega, Suècia, Turquia i Xina és superior a l'establerta a Anglaterra.

El marquès de Salisbruy, parlant en nom del Govern, ha dit que durant els dotze darrers anys s'han celebrat 318 matrimonis entre persones de 15 anys; 28 de 14, i tres de 13.

El projecte de llei ha estat adoptat en segona lectura sense escrutini.—Fabra.

La convalescència de Jordi V

Bognor, 19. — Es declara oficialment que el rei ha passat bona nit.

Hom afegeix que malgrat del mal temps el sobirà ha pogut romandre aixecat durant algunes hores, la qual cosa ha causat gran satisfacció a totes les persones que el volten. — Fabra.

IRLANDA

HA DIMITIT EL CAP D'ESTAT MAJOR

Dublín, 19. — El general Hoghan, cap de l'Estat major de l'Exèrcit de l'Estat lliure, ha dimitit el seu càrrec. — Fabra.

MERAVELLOS i prodigiós invent

ELS CABELLS BLANCS prendran el seu primitiu color natural als VUIT DIES d'usar l'INSUBSTITUIBLE OLI VEGETAL MEXICA, PREMIAT GRAND PRIX, CREUS I MEDALLES. No taca absolutament gens, i per això s'usa amb les mateixes mans com qualsevol BRILLANTINA. L'ús d'aquest ACREDITADISSIM article no és per a tenyir els cabells de tal o tal altre color; sols és per a tornar als CABELLS BLANCS al seu primitiu COLOR NATURAL, AMB TOTA GARANTIA, hagin estat aquests ROSSOS, CASTANYS O NEGRES, sense que ningú pugui imaginar-se que estiguin tenyits. Es garanteix també que no cauen els cabells amb el seu ús. Concessionari, "LA FLORIDA", S. A. Es ven a totes les perfumeries d'Espanya. Preu, 6 i 10 pessetes. Amb un dels de 10 pessetes n'hi ha prou per a un any d'ús.

Mes aviat i millor
que qualsevol altre remei
LES
PASTILLES VALDA
ANTISEPTICAS, BALSAMICAS, ESTIMULANTS I TONIQUES
PRESERVAN
els BRONQUIS i els PULMONS
dels perills del FRET, de la HUMITAT, de la POLS, dels MICROBIS, del inconvenients del aire viciat o insuficient
CURAN
els Refredats de pit i de Cap, el Mal de Coll, les Laringitis recents o inveteradas, les Bronquitis agudes o cròniques, la Grippe, la Influença, l'Asma, l'Enfisema,
FORTIFICAN, TONIFICAN EL PIT,
ACTIVAN I FACILITAN
LES FUNCIONS RESPIRATORIES
TANT PER PRESERVARVOS COM PERA CUIDARVOS
habituense a usar les
PASTILLES VALDA
A casa, al col·legi, al despatx, al taller
A TOT LLOC TINGUEU A MA
Una caixa de PASTILLES VALDA
Procureu-vos-les tot seguit, però refuseu sense miraments les pastilles qu'us ofereixin al detall i per uns pocs centims, doncs sempre burdes imitacions.
No estareu mai certs de tenir
LES
VERITABLES PASTILLES VALDA
si no les compreu en CAIXES amb el nom VALDA
a la tapa i mai d'altra forma.
SOLSAMENT LES VERITABLES TENEN EFICACIA
Fórmula: Mentol 0.002 Escalyptol 0.0005 Azucar-Goma

La seguretat en les sales d'espectacles

La Subcomissió provincial de Sanitat (Consultiva d'Espectacles) ha pres els següents acords:

Primer. Donar-se per assabentada del telegrama de la Direcció general de Seguretat, participant l'ordre del ministre de la Governació concedint darrer definitiu termini que acabarà el 31 de maig vinent perquè els teatres es posin en les condicions exigides en la circular d'octubre passat.

Segon. Prendre, així mateix, en consideració la gestió realitzada pel governador president prop del ministre de la Governació en el sentit que havent-se senyalat la data 15 de maig vinent per a la inauguració de l'Exposició de Barcelona, sembla lògic i natural que per aquesta data ha d'estar en degudes condicions tot el que es refereix especialment a la seguretat pública.

Tercer. Haver vist amb complaença la rapidesa amb què el ministre de la Governació ha atès la preinserida consulta fixant la data de 15 de maig vinent per a Barcelona perquè els locals destinats a espectacles públics hagin executat les reformes de referència.

Quart. Que un cop més es recordi a les empreses els reiterats avisos que sobre el particular se'ls ha comunicat, individualment, en circulars inserides al Butlletí Oficial de la Província i per mitjà de la Premsa, en el ben entès que els locals per que a la data del 15 de maig no hagin executat les obres de reforma necessàries que assegurin les condicions de seguretat dels locals en la forma indicada, seran clausurats immediatament sense apellació.

Tant aquest acord com l'ordre del ministre seran comunicats a les empreses perquè no puguin allegar ignorància del que es mana.

Cinquè. Es nomenà una Ponència que dictaminarà sobre les condicions de seguretat dels cabarets i en tot quant faci referència a la construcció d'una Plaça de Toros que s'intenta aixecar a Badalona.

Sisè. — Seguidament foren proposats per a llur aprovació 54 expedients de reobertura de cinemes, teatres i d'altres locals d'espectacles públics, entre els quals es troben els de les Places de Toros Las Arenas i Monumental.

Setè. Els referents als cabarets Cafè Català i "Villa Rosa" es proposà que tornessin a la Ponència per a ampliar dictamen respecte de les condicions de seguretat que han d'exigir-los.

Vuitè. — Així mateix fou proposada l'aprovació dels plànols per a la construcció d'un Cinema i Varietés entre els carrers Creu Coberta i Béjar.

Novè. S'acordà tornar als interessats els expedients relatius als camps de futbol Unió Atlètica d'Horta; Camp d'Esports de Sant Cugat del Vallès; Societat Atlètic F. C., i Centre d'Esports de Sabadell; Vilafranca F. C. i U. E. Vilafranca i Camp d'Esports de la Societat Filatures de Fabra i Coats, de Sant Andreu de Palomar, a fi que els completin en la forma que se'ls indica, prevenint-los que no podran funcionar aquests locals mentre no ho hagin verificat.

Desè. — Quant a la Societat Boxing Club, de Sabadell, fou proposada la seva aprovació, condicionada a què no s'hi podran celebrar espectacles públics.

Onzè. L'expedient relatiu al Casino Unió Patriòtica de Pineda, que pretén donar funcions de cinema, es proposà que fos tornat als interessats per tal de subsanar les deficiències anotades; sense aquest requisit no s'autoritzarà el seu funcionament.

Dotzè. — I, per últim, fou aprovada l'autorització sollicitada pel senyor rector de Santa Maria de Lliràs, per a ampliar lliçons de Catecisme per mitjà de conferències i projeccions per als nens i adultes per mitjà d'una llanterna màgica i i un aparell "Pathé Baby" en local adequat.

SOLER I TORRA G^MANS

BANQUERS

BITLLETS

Francesos, 25'45 per 100.
Anglesos, 31'55 pessetes
Italians, 34'05 per 100.
Belgues, 90'35 id.
Suïssos, 124'90 id.
Portuguesos, 0'28 pessetes.
Alemanya (Reichsmark), 1'54 id.
Austria (Schilling), 0'87 id.
Txecoslovàquia, 18'60 per 100.
Holandesos, 2'52 pessetes.
Rússia (Tchervonetz), 11
Grècia, 7'80 per 100.
Suècia, 1'66 pessetes.
Noruega, 1'66 id.
Dinamarca, 1'66 id.
Finlàndia, 15'50 per 100.
Romania, 3'60 id.
Bulgària, 4 id.
Turquia, 3 pessetes.
Estats Units, 6'49 id
Canadà, 6'39 id.
Argentins, 2'71 id.
Uruguais, 6'30 id.
Xilens, 0'72 id.
Brasilers, 0'72 id.
Bolivians, 2 id.
Colombians, 5'80 id.
Peruans, 23'50 id.
Paraguais, 0'10 id.
Venezuela, 1'10 id.
Japonesos, 2'85 id.
Algerins, 25'20 per 100
Egipte, 31'70 pessetes.
Filipines, 3 id.

Darrera hora

DE BARCELONA

El sopar d'homenatge al Dr. Angel L. Sojo, director de "La Razón" de Buenos Aires

Ahir, a dos quarts de deu del vespre, al restaurant de Can Llibre, va tenir lloc el banquet amb què l'Institut d'Economia Americana homenatjava al doctor Angel L. Sojo, director de "La Razón, de Buenos Aires, que actualment es troba de viatge per la Península.

L'acte va servir per a aplegar, al voltant de l'esmentada personalitat argentina, nodrides representacions dels estaments ciutadans, entre les quals, a més de les autoritats, hi vàrem veure els senyors Ramon Méndez de Cardona i Rafel Vehila, vice-president i director, respectivament, de l'Institut d'Economia Americana; Amadeu Maristany, delegat de la Cambra de Comerç; August de Rull, delegat de la Cambra d'Indústria; Llufs Bosch-Labrús, president del Foment del Treball Nacional; baró d'Esponellà, president de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre; Jaume Simon, president de la Cambra Oficial del Llibre; Frederic Pintueles, president del Círcol de la Unió Mercantil Hispano-Americana; Eduard Pérez Agudo, delegat de la Unió General Hispano-Americana; J. Tallada, delegat de l'Associació de Banquers de Barcelona; C. Otero, delegat de l'Ateneu Barcelonès; Ignasi Ribera Rovira, president de l'Associació de la Premsa Diària; Joaquim Pellicena, president de l'Associació de Periodistes de Barcelona i director de "La Veu de Catalunya"; Joan Estelric, Vilalta Vidal, Navarro Costabella, Bori, Andreu Bausili, president de l'Associació de Comptables de Catalunya, en representació, a més, de la Chade; Josep M. asaló, també representant d'aquesta entitat; Marius Aguilar, Francesc Madrid, Conrad Maluenda, Cases Abarca, Permanyer Nogués, Manuel Margenat, cònsol general de l'Argentina, Francesc Carbonell, Noel Llopis, Bertran i Serra, i d'altres fins a uns setanta comensals.

El senyor Méndez de Cardona va oferir el banquet, i el doctor Sojo va contestar amb sentides paraules.

L'acte va acabar prop de mitja nit.

ELS ACORDS DELS FUTBOLISTES REUNITS A BILBAO PER L'AFER DE LA COMPETICIO DE LLIGUES

Bilbao, 19. — A les vuit d'aquest vespre ha tingut lloc la reunió dels delegats de la Unió de Clubs. Hi han assistit els senyors Sota, Gutiérrez Auzaga i Arrasti, per l'Athletic de Bilbao; Candaria i Acha, per l'Arenas de Bilbao; Sapino i Ferrer, per la Real Sociedad de Sant Sebastià; Ignasi d'Olazàbal, Angoso i Ecceizabarrena per la Real Unión de Irún; Llucià Urquijo, per l'Athletic de Madrid; Pedraza, pel Racing de Santander; Santiago de la Riba, pel Real Club Esportiu Espanyol; Jaume Patxot, en representació del F. C. Barcelona i per delegació de l'Europa.

La reunió ha començat admetent a la Unió de Clubs el Racing de Santander, Sevilla F. C. i Deportivo Alavés. Han estat despatxats diferents assumptes de tràmit, i han estat aprovats els comptes.

A dos quarts de deu, invitats pel senyor Manuel de la Sota, president de l'Athletic de Bilbao i del Comité de la Unió de Clubs, han sopat a la Bilbaina. Després de sopar han reprès la reunió, per a tractar del cas Real Societat de Sant Sebastià-Barcelona, i Espanyol-Barcelona. No ha estat possible obtenir cap aclariment de cap dels reunits, car tots han observat una absoluta reserva. Han afegit que després de la reunió facilitarien una nota oficiosa per a la Premsa.

Malgrat això, en els reunits es notava un gest de no dissimulada satisfacció, la qual cosa fa suposar que les coses van per bon camí, almenys per un dels casos esmentats.

S. T.

Bilbao (hores matinada). — La reunió va acabant-se; sembla que no donaran cap nota oficiosa fins a demà, que continuarà la reunió.

N'obstant, podem afirmar que s'ha trobat una fórmula per a arranjar el cas Barcelona-Espanyol.

S'ha aprovat una proposta presentada pel delegat del Real Madrid, senyor Hernández Coronado, per a aplicar una sanció al club que se'n faci merexedor.

La proposta aprovada diu així:

"Cuando la actitud agresiva de un pública lo merezca, siempre a petición del Club que se sienta ofendido, el comité de la Unión de Clubs, previo expediente e informe de las dos partes podrá acordar que uno o varios de los partidos que sucesivamente se han de celebrar en el campo del Club donde se han originado los incidentes se juegue por cuenta del Club a que corresponda la organización que deberá pagar los excesos de desplazamiento en terreno neutral, elegido de común acuerdo entre los eventuales contendientes en caso de que éste no exista donde marque la tabla de desempate.

El fallo del comité tendrà caràcter ejecutivo durante ocho días, plazo en el que, si aprueba, habrà de reunirse el pleno de la Unión de Clubs. — J. Ferrer."

ATLETISME

Catalunya anirà a Gijón

En la reunió celebrada anit passada pel Comitè Regional de la F. C. d'Atletisme, fou decidit definitivament concórrer al Campionat de Cross que es correrà en terrenys del Molinón el vinent diumenge.

Afortunadament, l'equip català serà integrat pels vuit millors corredors amb què compta el cross català.

Els noms dels defenders catalans són: Moreno, Serra, Pineda, Bellmunt, Marimon, Castelló, Formosa i Hernàndez.

Acompanyats del company Melèndez, sortiran demà, dijous, en el ràpid de Madrid, per tal d'arribar a Gijón divendres a la nit.

TEATRE NOVETATS

Ahir a la nit s'hi estrenà "El testament de l'Abadal", comèdia en tres actes d'Artís i Llates. Es un argument força interessant, fèrtil en situacions. Els autors han encertat algunes escenes força divertides, plenes d'intenció satírica, i, en conjunt, han sabut mantenir l'interès.

El públic donà a l'obra un bon acolliment. Reclamats els autors pels aplaudiments, sortí al final del darrer acte a saludar Rossend Llates, el qual excusà l'Aveli Artís de no trobar-se al teatre per estar malalt.

IMPORTANT REAL DECRET

A les 5'20 de la matinada hem rebut de Madrid el següent text:

La "Gaceta" publicarà avui el següent decret:

"Exposición:

Creyó el Gobierno con ciega fe en la benevolencia que aconsejó a Su Majestad como final de los deplorables acontecimientos del año 1926 en relación con la conducta de la oficialidad del Arma de Artillería entonces para la que Vuestra Majestad dió acogida tan benigna que sería un calmante de las pasiones y vigoroso germen de cordialidad de ellas, para que con el poder público, el alto mando y sus propios jefes y camaradas de las otras armas y cuerpos y principalmente con la sociedad española, inquieta y temerosa ante la actitud de un fuerte núcleo de jefes y oficiales que obligados a ser sostén de la paz y tranquilidad pública, la vienen turbando y constituyendo un vivero propicio al cultivo de todas las rebeldías.

Seguro es que no todo el cuadro de jefes y oficiales del Arma de Artillería siente, piensa y obran, pero ni por excepción se ha recogido hasta ahora de modo público una voz gallarda que llame a la realidad y enmienda en tonos de demanda o de compañerismo a los que más obcecados y contumaces están dando un constante y disolvente ejemplo de perniciosa indisciplina, que o se ataja de una vez o dentro de poco será tarde, porque su propagación conducirá al frecuente motín militar y a la anarquía social que la insensatez de los ofuscados los inclina cada día más a alianzas y contubernios de carácter peligrosísimo, como si hubieran olvidado las virtudes y principios de honor que constituyeron siempre su gloriosa tradición.

No es momento de escribir mucho ante casos y cosas que conoce toda España y comenta avergonzada y dolorida y que ya desgraciadamente han pasado las fronteras, sino requerir del elevado ánimo de Vuestra Majestad ante la salud de la Patria en peligro, la aprobación de las siguientes medidas:

Artículo primero: Todos los jefes i oficiales de la escala activa de artillería, se consideran provisionalmente paisanos a partir de la publicación de este decreto, sin derecho de haber activo ni pasivo alguno, el uso de uniforme ni carnet militar, mientras no sean nuevamente reingresados al Ejército.

Art. 2.—El ministro de la Gobernación fijará la residencia para la que habrán de salir en el término de 24 horas, los que según los datos que posee y los que le comunique el ministro del Ejército justifiquen esta providencia.

Art. 3.—De todos los jefes armados, centros, dependencias, parques y talleres serán cargo las autoridades militares de la región, substituyendo a los mandos en la medida necesaria para no interrumpir la función con jefes y oficiales de otras armas o cuerpos, continuando destinados en ellos y ejerciendo sus funciones el personal de la escala reservada, clases de segunda categoría, auxiliares, maestros y obreros, procurando que no se irroguen más perjuicios que los inevitables, derivados de la aplicación de la letra y espíritu de este decreto.

En la Academia de Artillería se suspenderán las clases y licencias a los alumnos hasta que se les llame nuevamente, no pudiendo vestir el uniforme durante este tiempo.

Art. 4.—Antes de primero de junio se habrá ultimado la reorganización del Arma de Artillería y sus cuadros y plantillas de mando prestarán juramento de fidelidad, obediencia inquebrantable y sin reservas por la fe y por el honor a la patria, representada por la bandera, ay rey y al Gobierno constituído y de un modo concreto y categórico al actual, contra el cual se procedió sediciosamente.

Todos los que aspiren a reingresar lo solicitarán por escrito en instancia que elevarán al rey por conducto de los gobernadores, comandantes generales, capitanes generales que las cursarán urgentemente. Se podrán presentar desde la publicación del actual decreto.

Art. 5.—Los jefes y oficiales de la escala activa readmitidos percibirán los sueldos devengados desde su separación provisional y los que se confirmen en sus actuales destinos, las demás subvenciones que les correspondan. Los no admitidos serán declarados con el haber pasivo que les corresponda.

Art. 6.—Se exceptúa de las actuales disposiciones al personal, jefes y oficiales de Marruecos Baleares y Canarias, para los que estén desempeñando destinos de carácter civil u otros especiales, o sean ayudantes de campo u oficiales a sus órdenes."

Llegiu LA PUBLICITAT, propagueu-la

Gotes Mares Sulfuroses de

La medicació sulfurosa a domicili

///

M itj el més econòmic, actiu i racional d'administrar el sofre: Superior a totes les aigües minerals sulfuroses naturals i a tots els productes similars

///

Demani's als centres d'específics i farmàcies ben assortides

—...Ui, noi, és per fer quedar blau el més plantat. D'ençà que anunciu a LA PUBLICITAT ho guanyat vint quilos.

CAMISES A MIDA

Rebudes les col·leccions de POPELINS, ZEFIRS, PERCALES, BATISTES, SEDES per a camises de PRIMAVERA I ESTIU

F. VEHILS VIDAL

32, Av. Portal de l'Angel, 34
7, Plaça de la Universitat, 7

L'EXHAUSTEUR

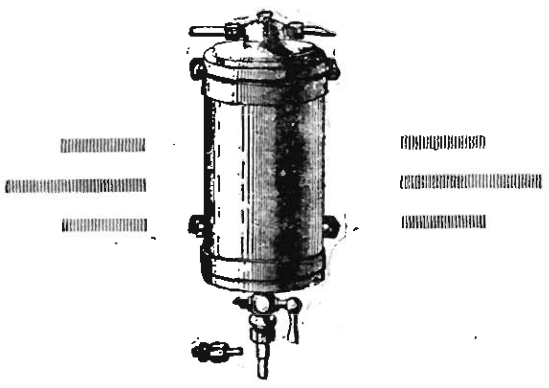

Es el millor elevador de benzina que és coneix, i mitjançant el seu ús tindreu sempre la seguretat que el vostre motor estarà sempre alimentat amb una regularitat extraordinària

Es fabrica en tres tamanys diferents que permeten que és pugui adaptar sobre qualsevol cotxe

Demaneu detalls i referències sense compromís als representants exclusius

SOCIETAT GENERAL D'APLICACIONS INDUSTRIALS

RAMBLA DE CATALUNYA, 45

TELEFON 12.201

COMPANYIA TRASATLANTICA

SERVEIS REGULARS

LINIA DE LA CANTABRICA A CUBA-MEXIC

El vapor "CRISTOBAL COLON" sortirà de Bilbao el dia 14, de Santander el 14, de Gijón el 15, i de Corunya el 16 de febrer.

Pròxima sortida el dia 12 de març, vapor "Alfonso XIII".

LINIA DE LA MEDITERRANIA AL BRASIL-PLATA

El vapor "INFANTA ISABEL DE BORBON" sortirà de Barcelona el dia 5, d'Almeria el 6, de Màlaga el 6 i de Càdiz el 8 de febrer, cap a Santa Cruz de Tenerife, Río de Janeiro, Montevideo i Buenos Aires.

Pròxima sortida el dia 5 de març, vapor "Reina Victoria Eugenia".

LINIA DE LA MEDITERRANIA A CUBA-NOVA YORK

El vapor "MAGALLANES" sortirà de Barcelona el dia 4, de Tarragona el 4, de València el 5, d'Alacant el 6, de Màlaga el 7 i de Càdiz el 9 de febrer.

Pròxima sortida el dia 28 de març, vapor "Juan Sebastián Elcano".

LINIA DE LA MEDITERRANIA A PUERTO RICO, VENEZUELA I COLOMBIA

El vapor "MANUEL ARNUS" sortirà de Barcelona el dia 13, de València el 14, de Màlaga el 15 i de Càdiz el 17 de febrer.

LINIA DE FILIPINES

El vapor "C. LOPEZ Y LOPEZ" sortirà de Bilbao el dia 26 de gener, de Gijón el 5 de febrer, de Corunya el 6, de Vigo el 7, de Càdiz el 10, de València el 12 i de Barcelona el 15 de febrer.

LINIA A FERNANDO POO

El vapor "MONTEVIDEO" sortirà de Barcelona el 15 de febrer, cap a València, Alacant i de Càdiz el 20.

LINIA A NOVA YORK-CUBA

El vapor "LEON XIII" sortirà de Barcelona el 27, de València el 28 de febrer i de Màlaga el 2, de Càdiz el 4, i de Vigo el 6 de març, cap a Nova York-Cuba.

Servei tipus Grand Hotel : T. S. F .: Radiotelefonia : Capella : Orquestra, &.

Les comoditats i tracte que gaudeix el passatge es mantenen a l'altura tradicional de la Companyia.

També té establerta aquesta Companyia una xarxa de serveis combinats per als principals ports del món servits per línies regulars.

Per a informes, a les oficines de la Companyia: PLAÇA DE MEDINACELI, 8, BARCELONA, i al seu consignatari, A. RIPOL, Via Laietana, 3, Barcelona.

Carrers de Barcelona: LES RONDES

Les muralles del tercer recinte de la Ciutat

Les Rondes, aquestes belles vies urbanes plenes avui d'animació i trànsit, foren per molt de temps el límit extrem de la ciutat.

Poc a poc, des del primer recinte format pel nucli més vell de la ciutat aquesta, desbordant-lo, anà estenent els seus ravals al seu voltant. Calgué tancar la ciutat en una altra muralla, el segon recinte, ja que la ciutat es trobava en l'estranya situació de tenir els murs de defensa dins en comptes de tenir-los fora.

De la tanca nova establerta, que arribava fins a la banda dreta de les Rambles, la ciutat saltà també; els horts de l'altra banda de Rambla, els camps en una gran extensió, s'anaren convertint en carrers. Dos segles i mig es trigà a completar aquest segon recinte i durant aquest període, essent insuficient ja, es construïren nombrosos nuclis fora d'ell, que si al principi es podien considerar allunyats, aviat, amb els avenços que anava fent l'artilleria calgué considerar-los com ravals i haver de procurar-los protecció i defensa, cosa que originà la necessitat de construir noves muralles.

D'aquests nuclis de cases l'un estava situat al Nord i constituïa el raval o barri de Ribera, del Parc de la Ciutadella, i l'altre s'estenia des de la Rambla cap a Montjuïc.

Començaren aquestes obres pel juny de l'any 1632 amb la construcció d'un parapet a la porta de Mar. Per l'agost de l'any 1636 foren obertes les rases del baluard de Migdia, operació que successivament fou practicada en les altres. Encara no ben acabades aquestes obres es començà la nova de les Drassanes al baluard de Santa Madrona i després al terraplè de la muralla de la part dita de terra, des del ciut baluard fins a l'antic portal de Sant Antoni, que quedava des d'aleshores formant part del tercer recinte.

Tan importants treballs foren portats a cap només en tres anys, des de l'any 1641 a l'any 1644, segons constava en una gran làpida que féu posar el Consell de Cent a la cleda interior de la porta de Santa Madrona.

Tot seguit es construí la mitja lluna de la porta de Sant Antoni i s'últimà el baluard, que quedà construït l'any 1647.

En aquestes obres hi treballaren voluntàriament al començament molts veïns, i l'any 1694 el Consell de Cent donà al rei 50,000 lliures catalanes (133.333 pessetes) per a les obres de fortificació de la ciutat. Amb aquests diners fou construït el baluard de Tallers, i el braç militar, amb l'auxili dels titulars, els nobles i els ciutadans, construí el baluard de Jonqueres.

Sota el regnat de Carles II l'Embruixat i essent capità general de Catalunya el duc de Sena, l'any 1672, es començaren els baluards de les portes Nova i de l'Angel i, segons una inscripció que hi havia al dintell d'aquesta darrera es construïren en temps del duc de Sant German, probablement l'any 1674 o 75.

Pocs anys després, per l'any 1697, el lloctinent general de Catalunya, en previsió que pogués ésser atacada la ciutat per les tropes franceses, com succeí en efecte, va manar revestir de pedra el baluard de Sant Pere, per a les obres del qual va donar Barcelona 22.000 ducats, o siguin unes 60.500 pessetes.

L'any 1704, després d'haver-se'n anat els francesos es va acabar aquesta obra i es va reedificar el baluard de la porta Nova i la cortina que el separava del de Sant Pere.

A causa del terrible setge que sofrí Barcelona l'any 1714, varen quedar molt fetes malbé les muralles, particularment des del baluard de Sant Pere fins al de Llevant, però imposada la pau s'apariaren els desperfectes del baluard de Sant Pere i de la Porta Nova, però no la resta, que fou demolida com a inútil, per edificar-hi la Ciutadella, que en comptes de servir de defensa era presó dels seus habitants.

Governant Catalunya el marquès de la Mina, féu reparar tot el recinte, aixecar els parapets i igualar els terraplens, es construïren nous elements i es féu la contraescarpa.

Essent Roncali comandant general d'enginyers, va enderrocar la muralla vella de Mar i la que hi havia junt a la torre de les Puces i les substituí pel baluard del Rei i la encara existent per ara caserna de les Drassanes; s'eixamplà el Pla del Palau l'any 1854, enderrocant part de la muralla i es construí la rampa que anava a la de Mar. Aquest tercer recinte tenia deu portes, cinc que procedien del segon i les altres corresponents al nou. Les noves eren les de Sant Sever, a la desembocadura de la Rambla, la de Tallers i la de Sant Antoni, les quals després foren ja Rondes, la de Sant Pau, més amunt, i la de Santa Madrona, que encara es conserva. Després les portes es reduïren a sis: Santa Madrona, Sant Antoni, Isabel II, Angel, Nova i de Mar.

D'aquestes muralles només en queden ara les que encara serveixen a la caserna de les Drassanes.

L'augment ràpid i incessant de la ciutat posà, però, les muralles en una situació ridícula: no se sabia ben bé què ni contra qui defensaven si alguna cosa podien defensar i ja en el primer terç del segle passat es plantejà la qüestió de llur enderroc. L'existència de les muralles feia que la gent s'acumulés a l'interior de la ciutat, les cases en feien més altes per encabir-hi la gent, i els carrers cada cop eren més llòbregs i malsans; desapareixien els jardins per construir-hi i la ciutat s'anava enllletgint. Militarment no tenien les muralles cap utilitat. La mesura, però, es considerava massa radical i costà molts anys per decidir-se a adoptar-la. Les muralles, a més, ja feien fàstic de tan indecents.

Conseqüència immediata de l'enderroc de les muralles era la formació de l'Eixampla, però d'un eixampla racional, no com el primer entre la Rambla i Montjuïc.

Així, d'ençà que pel febrer de l'any 1819 fou declarada oficialment la necessitat de donar un Eixampla a la ciutat no es deixà de moure's la qüestió tan aviat com una mica de tranquil·litat ho permetia.

Pel desembre de l'any 1840, l'Ajuntament acordà concedir un premi consistent en una medalla d'or de tres unces de pes a l'autor de la millor memòria sobre "¿Quins avantatges reportaria a Barcelona i especialment a la seva indústria la demolició de les muralles que volten la ciutat?", encara que la invitació no fou correspostа com s'esperava, el premi fou concedit al doctor Pere F. Moulan.

Contribuïren a aquest objecte, a més de l'opinió pública, representada pels diputats, els informes de tots els centres consultats com l'Acadèmia de Medicina i molt particularment el governador civil d'aleshores, Pasqual Madoz, ben conegut avui encara pel seu passatge.

Finalment, després de moltes gestions, per l'agost de l'any 1854 es dictà la R. O. concedint l'enderroc, i per l'octubre l'autorització per a contractar un emprèstit i resolent que els terrenys resultants fossin propietat de la nació.

Començaren les obres el 9 d'agost amb l'enderroc de la Porta de l'Angel i així anaren seguint per la Rambla, les torres de Canaletes, la

RONDA DE SANT ANTONI

"Laboratorios Botánicos Marinos, S. A."

Al número 6 de la Ronda de la Universitat estan instal·lades les oficines i laboratoris d'aquest important centre científic medicinal, preparadors exclusius de "Las Veinte Curas Vegetales del Abate Hamon", producte que s'ha fet famós mundialment pels èxits que ha obtingut i obté constantment.

Aquesta entitat està instal·lada en un modern i artístic establiment que, ultra estar dedicat a la venda de diversos productes farmacèutics, té muntada una assortida secció de perfumeria a raig i de marca, com també una altra secció d'ortopèdia.

Aquesta casa es caracteritza per la seriietat dels seus dirigents i tot el seu personal, i a més també per l'economia dels seus preus i la selecta qualitat dels productes que ofereix al públic.

MOSAICS E. F. ESCOFET & Cia S. en C.
Ronda Universitat 20 Barcelona

LA GRIP NO ATACA
els pulmons forts

Reforceu els vostres pulmons i bronquis amb la

CURA VEGETAL
Nº 15 DEL ABATE HAMON

Regenerador de les vies respiratòries, que enforteix els seus delicats òrgans i els immunitza contra la grip, bronquitis i malalties més greus. Suprimeix la tos immediatament.

Ptes. 7'80 la capsa per a un mes, a Farmàcies i Laboratoris Botànics, Ronda de la Universitat, 6 - Barcelona

Las veinte curas vegetales del Abate Hamon

La salud por las plantas

"LA MARIPOSA"

Casa formal i ben assortida en gèneres per a senyora
Teixits per a uniformes de Col·legial
NO DEIXEU DE VISITAR-LA
Ronda de Sant Antoni, 1 Urgell, 2

Una veritable economia obtindreu comprant a aquests Magatzems

Fulgurant seda, tots colors	2 ptes. metre	Popelin llana, tots colors	2'95 ptes. metre
Camussa llana, doble amplària	3'95 " "	Flassades de llana (matrimoni)	11'50 " una

Magatzems EXPRES-MODA - Ronda de Sant Antoni, 61 (tocant a la plaça de l'Universitat)

LA FAVORITA

Entre les moltes cases de gran importància comercial que existeixen a les Rondes, cal esmentar aquest establiment, que, no hi ha cap dubte, pertany als de primera categoria, com ho demostra el valor i la classe dels articles que la casa ven. La casa fou fundada l'any 1900, i actualment està instal·lada en un espléndid i modern local a la Ronda de Sant Pere, número 26, xamfrà plaça Urquinaona.

Aquesta casa té fabricació pròpia de teixits fins com blonades, veis, dols i mantellines, i és molt acreditada entre el públic per la bona qualitat dels seus articles, com també pels avantatges que ofereixen els seus preus econòmics. A més, també és importadora directa de mantons de Manila. Aquestes típiques penyores ocupen un gran aparador que presenta un aspecte magnífic amb tots els colors i dibuixos d'un gust exquisit.

La característica d'aquesta casa és la seriietat.

APARELLS ELEVADORS D'AIGUA
BOMBES NEPTUNO
Sense untament
Sense estopades
Motor a la superfície
EXPOSICIÓ I VENDA:
RAMON COLOMER I CORTES
MAQUINARIA TEXTIL
ACCESSORIS
Màquines de precintar amb fil-ferro i cèrcol
PRECINTES DE TOTES MENES
Ronda de Sant Pere, 44 - BARCELONA

de Sant Antoni, Porta Nova, Santa Anna o dels Bergants, la d'Isabel II, oberta l'any 1847, més tard la del Mar al Pla de Palau.

Mentrestant l'enginyer Ildefons Cerdà havia estat encarregat del projecte d'Eixampla l'any 1875 que fou aprovat de sobte pel Govern l'any 1855 i que tantes discussions ha originat sempre.

La simetria del pla Cerdà no podia pas, però, modificar el traçat del que havien estat muralles; era impossible de posar uns a continuació dels altres els bulevards resultants, i és per això que, vies modernissimes i les primeres de l'Eixampla, les Rondes, no són com els carrers de l'Eixampla, vies en línia ni vies paralleles, sinó una graciosa cinta que volta la vella ciutat i s'obre com un ventall a les noves perspectives. Per això les Rondes són i seran de les vies més riques de la nostra ciutat, perquè reben la vida tradicional de l'interior i l'impuls de modernitat de l'Eixampla.

Organització de fulles extraordinàries a càrrec de Josep Oromí LA PUBLICITAT

CINEMA

NOTES OFICIOSES

UN INTERESSANT PROGRAMA WARNER BROS ALS SALONS RIALTO I PARIS

Per demà, dimecres, dia 20, està anunciada l'estrena en aquests cinemes de dues noves produccions Warner Bros, que distribueix a la Península Exclusives "Diana".

El programa no pot ésser més suggestiu: "L'esclava del luxe", interpretada per Irene Rich i Audrey Ferris, als quals fan rèplica els galants John Miljan i Carrol Nye. La tesi de la pellícula pot condensar-se en aquesta frase, de l'eximi Benavente: "El diner és el pitjor enemic de l'amor. Per diner una dona es rendeix, però no es conquista la felicitat".

Complementa el programa una producció magnífica, "El cavaller del ring", per Monte Blue, on es demostra que la força física és compatible amb la noblesa de l'ànima i l'educació moral: es pot ésser una enclusa, corpòriament, i tenir un cor com una damisella...

EL CRIM DE VERA MIRTZEWA

La tan esperada estrena d'aquesta sensacional pellícula, que pertany a les Exclusives Trian, es realitzarà demà al luxós Pathé Cinema d'aquesta ciutat. L'exímia artista italiana Maria Jacobini, que en aquests darrers temps ha fet reverdir novament els seus llorers amb interpretacions dramàtiques sublims, realitza en "El crim de Vera Mirtzewa", la famosa obra d'Urbanzow, una tasca artística incommensurable que la classifica entre les indiscutibles estrelles de la pantalla. Al seu costat, i secundant-la meravellosament, els grans artistes Jean Angelo i Warwick Ward, completen un conjunt que en molt poques ocasions ha estat possible reunir en una sola producció.

Els antecedents que tenim d'aquesta superproducció i els seus triomfs a les capitals estrangeres, ens fan esperar un èxit que repercutirà profundament a tota la Península.

LA PELLICULA DE MAXIM INTERES

Es sens dubte la informació gràfica de la conciliació entre el Vaticà i el Quirinal, filmada amb tota mena de detalls per la casa Duca, l'exclusivitat de la qual ha aconseguit la poderosa "Cinaes", donant així ocasió de justificar el seu decidit entusiasme i ajut a tot allò que signifiqui desinterès i sacrifici a favor dels espectadors que concorren als seus salons.

Tant les vistes dels llocs fins ara poc assequibles a la curiositat popular d'admirar la magnificència del sagrat recinte, com les fotografies animades úniques en el seu gènere que reproduiexen fidelment les cerimonies que estotja el Vaticà, són un extrem interessants i captivaran el públic.

Tot el que es digui d'aquesta pellícula de pàlid davant la realitat. El desbordant entusiasme de la multitud, la grandiositat en ella mateixa i els seus aspectes majestuosos són motius prou suficients per a proclamar que és el document gràfic únic d'aquest fet transcendental, el més cabdal de la nostra època.

Aquesta pellícula s'estrenarà als salons Kursaal i Catalunya un dels dies de l'actual setmana. Hi ha una veritable expectació per admirar-la, ja que hom sap l'èxit de què ve precedida i que ha motivat que les empreses més poderoses de l'estranger s'hagin disputat la seva exclusiva per a poder-la projectar immediatament als seus salons.

Catalunya

Domènec de Bellmunt parla de "L'esperit de la democràcia", a Valls

Dissabte passat el senyor Domènec de Bellmunt donà l'anunciada conferència sobre el tema "L'esperit de la democràcia".

Poques vegades com aquesta la concurrència que es reuneix per escoltar un conferenciant representa tan bé el poble. Hom veié, en efecte, en la sala d'actes del Centre d'Unió Republicana, persones de ben distinta ideologia i de gairebé tots els estaments.

El senyor Pere Mialet pronuncià quatre mots de presentació.

Tot elogiant la tasca cultural que les entitats vallenques han organitzat per a la present Quaresma, demanà que si no fos descongestionant la que hi ha preparada per a tres mesos a tot estirar, hom procurés donar a tan lloables activitats un cert caràcter de continuïtat durant tot l'any, o, almenys, duran els mesos adients de l'any.

Parlant de Domènec de Bellmunt retragué els mereixements de l'home de les cròniques periodístiques, de l'organitzador d'actes collectius de caritat o de festes aparentment frívoles, de l'autor de diversos llibres i del conferenciant que s'entusiasma parlant al públic.

Domènec de Bellmunt començà fent remarcar que no calia que esperessin d'ell molta verbositat i eloqüència, perquè un periodista no sol ésser eloqüent sinó amb l'estilògraf als dits.

Abans de definir què és democràcia exposà l'abús que gairebé tothom ha fet del mot. Als llavis de molta gent ha estat una mentida; l'han emprat els que no sentien allò que enclou i els que s'han valgut d'ell com a capa d'ambicions i baixesa.

Comparant la democràcia amb els altres sistemes, és fàcil d'adonar-se que els supera tots, que cap més no representa com ella la voluntat del poble, i per tant que és la política que juga més net.

Per implantar la democràcia al nostre país cal treballar molt encara. Estem adormits i a la terra li manca un bon gruix d'adob. La nostra joventut sobretot, ha de comprendre el mot per tal que del coneixement li en pervingui l'estimació.

A continuació exposà l'estat present de la democràcia d'alguns països del món.

A França, durant el segle XIX no va donar els resultats que hom podia esperar-ne. Després de la guerra trobem una democràcia oficial retrògrada. Els fets polítics no representen les idees del poble, sinó d'un predomini nacionalista, militarista i imperialista. Es pot dir, doncs, que la democràcia francesa no té conquerits tots els seus drets.

Per haver volgut jugar net Herriot va fracassar. Volia salvar el seu país mitjançant l'impost sobre el capital: "Il faut aller chercher l'argent ou il est: aux coffreforts des capitalistes", fou el seu lema i la causa de la seva caiguda. Poincaré, el seu successor, ha salvat el franc del rio a l'esquena del treballador humil.

Alemanya, prototipus abans de moltes coses que ens repugnaven, avui consolida la seva República. La democràcia hi impera malgrat tot i encara avança, al revés del que s'esdevé a casa d'alguns adversaris seus que abrandaren banderes de llibertat.

Els Estats Units prediquen democràcia, però no s'estan de martiritzar Sandino, l'heroi liberal de Nicaragua, que ha adreçat una lletra als presidents de les Repúbliques sudamericanes per tal de desemmascarar les veritables intencions del seu perseguidor.

La Societat de les Nacions, esperança d'abir, és envaïda pels corrents antidemocràtics. A Ginebra, Briand fa de teoritzador de la pau, a l'hora que el seu company del ministeri de Marina passa revista a una flota de guerra formidable, una de les més armades del món.

El que s'esdevé en alguns centres de la pomposa Societat, com, per exemple, a l'Oficina del Treball i a la Comissió d'afers minoritaris, demostra l'existència d'un desnivell a favor del poderós, o d'uns manifassers interessats. Ací, també, caldria aplicar allò que tothom estima la pau, però ningú fa cas de la seva parenta pobra: la justícia.

Per a trobar veres democràcies cal girar-nos cap als països nòrdics: Dinamarca, Suècia, Noruega i les repúbliques d'Estònia i Finlàndia.

El conferenciant parlà, encara, de Rússia per a posar de manifest algunes circumstàncies que la gent ignora, perquè hi ha interès a amagar la veritat.

En els paràgrafs finals del seu parlament sincer, càlid, i a estones vehement, exposà la necessitat d'enfortir els sentiments democràtics, mitjà admirable per a evitar la revinguda dels flagells passats. Si en el món no hi hagués el vuitanta per cent d'individus que ignoren la diferència que hi ha d'home a be, no seria possible la reproducció d'una guerra mundial; si la humanitat hagués sabut quins són els drets de l'home com sabia de cor el "Pare nostre" no s'haurien esdevingut tantes vicissituds vergonyoses.

Domènec de Bellmunt fou molt aplaudit. Bon nombre d'assistents anaren a felicitar-lo.

Després de l'acte manifestà el desig de visitar l'edifici de la Cooperativa Elèctrica, filla d'una idea democràtica ciutadana que ha triomfat; però que com totes les coses nobles ha passat per tota llei de proves difícils.

No cal dir com admirà la instal·lació i el funcionament de l'obra vallenca.

Fets diversos

Un noi mort per un camió a Tarragona

Al carrer de Sant Francesc, de Sant Carles de la Ràpita, quan jugaven al carrer un grup de nens, va passar amb marxa moderada un camió que només portava com a càrrega uns bidons buits.

Quatre o cinc nois van pujar a la plataforma del camió, però a causa d'una forta sotragada produïda per la configuració del carrer, un dels nois va caure amb tan poca sort que una de les rodes del camió li va passar pel cap i l'hi aixafà.

El nen es deia Joan Zaragoza, de nou anys.

Ganivetades en una església d'Eivissa

A Eivissa, quan el públic era més nombrós a l'església parroquial de Santa Eulàlia, amb motiu de la festa major, i quan es disposava a retirar-se, va esclatar una baralla entre els joves Antoni del "Pep Novella" de "Can Durbanet", de 18 anys i Joan Costa i Riera "d'En Pep d'En Mariano", de 31 anys, tots dos solters.

De les paraules passaren als fets i el Joan Costa va agredir a cops de pedra Antoni i li causà diverses ferides al cos.

El Novella, irat amb motiu del dany que havia rebut, donà una ganivetada a Costa, la qual va deixar-lo greument ferit.

Fou curat al Dispensari de la Creu Roja, on li van apreciar una ferida incisa per fora del canal dorsal esquerre.

Segons versions, foren mòbils d'aquesta baralla el fet que l'esmentat ferit Joan Costa, en data encara recent, va enganyar amb prometença de casament una cosina germana de l'Antoni, i més tard es va negar a contraure el matrimoni promès.

La guàrdia civil posà els contendents a disposició del jutjat.

Una barca de pesca embarrancada a Formentera

La nit de dilluns passat va embarrancar a les costes de Formentera (Eivissa) la barca de pesca "Juan Lladó", de la matrícula de Palma.

L'embarrancament va tenir lloc quan els seus tripulants es dedicaven a les seves feines.

Han arribat a Eivissa, procedents de Formentera, el patró i els tripulants de la dita barca, els quals no han sofert cap dany.

S'intentarà posar a flot l'embarcació.

Cauen dos balcons a Palma de Mallorca

Al carrer de l'Argenteria, de Palma de Mallorca, a causa segurament de la humitat, per les persistents pluges d'aquests dies, va caure el balcó del segon pis de la casa senyalada amb el número 62.

Degut al fort cop que va rebre, va caure també el balcó del primer pis. L'enderroc va produir un formidable estrèpit.

La copiosa pluja que queia féu que el carrer estigués completament desert i no passessin desgràcies personals.

Detenció d'un incendiari

La guàrdia civil del lloc de Santa Eulàlia (Eivissa) ha descobert l'autor de l'incendi d'un paller, ocorregut el dia 4 de novembre passat, en el qual es van cremar setze quintars de palla, valorats en 80 pessetes.

El detingut es diu Joan Colomar i Marí, de 19 anys, solter.

Topen un carro i un automòbil a Palma de Mallorca

Al carrer d'Aragó, de Palma de Mallorca, van topar l'automòbil número 2979, propietat del comerciant d'embotits de Santa Maria, senyor Jaume Pieres, i un carro de transports, propietat del senyor Mateu Julià, que viu al carrer de Picornell, 17.

El cavall va resultar amb lesions i l'automòbil sofrí desperfectes.

El carreter que amb la topada caigué a terra, té ferides de poca consideració.

Un pintor ambulant mig mort de fam i de fred a Vallmoll

Al quilòmetre 76 de la carretera de Lleida a Tarragona, prop del poble de Vallmoll, la guàrdia civil va trobar un home desmaiat, al qual va prestar auxili. El seu desmai era degut al fred i a la fam.

En un automòbil que passà casualment, fou conduït en greu estat a l'Hospital de Valls.

Patia una forta afecció pulmonar.

Segons els documents, es diu Esteve Utrillo, de 39 anys, natural de Madrid, i es dedicava a córrer els pobles venent quadros a l'oli que ell pintava.

Un cadàver a la platja del Mercadal

A la platja de Benigans Nou, del terme de Mercadal (Mallorca), ha estat trobat un cadàver, el qual no va poder ésser identificat, però per les peces de roba que portava, una de les quals era un parell de sabates lligades a la cintura amb una corda, se suposa que anava preparat per a nedar. Hom creu que deu ésser un tripulant del vapor francès "Malakoff" naufragat el dia 2 de gener prop d'Artruix (Ciutadella).

Presentava tatuatges al pit: un a l'esternó formant una creu i una imatge pintada a cada costat de la creu i un altre al braç dret amb un nom i un retrat de dona.

Un home mossegat per un gos A Andraig

A Andraig, Joan Pujol i Ferragut, ha denunciat que mentre visitava la seva propietat "S'Almudaina", va sorprendre el seu veí Antoni Ensenyat que feia pasturar diversos caps de bestiar. En requerir-lo perquè se les emportés, li va atiar un gos qui li produí diverses ferides a una cama i una altra a l'hipocondri, sembla que de caràcter lleu.

Topen un camió i un autòmnibus a Terrassa

A Terrassa, davant de l'estació del Nord, ha estat envestit pel camió 34776, de la industrial Jaume Fornells, l'autòmnibus que fa la circumvallació a la ciutat. La topada ha estat molt forta i ha produït, entre altres desperfectes, el trencament d'un muntant de la part de darrera de l'autòmnibus. No han ocorregut desgràcies personals.

S'enfonsa un pont a Segur

A Segur, quan era major el trànsit pel pont penjant, envaït pel bestiar cavallí que es dirigia a la fira, va enfonsar-se degut a l'excés de pes.

Sortosament no cal lamentar cap desgràcia personal. Van morir dos cavalls.

GIRONA

Una obra sobre geologia. — Plaça vacant per oposició. — Inauguració d'un orgue

La Junta de l'Ateneu de Girona ha acordat subscriure's a l'obra "Géologie des Pays Catalans", estudis i observacions fetes amb motiu del Congrés Geològic Internacional de l'any 1926, en el qual va prendre part l'esmentada entitat.

— La Comissió provincial permanent ha acordat proveir, per oposició entre els oficials de la Diputació, una plaça vacant d'oficial tercer.

— Diumenge es va celebrar la solemne inauguració de l'escola de Vallcanera, construïda per l'Ajuntament de Sils, en terrenys cedits per les senyores Baster, propietàries d'aquesta població, les quals han fet també un donatiu de material escolar.

— Fa alguns dies que es fan a la Catedral remarcables reproduccions en guix d'alguns dels sarcòfags més sumptuosos del gran temple gironí.

Aquestes reproduccions estan destinades a l'Exposició Internacional de Barcelona.

— Ha estat solemnement benèit i inaugurat el nou orgue de l'església parroquial de Palafrugell.

VALLS

Concert orfeònic. — Conferència Llongueres-Martí. — Sardanes. — Funerals i convit. — Apleo excursionista

Després de llarga temporada d'aparent inactivitat, i que, a dir veritat, causava certa inquietud en els que estimem la seva obra, l'Orfeó vallenc de la Societat "Arcma", donarà un excellent concert, demà, dijous, al teatre Apol.

Tenim el programa a la vista; per això no dubtem a qualificar-lo tal com havem fet. Només cal dir que hi figuren quatre cançons que seran donades en primera audició.

El programa consta de tres parts, la primera i la tercera del qual seran executades pels orfeonistes. La segona, reservada a cant i piano, anirà a càrrec de les senyoretes Francisca Gibert i Josefa Tomàs, respectivament.

La senyoreta Gibert, compatrícia nostra, és coneguda com a excellent liederista. L'anunci de la seva presentació ha desvetllat, entre els vallencs, veritable expectació.

Les referències que tenim de la seva collaboradora són, també, immillorables.

En ocasió d'un concert a l'Ateneu Barcelonès LA PUBLICITAT va parlar elogiosament del treball d'ambdues joves artistes. Aquest testimoni ara és retret per la premsa local.

— Dissabte, a la vetlla, el Valls Deportiu inaugurarà el cicle de conferències que ha organitzat per a la present Quaresma.

El senyor Joan Llongueres parlarà del tema. "Pep Ventura a través de les seves tonades".

Les ilustracions musicals seran interpretades per l'excellent tenora Albert Martí.

— Diumenge passat, de dotze a una del migdia, la cobla "La Principal del Camp" tocà sardanes, al Patí.

No hi mancà, certament, concurrència; però, sí, sardanistes actius. I no és la primera vegada que això s'esdevé. ¿Què ho fa?

No es podrà pas allegar que els programes no siguin escollits i acuradament executats, perquè actualment la cobla vallenca passa una època d'esplendor.

— Amb pompa inusitada fa molt temps, dilluns foren celebrats, a Sant Joan, els funerals de la Reina suara traspassada.

Hi assistiren, invitats per l'Alcaldia, el governador i el delegat seu, senyor Murillo.

Després del bé hi hagué convit a casa del president del P. U. P.

— Celebrada la reunió reglamentària dels accionistes de la Cooperativa Elèctrica, és imminent la de consumidors i petits cooperadors.

Aquesta no és obligatòria, però el Consell té interès a celebrar-la, perquè els elements que hi assistiran, veritable força que ha emmenyut l'obra endavant, mereixen aquesta distinció i tindran viva satisfacció d'assabentar-se del seu estat flòrid.

El jove company i secretari del Centre de Lectura, senyor Josep M. Masvidal i Peris ha contret matrimoni amb la senyoreta Aurea Clamsma i Tous.

— Els elements excursionistes de les comarques tarragonines han acordat, en principi, celebrar el tercer apleo a l'ermita de Barà, el dia 26 de maig.

— L'enginyer agrònom senyor Josep Maria Valls, prou conegut a casa nostra, diumenge passat, al saló d'actes de la Societat Agrícola, descabdellà el següent tema: "Como debe organizarse la agricultura moderna".

REUS

La temporada de banys. — Obituari. — Teatrals. — Altres

Per l'entitat "Urbanització de Salou", han estat adquirits els establiments de banys de les platges veïnes, amb el projecte de millorar les condicions del dit servei, que cal dotar amb el màximum de comoditats i d'higiene, com requereixen ja aquells establiments, cada any més concorreguts. Cal esperar que l'empresa indicada posarà el major interès a portar a bon terme la seva bona iniciativa.

— Ha mort l'ex-regidor republicà radical, Joaquim Bosch, persona molt estimada a la nostra ciutat, pels seus dots d'exemplar ciutadà. A l'acte de l'enterrament, civilment efectuat, hi assistiren representacions de totes les classes socials. R. E. P.

— L'advocat, Miquel Zurbano López, notari substitut del senyor Joaquim Mates, ha instal·lat el seu despatx a l'antic domicili del traspassat senyor Ramon Vidiella.

— El Banc de Reus ha celebrat junta general d'accionistes, sota la presidència del senyor Eduard Requesens Mercader, els importants acords de la qual publicarem en una propera edició.

— S'ha posat a la venda a les llibreries l'obra literària de Jaume Sardà i Ferran, autor local, que porta el títol "L'Abisme". L'obra mereix elogis de tots els que la comenten.

— Divendres vinent debutarà al Teatre Fortuny la companyia de comèdies del primer actor Josep Montijano.

— Una comissió de membres actius de l'Associació d'Iniciatives local, que tants èxits s'apunta en la seva brillant actuació, ha celebrat una entrevista amb el comandant del Batalló de Muntanya, de Reus, per tal de tractar dels detalls i actes que s'hauran de celebrar amb motiu del lliurament d'una bandera costejada per subscripció popular.

— Diumenge passat tingué lloc l'obertura de l'Exposició de joies i pintures, de l'artista del Camp, En Jaume Mercader, a la qual assistiren les autoritats locals, i directius del Centre de Lectura, entitat organitzadora de tan simpàtica manifestació artística.

Componen l'exposició, quaranta-tres joies de riquíssim gust artístic i divuit pintures, el valor de les quals han consagrat els crítics més exigents de la nostra terra.

La Secció d'Art del Centre, fa gestions per tal d'aconseguir una exposició del famós pintor Cabanyes, i una altra del discutit avantguardista Dalí, ambdues molt esperades pels aficionats locals.

LA TRAGEDIA DE RUSIA
Molt aviat serà ESTRENADA
Selecció Gaumont Diamant Blau

paraules era la franquesa i l'escaiença. Evidentment no pensava mai en el que deia o anava a dir, per això en la rapidesa i la fermesa de les seves entonacions es mostrava una convicció inatacable.

La seva força física, el seu entrenament eren talment extraordinaris que en els primers temps de presoner semblava que no sabés què eren la fatiga i la malaltia. Cada dia, al matí i al vespre, en adormir-se deia: "Déu: doneu-me un son com una pedra i lleveu-me com el pa." Al matí, en alçar-se, sempre deia, tot arrongant les espatlles: "M'he ajagut, m'he embolicat, m'he despertat, m'he alçat". En efecte, així que s'ajeia s'adormia com una pedra, així que s'alçava sense perdre un segon, prenia una feina o altra, com les criatures que tan bon punt es lleven ja prenen les joguines. Ho sabia fer tot, ni bé ni malament: cuinava, feia pa, cosia, ribotejava, feia sabates. Sempre estava ocupat i només a la nit entaulava converses, que li agradaven molt, i cantava cançons. No cantava com els cantors professionals, que saben que són escoltats, sinó com els ocells, perquè tenia necessitat d'emetre sons igual, que tenia necessitat d'estirar-se, de caminar. I aquells sons sempre eren dolços, tendres com els d'una dona trista, i la seva cara restava seriosa.

Presoner, la barba llarga, es traié del damunt tot el que li era foraster, soldadesc, i involuntàriament tornà al seu antic caràcter camperol.

—El soldat amb llicència ha de portar la camisa fora de les calces (1) —deia—. No tenia gaires ganes de parlar del seu temps del servei, amb tot i que no se'n planyia pas i repetia sovint que al regiment no li havien pegat ni una sola vegada. Quan contava alguna cosa, gairebé sempre eren records antics, visiblement molt agradosos per a ell, de la seva vida de pagès. Els proverbis que constellaven les seves dites no eren inconvenients, com els que usen els soldats, sinó que eren adagis populars que, isoladament, semblen desprovèits de sentit, i que tot d'una descobreixen una expressió de saviesa profunda quan són usats a propòsit; sovint eren contradictoris tots, però que eren justos. Li agradava parlar i parlava bé, usava mots acariciadors i sentències inventades per ell mateix, segons semblava a Pere. L'encís principal de les seves narracions

(1) Els pagesos anaven amb la camisa fora de les calces.

—S'assegué més còmodament, estossegà, evidentment es preparava per a una llarga narració:

—És així, company! Jo també he viscut a casa meva, la nostra hisenda, que Déu ens do, era prou rica: hi havia moltes terres, els pagesos hi vivien bé i la nostra casa, gràcies a Déu, marxava amb prosperitat. El meu pare anava a dallar acompanyat dels seus sis fills. Vivíem bé. Erem pagesos de debò. Però es va escaure...

I Plató Karataiev contà una llarga història: havia anat al bosc veí, un guardià l'havia atrapat, l'havia fuetejat, jutjat i enrolat.

—Què, estimat —féu una veu transformada per un somriure— han cregut que era una desgràcia i ha estat una sort! Sense aquest pecat hauria tocat d'allistar-se el meu germà, i el meu germà petit tenia cinc fills, jo només tenia la meva dona. Tenia una filla, però Déu se la va endur abans d'anar jo al servei. Vaig anar-hi amb llicència, saps? mira: viuen més bé que mai, l'estable és ple de bestiar, les dones són a casa, els dos germans es guanyen la vida a fora i a casa només hi ha el petit, Mikhailo. I el pare digué: "Per mi tots els fills són iguals. Si em mosseguen un dit sento el mal per tot arreu, i si no m'haguessin pres Plató se me n'haurien endut Mikhailo." Ens va cridar a tots ens posà davant de la icona: "Mikhailo —digué— vina'm aquí, saluda fins a terra, i tu, dona, saluda també, i els petits també saludeu. Ho haveu entès fills?" És així, bon company. El destí treu el cap i nosaltres sempre jutgem: això està bé, això està malament. La nostra felicitat, amic, és com l'aigua en les xarxes del pescador: estires, sembla plena; treus, no hi ha res. Doncs és igual.

I Plató s'estirà damunt la palla.

Al cap d'un moment de silenci s'alçà.

—Vaja! suposo que vols dormir!

I començà de senyar-se ràpidament i de murmurar.

—Senyor Déu Jesucrist, sant Nicolau, Frole i Llorenç. Senyor Déu Jesucrist, sant Nicolau, Frole i Sant Llorenç. Senyor Déu Jesucrist, perdoneu-nos i salveu-nos! —acabà.

S'acotà fins a terra, s'alçà, sospirà i s'asseié a la palla. "Vaja, ja està, Déu, ajudeu-me a dormir com una pedra i a llevar-me com el pa!" —pronuncià tot colgant-se sota la capa.

ELS ESPECTACLES

:-: TEATRES :-:

TEATRE CATALA NOVETATS

GRAN COMPANYIA CATALANA

Avui, a les 3. La formosa obra d'En Pitarra,

LA DIDA

Protagonista: Maria Morera.
Localitats a 1'50 i a 1 pessetes.
Nit, a les 9'45: Joventut Jordiana.

El testament de l'Abadal

Nova producció d'Artís i Llates.
Demà, tarda, Espectacles per a infants. L'obra dels grans trucs:
EL VIATGE PRODIGIOS D'EN PERE SENSE POR
El gran èxit d'En Folch i Torres:
Nit. TERTULIA CATALANISTA
El gran èxit còmic d'Artís i Llates:
EL TESTAMENT DE L'ABADAL
Es despatxa a Comptaduría

GRAN TEATRE LICEU

Temporada de Quaresma

Demà a dos quarts de deu: Primer concert **FESTIVAL BEETHOVEN** sota la direcció de l'eminent mestre **Erich Kleiber**, amb la cooperació dels célebres artistes senyores **Teachemacher** i **Albert**, senyors **Witt** i **Linde** i de l'**Orfeó Graciene.** 1, Obertura núm. 3 de **LEONORA**; 2, **NOVENA SIMFONIA.** — Diumenge, tarda, segon concert sota la direcció de l'eminent mestre **Kleiber.** — Es despatxa a compladuria.

LA BRUIXA BLAVA

èxit grandiós de VALLMITJANA

TEATRE BARCELONA

Avui, dimecres, tarda, a un quart de sis: El sainet en tres actes, de Pilar Millán Astray,

LA TONTA DEL BOTE

Nit, a les deu: Funció organitzada per la Penya Ricardo Zamora. La comèdia en tres actes, de Lluís Manzano,

EL DIFUNTO ERA MAYOR

Jazz-band **Merry Makers.**
Demà, dijous, tarda, **El señor Adrián el primo.** Nit, **Bartolo tiene una flauta.**
Divendres, estrena de **K. O.**

TEATRE POLIORAMA

Companyia còmica de Sepúlveda-Mora

Avui, dimecres, tarda, 5'15,
LOS HUGONOTES
i fi de festa
CARMEN FLORES
Nit, 10'15: LOS HUGONOTES
i la genial estrella de la cançó
CARMEN FLORES

TEATRE CATALA ROMEA

C.ª VILA-DAVI. Primera actriu: M. VILA. Primer actor: DAVI I NOLLA

Tarda, a les 5. Nit, a les deu. Gran esdeveniment. L'èxit de Vallmitjana

LA BRUIXA BLAVA

Demà, tarda, a les cinc: Teatre d'INFANTS: ELS TRES TAMBORS. Nit, a les deu: Tertúlia Catalana: LA FILLA DE LA MAR.

Teatre Català - NOVETATS

Aquesta nit, JOVENTUT JORDIANA:

El testament de l'Abadal

Es despatxen Vals: Casa Vinyoles, Porta Ferrissa, 13. Telèfon 18165.

TEATRE APOLO

Companyia lírica d'A. M. Alvarez

Avui, dimecres, colossal vermut. Butaques a 2 ptes.
LA REJA DE LA DOLORES
BOHEMIOS
per Mercè Casas i G. Peñalver.
LA CARAMONERA
creació d'Enriqueta Torres.
Nit:
MARUXA
Dijous, tarda i nit, el gran èxit
LA CAMPANA ROTA
per Emili Sagi Barba.

TEATRE NOU

Esdeveniment artístic

Demà, dijous, 21, nit, a les 10'15 a petició del públic, última representació de la grandiosa tragèdia

LA MUERTE CIVIL

Immensa i emocionant creació del colós

ENRIC BORRAS

Divendres, nit, a petició,

EL CARDENAL

Protagonistes:

ENRIC BORRAS

Assumpció Casals

Es despatxa a compladuría. Preus populars.

TEATRE VICTORIA

Companyia de sarsuela de TOMAS ROS

Avui, dimecres, tarda, a les 4'30. I: **LA CHICHARRA.** II: L'èxit veritat: **LA HERMOSA DESCONOC'DA,** per Pau Gorgé, F. Godayol i C. Panach. Nit, a tres quarts de deu. I: **LA MARCHA DE CADIZ.** II: **LA CHICHARRA.** III: Segona sortida de l'eminent vedette de fama mundial,

RAQUEL MELLER

que cantarà el seu més escollit repertori.

OLYMPIA

CIRC-EQUESTRE

AVUI, DIMECRES, NIT, A LES 10

GRANDIOSA FUNCIO

amb totes les màximes atraccions.

EXIT FORMIDABLE!

Les Napoli, equilibristes sobre escala. **Sisters Kiemet,** acròbates contorsionistes **Troupe Carlo Medini,** malabarisme humà **Los Urbanis y sus nenes,** originals. **"Los 8 cosacos de la muerte"** Alibek. **Germans Díaz,** clowns parodistes. **8 Liang Soheng,** xinesos esgrimistes.
Els millors augustos de soirée
Preus populars
Demà, dijous: **Tarda, a les 4'30, III Matinée infantil extraordinària. Nit: Gran moda selecta.**
AQUESTA SETMANA DEBUT DE

RIGOULOT

El Samsó de l'època.
Es despatxa a Compladuría.

TIVOLI GOYA OLYMPIA

CINES

Vegeu cartelleres a part

CAPITOL CINEMA

Local dotat de calefacció — Orquestrina SUNYER

Avui, dimecres: a les 4'30 i 9'30. Grandiós èxit de la producció Paramount
SERENATA
per Adolph Menjou i Katherin Carver, i la pellícula de la Fox Film **EL POLICIA SIN ESPOSAS,** per Farrel Macdonal i Nancy Drexel; **còmica i revista.**

ARISTOCRATICS KURSAAL I SALO CATALUNYA

Locals dotats de calefacció — Orquestrines DOTRES-VILA TORRENTS

Avui, dimecres, estrenes: L'extraordinària producció dels Artistes Associats,
LA LLAMA MAGICA
per RONALD COLMAN i VILMA BANKY, i la Joia Universal **LABIOS ROJOS,** per MARION NIXON i CHARLES ROGERS. — **COMICA i REVISTA.**

PATHE CINEMA

Local dotat de calefacció — Orquestrina LIZCANO

Avui, dimecres, MARIA JACOBINI en la seva espléndida creació
EL CRIMEN DE VERA MINTZEWA
i la comèdia **EL CHOFER DE SU MUJER,** per Dolly Davis; **Revista.**

PATHE PALACE :-: EXCELSIOR

Avui, dimecres, últimes projeccions del film **MATA HARI,** per Magda Sonja; **LA COSA ESTA QUE ARDE,** per Charles Murray i Georges Sydney, i la Universal **LIOS REALES,** per Glenn Tyron i Marion Nixon. **Revista i còmica.** Demà, dijous, estrenes: **ANA KARENINA,** per Greta Garbo i John Gilbert. **LAS PIERNAS MAS BONITAS DE BERLIN,** per Ellen Richter, i d'altres.

SALO MIRIA

Avui, dimecres. Magda Sonja en les últimes projeccions de **MATA HARI,** i Charles Murray i Georges Sidney en el film del programa Empire Verdaguer, **LA COSA ESTA QUE ARDE. Còmica i Revista.** — Demà, estrenes: **ANA KARENINA,** per John Gilbert i Greta Garbo; i d'altres de gran èxit.

DIANA - ARGENTINA - COMTAL - WALKYRIA - ROYAL

Avui, dimecres. Ultimes projeccions del film Fox **PIRATA DE RIO,** per Víctor Mc Laglen i Louis Wilson; **EL CADETE,** per William Boyd i Bessie Lowe; **VELOZ COMO EL RAYO,** per Tom Tyler. Chispita i Vivales; **Còmica i Revista.** — Demà, dijous, estrenes: **EL JINETE DIABOLICO,** per Ken Maynard; **LOS HOMBRES DE PRESA, COSMOPOLIS, Còmica i Revista.**

MONUMENTAL, BOHEMIA, IRIS PARK, PEDRO

Avui, dimecres, últim dia de **JUVENTUD DESCARRIADA,** per Maria Alba; Marie Prevost i Harrison Ford en **LA CHICA DEL SLEEPING,** i Agnes Esterhazy i Hans Stuwe en **BAJO NOMBRE SUPUESTO; Còmica i Revista.** Demà, dijous, estrenes: **LOS AMORES DE CARMEN i EL PADRINO DE BODA.**

TEATRE CATALA ROMEA

LA BRUIXA BLAVA

:-: CINEMES :-:

TRIOMF, MARINA I NOU

Avui, dimecres: **La dama del armiño, Gente de circo, El novio ideal, La fortuna és del audaz.**

CINEMA PARIS

Av. Portal de l'Àngel. Tel. 14544
Orquestrina VICTOR GRANADOS

AVUI, TARDA I NIT, AUDREY FERRIS en

LA ESCLAVA DEL LUJO

Enciclopedia Pathé

amb la moda parisina i l'hivern a Suïssa.

MONTE BLUE en

El caballero del ring

DE CHOFER A HEROE

En preparació: **LA TRAGEDIA DE RUSSIA.**

Cinemes Select i Mundial

Balmeron, 175 i Balmeron, 27
Selectes orquestrines

Avui, **Revista, Còmica** i últim dia de
BEN-HUR
i Segona pellícula artistes emmascarats.
Demà, **ROSE-MARIE.**

Frontó Principal Palace

Cada dia, tarda i nit, extraordinaris partits

COLISEUM

Orquestra Blai Net

Aquesta tarda a les 4'45.
Nit a les 9'30:

SERENATA

per

ADOLPHE MENJOU

Superproducció Paramount
i **Un programa escollit**

:-: CONCERTS :-:

Associació Música Camera

DEMA DIJOUS

El gran violinista francès

JACQUES THIBAUD

Les seves grans creacions: Sonata en do menor, BEETHOVEN: Concert en mi major, MOZART; "La folia", CORELLI, i obres de Vivaldi, Beethoven i Falla. Exclusivament per als socis.

SOL·LICITO CORREDORS
MAQUINES DE COSIR
conèixedors de l'article.
Ronda Sant Pere, 41, de tres a set.

GRANS MAGATZEMS

DAMIANS

MOLT INTERESSANT

us resultarà la nostra Exposició de

GENERES BLANCS

si desitgeu comprar bé

Els nostres preus no tenen competència, i perquè pogueu comprovar-ho en detallem uns quants:

	Ptes.
CAMISA de madapolam, brodada, des de	1'45
PANTALONS de madapolam, brodats, des de	1'45
PANTALONS de Cambrai, amb voravius i brodats, des de	2'50
JOCS de batista fina, guarniments de puntes, des de	8'20
JOCS de batista fina, brodats i calats, des de	6'90
COMBINACIONS de batista superior, calats i brodats, des de	5'50
CAMISES-PANTALON d'opal amb puntes, model novetat, des de	10'75
CAMISES DE NIT blanques i de color, calades, des de	6'95
CAMISES DE NIT semiseda, diversos colors, guarniments de fantasia, des de	25'—
MOCADORS de batista de senyora, la mitja dotzena des de	0'70
MOCADORS de batista, de senyora, la mitja dotzena des de	2'35
MOCADORS de senyor, colors novetat, la mitja dotzena des de	4'—
DRAPS camussa molt suaus, un des de	0'45

	Ptes.
DRAPS higiènics, rissat superior, la mitja dotzena des de	1'75
JOCS DE LLIT brodats i calats, des de	15'—
JOCS DE LLIT de madapolam color, brodats i calats a mà, des de	105'—
FUNDES DE COIXINS molt duradores, des de	0'65
FUNDES DE COIXI superiors, amb calats, des de	1'50

LLENÇOLS confeccionats vora calada:

Grandàries	Monja	Camera	Matrimoni
a	3'10	4'75	5'50

ESTOVALLES de sarga superior adomassat. Grandàries 7 x 7 8 x 8

a	2'85	3'65

TOVALLONS de sarga superior adomassats, grandàries 50 x 50, la mitja dotzena 2'60

TOVALOLES serrell, vora calada, grans, de— t-ap,-de enc el-f

Visiteu la nostra Exposició

en la seguretat que quedareu complagut per l'assortit, preu i qualitat

CAPSES de LUXE
PER A CASAMENTS I BATEIGS
ANTIGA CASA
BARGUES
38 — SANT PAU — 38

MUSIC-HALLS

MOULIN ROUGE

Tarda, a les 5'30 i Nit, a les 9'30
50 joves, belles i estupendes artistes, 50
MERCEDES LAMBERT : ADELA GRACIA
ANTONITA MONTARDI
PAQUITA SARTI : SUSANA SEBASTIAN
ENCARNITA CIL
* TERESITA IBARRA *
(Emperadriu de la frivolitat)
FAUST
l'artista que ha batut el record de la rialla i que cada dia té un nou triomf.
Demà, dijous, 21. Debut colossal de
* PILARCITA MIRAMAR *
Totes les nits, després de l'espectacle,
DANCING-CABARET
al pati de butaques, luxosament reformat i espléndidament iluminat.

Fàbrica de Productes Ceràmics
Rajoles de València articles de construcció
Casimir Vicens
Despatx: Tallers, 71. Telefon A. 5660
Fàbrica: Carrer Borrell, prop de la Travessera de Sants.
BARCELONA

ES COMPREN
BRILLANTS
JOIES
Paperetes "Montepio"
Es paga tot el seu valor
Rambla del Centre, 30, tda.
(al costat del Credit Lyonnais)
RAPIDESA I RESERVA
Entrada per la JOIERIA.
NOTA: Venem joies de totes menes de molt gust, rellotges usuals i de marca i rellotges de paret inmillorables, a preus de ganga.

Petits Anuncis Classifica

OFERTES DE TREBALL

Aprenenta

corbatera-llacera, es necessita. R. c/. Indústria, 263, 1er. 1ra.

VENDE
CAIXES cabuts cuirassats, tot preu de 150 pesetes. Interior.
LIBRES
Malalties dels bronquis
MALALTIES DE LA PELL
Vies urinàries. Defectes sexuals, etc. Ant. de sang. Ferré Pijoan, metge especialista. Ribla. Canaletes 11, 1er.
COMPRA-VENDA I CANVIS
SALONS, MENJADORS, DORMITORIS, QUADROS I TOTA MENA D'OBJECTES D'ART I PISOS SENCERS Salmeron, 118
ELS QUE ANEU A PARIS NO OBLIDEU
que trobareu
LA PUBLICITAT
a tots els quiosces dels Grands Boulevards, de la place de la Republique a la Madeleine.
A la place de la Bastille.
A la place de Saint Michel (costat Metropolità).
Al Boulevard Saint Michel.
Al Boulevard Sebastopol.
i a tots els grans quiosces de París

ELS AVORRITS DE SA
BLENORRAGIA
Creient-la Incurable
Recorren a les antiques i segures Especialitats Paradell Assalt 28

—Quina oració has dit? — preguntà Pere.

—Com? — féu Plató (s'adormia). Què he dit? He pregat. I tu, no pregues?

—No, jo també prego, però què vol dir Frole i Llorenç?

—I ara! — replicà vivament Plató — són els patrons dels cavalls. Bé cal tenir pietat dels animals. Ah! la mala pècora! s'ha girat. Està cansada, mala negada! — digué palpant el gos prop de les seves cames; després es girà i s'adormí de seguida.

Al defora se sentien crits, plors i, a través del pany de la barraca, es veia un foc; a dintre, però, tot estava fosc i silenciós. Pere trigà molt a adormir-se. Jeia en la foscor amb els ulls oberts, sentia els roncs de Plató ajagut al seu costat, i veia que el món destruït abans ara s'alçava en la seva ànima amb una bellesa nova, damunt de bases noves incommovibles.

XIII

A la barraca on havien portat Pere, i on passà quatre setmanes, hi havia com a presoners vint-i-tres soldats, tres oficials i dos funcionaris.

Molt temps després tota aquesta gent es presentaven a Pere com dintre d'una boira; Plató, però, restà per sempre en l'ànima de Pere el record més fort i més car, el símbol de tota la bondat i la suavitat russes.

L'endemà al matí, quan Pere percebé el seu veí, la seva primera impressió de suavitat es confirmà absolutament. Tota la persona de Plató, amb el seu capot francès curt, la seva gorra, i els seus *lapti*, era rodona: el cap era rodó, l'esquena, el pit, les espatlles, fins els braços, que tenia sempre en una posició d'anar a abraçar alguna cosa, eren rodons. El somriure agradable i els grossos ulls bruns, tendres, també eren rodons. Plató Karataiev probablement tenia més de cinquanta anys, segons es deduïa del que explicaven els seus companys, amb els quals havia parlat a part. Ell mateix no sabia ni podia definir la seva edat, però les dents fortes i blanques que ensenyava quan reia, cosa que feia molt sovint, eren boniques i ben conservades; ni tenia un pèl blanc ni als cabells ni a la barba, i tot el seu cos tenia un aspecte d'elasticitat, de fermesa i de resistència.

La seva cara, malgrat d'unes petites arrugues arquejades, tenia una expressió d'innocència i de joventut; la seva veu era agradable i feia una cantarella, però la particularitat principal de les seves